

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

வெள்ளிக்கிழமை, 1971 சூலை 23

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Post of Director of Venereology

* 395 Q.—THIRU R. PONNAPPA NADAR :

THIRUMATHI JOTHI VENKATACHELLUM :

Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the post of Director of Venereology has been kept vacant :

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether any appointment has since been made?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ), (இ) & (உ) 1—4—1970

அன்று சென்னை அரசினர் பொது மருத்துவமனை, மேகநோய் மருத்துவத்துறை இயக்குநர் பதவி காலியாகியது. இந்தத் துறையின் இயக்குநராக நியமிப்பதற்கென, மேகநோய் மருத்துவத் துறையைச் சேர்ந்த முதுநிலைப் பேராசிரியர் தகுந்தவரா என்பது குறித்து சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்டது. பல்கலைக்கழகத்தின் இசைவு பெறும் வரையில், அப்பதவிக்குத் தற் காலிக அடிப்படையில் (temporary basis) மிகு முதுநிலை அதிகாரியை அப்பதவிக்கு நியமிப்பதற்கு 21—12—1970 அன்று அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்தது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்பொழுது எல்லா ஆலோ, சனையையும் பெற்று, அந்தப் பதவிக்கு அவர் தகுதியானவர் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப் பட்ட டைரக்டர் பதவி வகிப்பதற்கு degree in M.D. in General Medicine or M.S. in General Surgery of any University or Institution recognized by the University Grants Commission for the purpose of grant.

என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. இப்பொழுது அங்கே தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர் எம்.டி., எம்.எஸ். இவைகளில் ஏதாவது பொது வகையான பட்டங்களைப் பெறுதவர். அவர் பெற்றிருக்கிற பட்டம் “டிப்ளமா” என்கிற வகையில் அதே துறையைச் சார்ந்தது. அவர் நீண்டகால அனுபவம் உள்ளவர். அதற்குமேல் ஒரு பட்டம் பெற வேண்டும் என்ற தகுதி அவசியமாக இருக்கிறதென்று பல்கலைக்

[1971 சூலை 23]

கழகத்தால் வற்புறுத்தப்பட்ட காரணத்தால், அந்தப் பட்டம் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்த காரணத்தால், அவர் இப்பொழுது பெற்றிருக்கும் பி.எச்.டி. பட்டம் அதற்கு ஏற்றதுதான் என்று அறிந்து கொள்வதற்காக நம்முடைய மருத்துவத் துறை இயக்குநர் அவர்கள் திரும்பவும் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எழுதியுள்ளார்கள். அந்த அனுமதி வராமையினால் தீர்மானிக்க முடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தற்போது இருக்கின்ற டாக்டர் அவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற அந்த டிப்ளமாவானது, இப்பொழுது இருக்கின்ற வைஸ்-சான்ஸ்ஸுக்கு முன்பாக இருந்த நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய வைஸ்-சான்ஸ்ஸர் டாக்டர் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்களால் equivalent to any M.S. or M.D. post-graduate degree of the Madras University, என்று ரிகக்னைஸ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்கம் அவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற இந்த எம்.பி.எச். டிப்ளமா குறித்து ஆலோசித்து அவர்களுக்கு இந்தப் பதவியை நிர்ணயம் செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த டைரக்டர் பதவி என்பது நம்முடைய சென்னை மருத்துவத் துறை மட்டும் நியமிக்கிற ஒரு பதவி அல்ல. இது வேறொரு வகையில் கிராண்ட் பெற வேண்டியது. அவர்கள் விதித்திருக்கும் அடிப்படையில்

M.D. or M.S. either in General Medicine or in General Surgery is the basis for recognition as Director "

என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தின் காரணமாக, பொது வகையான எம்.டி., எம்.எஸ். போஸ்ட்-கிராஜுவேட் டிக்ரி இல்லாததால், அதற்கான தனித் தகுதி அவருக்கு இருந்தாலும்கூட, அதை உடனடியாக ஒப்புக்கொள்வதற்குச் சில தடைகள் இருக்கின்றன.

THIRUMATHI JOTHI VENKATACHELLUM : Sir, are the Government aware that this post-graduate Degree was then recognised by the Madras University when this officer was posted as Reader by the previous Government? So, will the Hon. Minister be in a position to explain why this objection has been raised by the present Vice-Chancellor of the University? Is it not casting aspersion on the action of the previous Vice-Chancellor?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : The position has been slightly misunderstood by the hon. Member. The condition that is required for recognition of a post-graduate degree in the said subject is not only sufficient to hold the post of Director of this particular department but there is also another condition that he should be qualified in the post-graduate degree of either M.S. or M.D. Because of that condition, the Department has enquired the University whether they will recognise the Ph.D. degree that is obtained by the Lady Doctor as equivalent to M.D. or M.S.

1971 சூலை 23]

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The compulsory qualification of a post-graduate degree in General Surgery or General Medicine was considered before this doctor was appointed as a Reader. Are the Government aware of it?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : This condition for the post of the Director in that particular Department has been there even earlier.

Legalisation of abortion

* 396 Q.—THIRU N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether there is any proposal to legalise abortion in this State?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கருவைக் கலைக்கும் செயலை சட்டப்படி செல்லுபடியாக்கும் செயற்குறிப்பொன்று மைய அரசின் ஆய்விலுள்ளது. அதைப்போன்ற செயற்குறிப்பெதுவும் இம்மாநில அரசின் ஆய்விலில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்று பல நாடுகளில், அபார்ஷன் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டு, அதற்கான வைத்திய வசதிகளெல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படியானால் மத்திய அரசினுடைய கையைப் பலப்படுத்தும் முறையில் தமிழக அரசு ஒரு குறிப்பை மத்திய அரசுக்கு அனுப்புவதோடு, தேவைப்பட்டால் தமிழக அரசே ஒரு மசோதா கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தக் கருச் சிதைவு குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்களுக்கு மிக நன்றாக விஷயம் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஓரளவு கரு வளர்ந்ததற்குப் பின்னால் கலைப்பது எப்படி என்பது பிரச்சினையே தவிர, கரு தொடங்குகிற நிலையில் தடுப்பதற்கும், கரு உண்டாகாமல் இருப்பதற்கும், உண்டாகிய கட்டத்திலேயே அது உருப்பெற்று விடாமல் இருப்பதற்கும் எவ்வளவோ ஏற்பாடுகள், குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறைகளில் இருக்கின்றன. கருவைச் சிதைக்க வேண்டும் என்று சட்டம் வருமானால் அதற்குரிய சில அடிப்படைக் கருத்துக்களோடு இருப்பது நல்லது என்பது தமிழக அரசினுடைய எண்ணமாகும். ஆனால், மத்திய அரசு, நாட்டினுடைய பொது நிலைமையைக் கருதி அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவார்களானால் தமிழகத்திலேயும் அது இயல்பாக இயங்கத் தொடங்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கருச் சிதைவு காரணமாகப் பெண்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். பெண்களைப் பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு மட்டுமல்லாமல் ஆண்களுடைய பொறுப்புமாகும். ஆகையால், கருச் சிதைவைச் சட்டபூர்வமாக்கும் மசோதாவை மத்திய அரசு கொண்டுவர முன்வந்தால், அதைத் தமிழக அரசு ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கும், அத்தகைய சட்டம் கூடாது என்று மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதற்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு இந்தப் பிரச்சினை குறித்த பல்வேறு சூழ்நிலைகள் காரணமாக ஆராய்ந்து சில முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறது. தமிழக அரசினுடைய கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்பட்டபடி, இந்தக் கரு தோன்றுகிறபோது, ஒரு பெண்மணி எந்தக்காரணத்தினாலேயோ முனைக்குழப்பம் உள்ள பெண்ணாக இருந்தாலும், அல்லது திருமணமாகாத நிலையிலிருந்த பெண்ணாக இருந்தாலும், அல்லது கரு வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் தாயின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்ற நிலை இருந்தாலும், அல்லது அந்தக் குழந்தை பிறந்தாலும்கூட சரியாக ஊர முடியாத நோயுடைய குழந்தை பிறக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும், இப்படிப்பட்ட சில காரண காரியத்தோடு, அதற்கான டாக்டருடைய ஆலோசனையைப் பெற்று, சர்ட்டிபிகேட் பெற்று கருச்சிதைவு செய்யலாம் என்ற ஆலோசனையைத் தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறது. ஆனால், அகில இந்திய நிலைமை என்ன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். தாங்க முடியாத நிலைமைகள் இன்றைக்கு நாட்டிலே உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை யெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளும்போது கருச்சிதைவுக்குச் சட்டம் மத்திய அரசால் கொண்டு வரப்படுமானால் அதை நாம் முழுவதும் மறுத்துவிட முடியாது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கருச் சிதைவு மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே மக்கள் தொகை வேகமாகப் பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. அதுவும் போதாது என்று அகதிகள் வந்து மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாட்டைக் குலைத்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலே கருச் சிதைவைச் சட்டப் பூர்வமாக ஆக்கியதால் மக்கள் தொகை குறைந்து இருக்கிறது. அதே போன்று நம்முடைய நாட்டிலும் மக்கள் தொகையைக் குறைப்பதற்கு, நல்ல முறையிலே அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான தடங்களும் இல்லாமல் கருச் சிதைவைச் சட்டப் பூர்வமாக்க அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இவ்வளவு அழுத்தமாக வாதிப்பார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இருந்தாலும்கூட கருச் சிதைவை ஏற்றுக் கொள்வது மக்களுடைய மனப்பான்மையைப் பொறுத்தாகும். ஜப்பான் நாட்டு மக்கள் பெற்றிருக்கின்ற மன வளர்ச்சியைத் தமிழக மக்கள் பெறுவதற்கு இன்னும் காலம் ஆகும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு இந்த முடிவை எடுத்தாலும் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று அது நமக்கு, தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குப் பொருந்தாது என்ற காரணத்தினாலும் கருச் சிதைவு செய்துகொண்டால், உடல் கோளாறுகள், ஒழுக்கக் கேடுகள் ஏற்படுகின்ற சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதால் இந்த அரசு பெண் குலத்தினுடைய நலத்தைக் கருதி அதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா?

1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றம், பார்லிமெண்ட், அது முழு அதிகாரம்பெற்ற ஒரு மன்றம் ஆகும். அதுவும் ஜனநாயக முறையிலே இயங்குவதாகும். அந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுவதை நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் எதிர்க்க முடியாது. அது அகில இந்தியத் தொடர்பையுடையது, ஜனநாயக மரபையொட்டியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஐயத்தைப் போக்குகின்ற வகையில்—நம்முடைய பெண்கள் ஆக்குவதிலும் சரி, அழிப்பதிலும் சரி—சக்தி படைத்தவர்கள், எனவே அவர்களே காத்துக்கொள்வார்கள். (சிரிப்பு).

திரு. நா. வீராசாமி : கரு உண்டாக்கப்படுவது ஆண்டவனுடைய செயல் என்று நாட்டிலே ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. அதற்காகப் பயந்து கொண்டுதான் மத்திய அரசாங்கம் இதிலே காலதாமதம் செய்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆண்டவன் என்பதற்குப் பல பொருள்கள் உண்டு. எனவே அந்தப் பெண்ணை அப்பொழுது ஆண்டவன் என்பதற்குப் பொருளாகும். (சிரிப்பு).

திரு. கோவை செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நாகரிகம் என்ற பெயரால் நாட்டில் உள்ள இளைஞர் சமுதாயம் பாதி கெட்டுப் போய்க் கிடக்கிறது. கருச் சிதைவு சட்டமாக்கப்பட்டால் கொஞ்சம் நஞ்சம் இருக்கின்ற ஒழுக்கமும் பாதிக்கப்பட்டு விடும். எனவே கருச் சிதைவு என்ற நிலைமை வருகின்றபொழுது கணவன் மனைவி இரண்டு பேரும் சேர்ந்து சென்றால்தான் அப்படிச் செய்துகொள்ளலாம் என்று நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே இரண்டு கூறுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஒரு பெண்ணுக்கு நன்மை பயப்பதற்காகக் கணவனும் மனைவியும் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் கருச் சிதைவினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு மனைவிக்கு இருக்கிறது. இரண்டாவது தவறான ஒழுக்கத்தின் விளைவாகக் கரு ஏற்பட்டு விட்டால் அந்தத் தவறான ஒழுக்கத்தினுடைய முத்திரை பதியாமல் செய்வது. இந்த இரண்டுக்கும் இடம் இருக்கிறது, இடத்தையொட்டி காலத்தையொட்டி.

திரு. வீ. இராசகோபால் : கருச் சிதைவைச் சட்டப் பூர்வ மாக்கும் அதிகாரம் இந்த மாநில அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மத்திய அரசு அந்த முயற்சியிலே இறங்காமலிருந்து தமிழக அரசுக்கு அது மிக அவசியம் என்று நிலை ஏற்பட்டு தீர்மானித்திருந்தால் அதைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அதற்குத் தேவையில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : குடும்பக் கட்டுப்பாடு மிகத் தீவிரமாக நடத்தப்படவேண்டுமென்று எல்லா அரசுகளிலிருந்தும் சொல்லப் பட்டு ஏராளமான பணம் அதற்காகச் செலவிடப்படுகிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைத் தீவிரப்படுத்துகின்ற முறையிலே—கருச்சிதைவு

[1971 சூலை 23]

செய்வதே பாவ காரியம், அது ஆரோக்கியத்திற்குக் கெடுதலானது என்ற யுகம் மாறி—விஞ்ஞான ரீதியாக அது மனித வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியம் என்று கருதி இந்த அரசு வேகமாக அதைத் தீவிரமாகக் கொண்டுவருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு அறிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தமிழக அரசு அதனைப் பாவ காரியம் என்றோ நாட்டுக்குக் கேடு என்றோ கருதவில்லை. அது பாவ காரியங்களைத் தொடங்குவதற்கான ஒரு கருவியாக இருக்கக்கூடாது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கும் என்று சொல்வார்கள். எனவே மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மத்திய அரசிலே இருப்பவர் பெண்தான். அவர்களுக்கு அந்த இரக்கம் இருக்கும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

திரு. ப. முத்துசாமி : கிராமப் புறங்களிலே பல இடங்களிலே சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் கரு உண்டாகின்ற நேரத்திலே அதைச் சிதைக்கின்ற நிலையில் நாட்டுப்புற மருந்துகள் கொடுத்து உயிரிழக்கக் கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருக்கின்றன. எனவே இதைச் சட்டப் பூர்வமாக்கினால் பல உயிர்களைக் காப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். எனவே இதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பல்வேறு பிரச்னைகள் சட்டத்தின் கண்ணுக்குத் தெரிந்தால்தான் சட்டவிரோதம் என்று புலப்பட்டு நிலை நிறுத்தப்படுகிறது. பல பிரச்னைகள் சட்டத்தின் கண்ணுக்குப் புலனாவதில்லை. அப்படிப்பட்ட அறியாமையைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அங்கத்தினர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் சில நேரங்களிலே சில தவறுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. குறைந்த அளவு குழந்தைகள் பெறுகின்ற அடிப்படையில் குழந்தைகள் பெறுகின்ற நேரத்திலே தவறுகள் வராமல் இருப்பதற்காகக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தில் தவறுகள் இல்லாமலிருக்க கருச்சிதைவுச் செய்துகொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஆதரவு அளிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஒரு கருச்சிதைவுக்கு ஆன முயற்சி எடுத்துக்கொள்கின்றபொழுது அதற்கான போதுமான காரணங்கள் நியாயமானவையாக இருக்குமானால் அந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற மருத்துவர்கள் மூலமாக அவர்கள் முயற்சி செய்யலாம்.

திரு. சோ. கருணேநாதன் : இந்தக் கருத்தடைத் திட்டத்திற்காக மருத்துவத் துறையில் பல முறைகள் இருக்கின்ற நேரத்திலே அந்த முறைகள் இருக்கின்ற நேரத்திலே அந்த முறைகளை மீறி கருச்சிதைவு செய்கின்றவர்கள் மீது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கருத்தடைத் திட்டம் என்று சொல்கின்ற பொழுது முறைப்படி நியாயமான காரணங்களுக்காக அப்படிச் செய்வது கடுமையான குற்றம் என்று கூறுவதற்கு இடம் இல்லை. அப்படியில்லாமல் முறையோடு செய்யாமல் யாருடைய நலனுக்கும் தீங்கிழைக்கின்ற எண்ணத்தோடு செய்தால் அதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

கிராமப்புற மருத்துவர்கள்.

* 397 வினா—திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிராம மருத்துவர்களின் பதவிகளை நிரந்தரமாக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

(இ) அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மானியத் தொகையை மாற்றிச் சம்பளமாக வழங்குவதற்குத் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கிராம மருத்துவர்கள் பல வருடங்களாகப் பல இடங்களிலே வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையிலே அவர்களுடைய சம்பளத்தை நிர்ணயித்து நல்ல நிலைமையிலே இருக்கச் செய்தால்தான் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். எனவே அந்த வகையிலே அந்தவிதமாகச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, கிராம மருத்துவர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு துறையிலே பயின்று பட்டம், டிப்ளமா பெற்று அலுவலுக்கு வந்தவர்கள் அல்ல. ஓரளவு பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்கள் “பி” கிளாஸ் மருத்துவர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை முழு நேரப் பணியாளர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. குறிப்பிட்ட நேரத்திலே அவர்கள் மருந்தகத்தில் வந்து வேண்டிய பணியை ஆற்றி விட்டு மற்ற வேலைகளிலே சுய காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக நியமிக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு சப்சிடி தொகை வழங்கப்படுகின்றது. ஏற்கனவே 120 ரூபாய் என்ற அளவிலே வழங்கப்பட்டது இப்பொழுது ஊதியக் குழுவினுடைய ஆலோசனைப்படி மாதம் 150 ரூபாய் என்ற அளவிலே வருடத்திற்கு 1,800 என்ற அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு சப்சிடி வழங்கப்படுகின்றது. அந்த அளவுக்குத்தான் அரசு நிலைமையை உயர்த்த முடிந்திருக்கிறது.

[1971 சூலை 23]

கிராமப்புற மருந்தகங்கள்.

* 398 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி ஒன்றிய நகராட்சி பராமரிப்பில் உள்ள மருந்தகங்களைத் தமிழ்நாடு அரசே ஏற்று நடத்த திட்டம் ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஊராட்சி ஒன்றிய நகராட்சி பராமரிப்பில் உள்ள மருந்தகங்களை (Dispensaries) தமிழக அரசு படிப்படியாக ஏற்று நடத்தி வருகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களுக்குப் போதிய வருவாய் இல்லாத காரணத்தினால் உள்ளாட்சித் துறையின்கீழ் இருக்கின்ற மருந்தகங்களும், மருத்துவ மனைகளும் மக்களுடைய தேவையைத் திருப்திகரமாக நிறைவேற்ற இயலவில்லை. படிப்படியாக நிறைவேற்ற இருக்கிற அந்தத் திட்டத்தைச் சிறப்புத் திட்டமாக ஆக்கி அரசு செயல்பட விரைந்து முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட மருந்தகங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அது ஜில்லா போர்டு காலத்திலே தோன்றி பஞ்சாயத்து யூனியன் காலத்திலேயும் நடைபெற்று வருவதாகும். அவை அனைத்தையும் ஒன்றாக ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பெருநிதி ஒதுக்குவது என்பது இயலாத காரியம். ஆலோசிக்கப்பட்டபொழுது அரசாங்கத்தின் உத்தரவில் எந்தெந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் டிஸ்பென்ஸரியை உள்ளபடியே அவர்களால் நிர்வகிக்க முடியாத அளவிற்கு, மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்குத் தேவையான அளவு வசதி செய்து தர முடியாமல் இருந்தால் அதைப் போதுமான அடிப்படைத் தொகையோடு, மூலதனச் செலவோடு ஒப்படைத்தால் கரண்ட் எக்ஸ்பென்டிச்சர், நடைமுறைச் செலவை அரசாங்கம் ஏற்று அவற்றை நிர்வகிக்கலாம் என்று கருதி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, பல டிஸ்பென்சரிகள் இதுவரை ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஆண்டுதோறும் சிலசில டிஸ்பென்சரிகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I know from the Hon. Minister the number of dispensaries taken over by the Department from the Panchayat Unions and Municipalities so far?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : From the report that I have, only four Panchayat Union dispensaries, one in Illupur in Tiruchirappalli district, Subramaniapuram in Thanjavur district, Kottampatty in Madurai district and Thambampatti in Salem district are taken over by the Government and other dispensaries, some of them in every district, are under recommendation by the Department. Further, there is a proposal to consider some more dispensaries to be taken over.

1971 சூலை 23]

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடைபெறும் மருந்தகங்களில் பணி செய்யும் பணியாளர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து சம்பளம் கொடுக்கிறோம். ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு மருந்தகங்களிலும் வேலை செய்யும் பணியாளர்களும், நல்ல ஒரு எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டரும் அங்கே இருக்கிறார்கள். வருஷத்திற்கு 15,000 ரூபாய் அளவில் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். இருந்தாலும் ஒன்றியங்களால் 5,000 ரூபாய் அல்லது 6,000 ரூபாய் அளவிற்குத்தான் மருந்து வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. 5,000, 6,000 ரூபாய் மருந்துக்காக 15,000 ரூபாய் செலவிலே சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கும் மருந்தகங்களை ஒன்று, அதிகப்படியாக மருந்து வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அல்லது அரசாங்கமே உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இந்த விகிதாசாரக் கணக்கு சரியான அடிப்படையில் பிறப்பது அல்ல. மருந்துகளின் விலையைவிட மருந்தைக் கொடுக்கும் டாக்டர்கள், மருத்துவத்துறையைச் சார்ந்த அவர்களின் தொண்டின் விலையின் மதிப்பும் அதிகம். மிகப்பெரிய மருத்துவமனையாக யிருந்தாலும் மாவட்ட மருத்துவ மனைகளாகயிருந்தாலும் மருந்துக்கு ஆகும் செலவைவிட மருந்தைத் தருகின்ற நிபுணத்துவத்திற்கு ஆகும் செலவு அதிகம். அந்த அடிப்படையில் அது தவறு அல்ல.

திரு. என். கணபதி : தலைவரவர்களே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசாங்கம் எடுக்க படிப்படியாக அமல் படுத்தத் திட்டம் இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் அமல் ஆக்கப்படுவதற்குமுன் இப்படிப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் மக்களுக்கு நன்றாகப் பயன்படும் வகையில் இந்த மருந்தகங்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதியும், டெலிபோன் வசதியும் செய்து தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கேள்வி நல்ல நோக்கத்தோடு கூடியது. இப்பொழுது மாவட்ட மருத்துவ மனை அடிப்படையிலே இந்தப் பணி நடைபெறுகின்றது. இனி வட்டத்திற்கு வந்து, வட்டத்திலிருந்து யூனியனுக்கு வரும் காலத்தில் திரு. கணபதி அவர்கள் அந்தப் பலன்களைப் பெற முடியும்.

* 399. Q.—THIRU N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether there is any proposal with the Government to take over the rural dispensaries in major panchayats?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தற்போது பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள ரூரல் டிஸ்பென்சரிகளை அரசு ஏற்கும் திட்டம் ஏதும் இல்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் நடத்தக்கூடிய அந்த மருந்தகங்களில் நகரங்களில் எத்தனை நடத்தப்படுகின்றன, கிராமப்புறங்களில் எத்தனை நடத்தப்படுகின்றன?

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது நகரசபைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அப்படிப்பட்ட மக்கள் தொகை அதிகமாகவுள்ள இடங்களில் உள்ள டிஸ்பென்சரிகள், மருத்துவ மனைகள் பல ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. அதற்குப் பின்னால் முறைப்படுத்த வேண்டிய மிக நெருக்கடியான அவசியம் இருப்பதால் அதற்குப் பின்னால்தான் மேஜர் பஞ்சாயத்து அல்லது டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள மருந்தகங்களைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்க முடியும். இப்படிப்பட்ட டவுன் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனோ, பஞ்சாயத்தோ, செலவை ஏற்பது மட்டும் அல்ல, அரசாங்கத்தில் 5,000 அல்லது 7,000 ரூபாய் என்று முறைப்படுத்தப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. அதற்குமேல் அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் பொறுப்பைப்பற்றி இனிதான் சிந்திக்க வேண்டும்.

Sheep Breeding Co-operative Societies.

* 400 Q.—**THIRU B. VENKATASAMY :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start co-operative sheep-rearing credit societies in Dharmapuri district; and

(b) if so, when they will be started?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கடன் உதவியுடன் தருமபுரி மாவட்டம், கீலமங்கலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தினைச் சார்ந்த குண்டு மார்பல்லி கிராமத்தில் ஆடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றை அமைப்பது குறித்த செயற்குறிப்பை கால்நடை வளர்ப்புத்துறை இயக்குநர் பணிநதனுப்பியுள்ளார்.

(இ) வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்தின் ஒப்புதலும் அனுமதியும் கிடைப்பதன் மேல் இந்தச் சங்கம் அமைக்கப்படும்.

THIRU B. VENKATASAMY : The entire Dharmapuri district is having good potentialities to start co-operative sheep-rearing credit societies. May I request the Hon. Minister to start these sheep rearing co-operative societies in the entire Dharmapuri district?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : No proposal can be for the entire Dharmapuri district. It is based upon the units that are formed, that is the co-operative units that are formed either in big village or in town. Here in this case it is only pending because the loan, that is the total amount of loan that is required is to be sanctioned by the concerned authorities.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த ஆடுவளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒருசில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இரண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகும் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மனுக்கள் பரிசீலனைக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக இந்த விவசாயிகளுக்கு ஆடுவளர்ப்பு என்பது ஒரு உப தொழிலாகவும், நிலமில்லாதவர்களுக்கு வருமானத்திற்கு வழி அளிப்பதாகவும் இருப்பதால் இதை அபிவிருத்தி செய்யவும், முடிந்த இடங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

1971 சூலை 23]

ஏற்படுத்த உதனியும் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது கால்நடை வளர்ப்பிலே மிக முக்கியமான பங்கு வேண்டியது அவசியம் என்று கருதப்பட்டு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக கிராம மக்களை ஈடுபடுத்துவது அவசியம்தான். அப்படி அவர்கள் விண்ணப்பித்தால் அரசாங்கம் பெருமளவில் ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்யும்.

திருப்பூர் நகருக்கு ஆம்புலன்ஸ் வண்டி.

* 401 வினா.—**திரு. ச. துரைசாமி :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—
தொழிலாளர் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் திருப்பூர் நகருக்கு ஒரு ஆம்புலன்ஸ் வண்டி ஒதுக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இல்லை. திருப்பூர் நகருக்குத் தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறதித் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்கனவே ஒரு ஆம்புலன்ஸ் வண்டி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ஆம்புலன்ஸ் வண்டி 4—4—1971 முதல், தற்காலிகமாக உடுமலை பேட்டை நகருக்கு (E.S.I.) நடமாடும் மருந்தக வண்டியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில் உடுமலைபேட்டை நடமாடும் மருந்தக வண்டி செயலற்ற நிலையில் உள்ளது. தவிரவும், உடுமலை பேட்டை ஆம்புலன்ஸ் வண்டியும் பழுதுபட்டுள்ளது. பழுது பட்டுள்ள உடுமலைபேட்டை ஆம்புலன்ஸ் வண்டியை உடனடியாகச் சரிபார்க்க துரித ஏற்பாடுகள் செய்யவும், அதுவரையில் உடுமலை பேட்டைக்கு வேறு வண்டி ஏற்பாடு செய்யவும் திருப்பூருக்கான ஆம்புலன்ஸ் வண்டியை மீண்டும் திருப்பூருக்கே உடனடியாக ஒதுக்கும்படியும், சுகாதார குடும்ப நலத்துறை இயக்குநர் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

திரு. ச. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் போன வாரத்தில் ஆம்புலன்ஸ் திருப்பூருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஆம்புலன்ஸ் வண்டியை நடமாடும் மருத்துவ வண்டியாக விடுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்டு 15 நாட்களுக்கு மேல் ஆகின்றது. உத்தரவு அனுப்பி வைத்து ஒரு வாரம் ஆகிறது.

Employees State Insurance Hospitals.

* 402 Q.—**THIRU N. DENNIS :** Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the number of Employees State Insurance Hospitals in Tamil Nadu; and

(b) if so, the details thereof?

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) & (இ) இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகள் இப்பொழுது எந்தெந்த இடத்தில் இருக்கின்றன? இந்த ஆண்டு வேறு ஏதாவது புதிய ஆஸ்பத்திரி கட்ட ஆலோசனை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஈ.எஸ்.ஐ. ஹாஸ்பிடல்கள் சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய 3 இடங்களில் இருக்கின்றன. மேலும் அதை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தாலும் நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் அது இப்போதைக்கு இல்லை என்று கூறுகிறேன்.

நடமாடும் பல்கலைக் கழகங்கள்.

* 388 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நடமாடும் பல்கலைக் கழகங்களை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, மிதக்கும் பல்கலைக் கழகம் என்று சென்னைக்கு வந்ததை அறிவோம். அப்படி மிதக்கும் பல்கலைக் கழகம் நம்மால் அமைக்க முடியாது என்றாலும், நடமாடும் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயர்பெற்றவராக நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் காலத்திலேயே நடமாடும் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பள்ளிக்கூடத்தையே நடமாட விட முடியாது. ஆகவே இன்றைக்குக் கல்லூரிகளையோ அல்லது பல்கலைக்கழகத்தையோ நடமாட விடுவது என்பது இயலாத ஒன்று. வேண்டுமென்றால் ஆசிரியர்களை நடமாட விடலாம், பேராசிரியர்களை நடமாடவிடலாம். உலாவி வரச் செய்யலாம். ஏனென்றால் விசிட்டிங் ஃபுரொஃபசர்ஸ் என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பல்கலைக்கழகம், கல்லூரிக்குக் கல்லூரி பேராசிரியர்களையும் மற்றவர்களையும் வேண்டுமானால் அனுப்பலாம். ஆனால் இப்பொழுது வானொலியின் மூலமாகக் கல்வியைப் பரப்பும் முயற்சியில் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும், துவக்கப்பள்ளிகளுக்கும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடிதப்போக்குவரத்தின் மூலம் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்புகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டிருப்பதால் இந்தப் பட்டப் படிப்பிற்கு வானொலியைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற முயற்சியும் இருக்கிறது. கடிதப்போக்கு வரத்தோடு வானொலியிலே குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்கிச் சிறந்த பேராசிரியர்கள் சிலரை வைத்து அதன் மூலம் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கச் சொன்னால் கடிதப்போக்குவரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே வானொலியின் மூலம் கல்வி கற்பிக்கின்ற சூழ்நிலையை மேற்கொள்ளலாம்.

1971 சூலை 23]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தக் கடிதப் போக்குவரத்து மூலமாக ஏற்படுத்துகின்ற பட்டப் படிப்புக்கு ஃபீஸ் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பற்றிப் புனர் பரிசீலனை செய்து ஃபீஸைக் குறைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பல்கலைக் கழகந்தான் இதை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகும் செலவு மற்றவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்து முறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். கடிதப் போக்குவரத்து முறையில் பாடங்களை எல்லாம் அச்சடித்துப் புத்தக வடிவில் அனுப்புவதற்கு ஆகும் பெருஞ் செலவு எல்லாவற்றையும் கணக்கில் கொண்டு பல்கலைக் கழகம் அதை நிர்ணயித்திருக்கிறது.

டெலிவிஷன் மூலம் கல்வி

* 389 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் டெலிவிஷன் மூலம் மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

செஞ்சிக் கோட்டையைப் புதுப்பித்தல்

* 390 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சிக் கோட்டை பழுதடைந்திருப்பதால் அதைப் புதுப்பிக்க மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபாரிசு செய்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : செஞ்சிக்கோட்டை தேசிங்குராஜன் ஆண்ட பழைய வரலாற்றைக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. அந்தக் கோட்டையில் இப்போது மத்திய சர்க்கார் பணியாளர்களைப் போட்டு உள்ளே செல்லுகின்றவர்களுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். பண்டைக் காலத்து வரலாற்றைக் காட்டும் வகையில் அமைந்திருக்கின்ற அந்தக் கோட்டையைப் புதுப்பித்து பயணிகள் தங்கும் அளவுக்கு ஒரு சுற்றுலா மாளிகை அமைப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : செஞ்சிக் கோட்டையை மத்திய அரசு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் கண்காணித்து வருகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பழுதடைந்ததைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி மத்திய அரசுக்கு எழுதிக் கேட்டதில் அந்தக் கோட்டை பழுதடையவில்லை யென்றும் அது ஓரளவு நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது

[1971 சூலை 23]

என்றும் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோட்டையைத் தற்காலத்திற்கேற்றவாறு புதுப்பித்துவிட்டால் பழமையின் தன்மை மறைந்துவிடும். பழுது ஏற்படுவதைத் தற்போது அவர்களே பராமரித்து வருகிறார்கள். அதைப் பாதுகாக்கும் முழுப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமலை நாயக்கர் மகாலில் கலைக்கூடம்

* 391. வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை திருமலை நாயக்கர் மகாலில் கலைக்கூடம் ஒன்று துவக்க அரசு பரிசீலனை செய்யும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : திருமலை நாயக்கர் மகால் நம்முடைய பண்டையக் கட்டடக் கலைக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. வெளிநாட்டவர் கூட மெச்சத் தகுந்த விதத்தில் அமைந்திருக்கிறது. வெளிநாட்டவரைக் கவரக்கூடிய விதத்தில் அங்கு கலைக்கூடம் ஒன்று ஏற்படுத்துவதோடு திருமலை நாயக்கர் மகாலில் இருந்து சுரங்கப் பாதை மதுரை நகரத்தின் பல பகுதிகளுக்குச் செல்லுவதாகச் சொல்லப்படுவது பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்து சரித்திரச் சான்றுகளை வெளிப்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : திருமலை நாயக்கர் மகாலைப் பொறுத்தவரை அரசாங்கத்திடம் அப்பேர்ப்பட்ட செயற் குறிப்பு இல்லை. திருமலை நாயக்கர் மகால் தென்னக மாநிலங்களில் இருக்கும் அரண்மனைகளில் கட்டடக் கலைச் சிறப்போடு அமைந்த கூடமாக இருந்து வருகிறது. அதை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி சுற்றுலாக் குழுவினர் ஆலோசனை செய்து வருகிறார்கள். கலைக் கூடம் ஏற்படுத்தலாம், சிறுவர் பூங்கா, வைக்கலாம், நூல் நிலையம் அமைக்கலாம் என்ற யோசனை இருந்து வருகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே சுற்றுலாக் குழுத் தலைவராகவும் இருப்பதால் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறைக்குத் தெரிவித்து, தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இயக்குநர் இதுபற்றிப் பரிசீலித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு கலந்து உரையாடி இருக்கிறார்கள். திருமலை நாயக்கர் மகாலின் பழமையும், அழகும் கெடாதவாறு எப்படி அமைக்கலாம் என்று அவர்கள் ஆராய்ந்து முடிவு செய்த பிறகு அரசு மேற்கொண்டு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : நாயக்க மன்னர்கள் பாண்டி மண்டலத்தை ஆண்ட நேரத்தில் பல்வேறு சிலைகளையும், சிற்பங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சிலைகள் அந்த மாவட்டம் முழுவதும் சீர்கெட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றை அரசு சேர்த்து இந்தத் திருமலை நாயக்கர் மகாலில் வைக்க முன் வருமா?

1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கோவில் சிற்பங்கள், சிலைகள் கொண்ட கலைக் கூடம் மீனாட்சி அம்மன் கோயில் மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்டத்தில் இருக்கும் பல்வேறு சிலைகள் எல்லாம் கொண்டு வரப்பட்டு அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாநகரத்தில் எப்படி கலைக்கூடம் நிறுவப் பட்டிருக்கிறதோ அதைப் போன்று மீனாட்சி அம்மன் கோவில் மண்டபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமலை நாயக்கர் மகாலில் கலைக் கூடம் அமைக்கவும், கலைப் பூங்கா அமைக்கவும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கு. திருப்பதி : திருமலை நாயக்கர் மகாலில் ஒலி-ஒளி ஏற்பாட்டை அமைக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : திருமலை நாயக்கர் மகாலேவிட மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் பரந்த மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. டெல்லியில் செங்கோட்டைக்குப் போய்ப் பார்த்தவர் களுக்கு இதற்கு எப்படிப்பட்ட இடவசதி தேவைப்படும் என்று தெரியும். பாண்டியர் வரலாறு, நாயக்கர் வரலாறு ஆகியவற்றை எல்லாம் மீனாட்சி அம்மன் கோயில் மண்டபங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் காட்டலாம். இதைப்பற்றி ஆராய்ந்த குழுவினர் இரண்டு இடங்களையும் பார்த்துவிட்டு மீனாட்சி அம்மன் கோயில் மண்டபங்கள்தான் இதற்கு ஏற்றவையாக இருக்குமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சுற்றுலாக் குழுவினர் இந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திருமலை நாயக்கர் மகாலில் தற்போது நிதிமன்றங்கள் இல்லாத காரணத்தால் அது பழுதடையக் கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, கலைக்கூடத்தை ஆரம்பிப்பதில் துரித நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : திருமலை நாயக்கர் மகால் தமிழகத்தின் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் கீழ்தான் இருக்கிறது. விரைவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு கலந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பாண்டித்துரைத் தேவரின் இல்லம்

* 392 வினா.—திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

இராமநாதபுரத்திலுள்ள, தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த இல்லத்தை, அவருக்கு நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப் பயன்படுத்தும் உத்தேசம் எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. க. சுப்பு : வ.உ.சி., பாரதியார் போன்றவர்களுடைய இல்லங்களை அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னமாக அமைத்துப் போல் தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்துரைத் தேவர் இல்லத்தையும் அவருடைய நினைவுச் சின்னமாக ஆக்க அரசு முன்வருமா?

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எட்டயபுரம் பாரதியாருடைய வீடுதான் அண்மையில் எடுக்கப்பட்டது. அவர் சென்னையில் வாழ்ந்த வீட்டை அரசாங்கம் நினைவுச் சின்னமாகப் பயன்படுத்த முயன்று கொண்டிருக்கிறது. பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை அந்த ஊர் மக்களும், மற்றவர்களும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கட்டடம் இருக்கிறதா, அந்தக் கட்டடத்தைத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து மக்கள் முயற்சி எடுத்து அரசுக்குத் தெரிவித்தால் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. கா. காளிமுத்து : இப்போதுள்ள மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. மதுரை செந்தமிழ்க் கல்லூரியைப் பாண்டித்துரைத் தேவர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி என்று பெயரிட்டு அழைக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் என்ற பெயர் இலங்க வேண்டுமென்று செய்தவரே பாண்டித்துரைத் தேவர் ஆவார்கள். பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் பெயரிடப்பட்டது நான்காவது தமிழ்ச் சங்கம் என்று கூறுவார்கள். பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்களால் இடப்பட்ட அந்தப் பெயரை மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. வேறு எந்த வகையிலாவது அவருடைய நினைவை நிலைநிறுத்தும் வகையில் முயற்சிகளைச் செய்தால் அது பற்றி யோசிக்கலாம். அந்தப் பெயரை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்

* 393 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கடல்கொண்ட பண்டைய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை அகழ் ஆராய்ச்சி செய்திட மத்திய அரசினை நமது தமிழ்நாடு அரசு கோரியுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, பூம்புகார் அகழ் ஆராய்ச்சி நடத்த மத்திய அரசு முன் வரவிட்டாலும் ஐ.நா. கலாசார அமைப்பின் நிதி உதவி பெற்றுவது நடத்த மாநில அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பூம்புகார் பட்டினத்தைப் பொறுத்தவரையில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்யச் சொல்லி தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை சில ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு அது வெற்றியும் பெற்று இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கடலையே அகழ்ந்து ஆராய்ச்சி நடத்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்குழு அந்தப் பணிகளைச் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. அந்தக் கடற்கரைப் பகுதிக்குக் கீழே பல்வேறு சிறப்பு மிக்க பொருள்களும் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்

1971 சூலை 23]

செய்த நாணயங்கள், சோழ நாட்டு, ரோம் நாட்டு நாணயங்கள், அரும் பொருள்கள் கிடைத்து இருக்கின்றன. ஆனால் கடல் அகழ் வாராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதிலே என்ன சிறப்பு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஐ.நா. நாடுகள் அவைக்கு எழுத வேண்டுமென்றால், அந்தத் திட்டத்தின் சிறப்புப் பற்றி எடுத்துக் கூறினால் தான் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக சில பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால்தான் ஐ.நா. நாடுகள் அவை அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க முன் வரும்.

திரு. எஸ். கணேசன் : தலைவரவர்களே, பூம்புகார் நகரத்தில் பண்டைச் சிறப்புகளை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் கலைக்கூடம் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது எப்போது முடிவடைந்து, திறக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கலைக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எப்போது திறக்கப்படும், எப்போது முடிவடையும் என்பதற்கான விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. டி. வி. சம்பத் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பூம்புகார் சிறப்பு வாய்ந்த அந்தப் பகுதியில், துறைமுகம் அமைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கரிகால் சோழன் காலத்துப் படகுகளும், கப்பல்களும் தான் அந்தக் கரையில் ஒதுங்குமே தவிர இப்போது இருக்கும் கப்பல்கள் அந்தக் கரையில் ஒதுங்குவதற்கு இல்லை. எனவே, அதைக் கடற்கரையைத் துறைமுகம் ஆக்க இயலாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Demands of Municipal Employees

* 394 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether representation was made to the Government on 4th April 1971 on behalf of the Municipal workers on their demands; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இது அரசின் பரிசீலனையின் கீழ் உள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, நகரசபையில் பணியாற்றும் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகள் அமலாக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும், கீழ்த்தட்டிலுள்ள சிப்பந்திகளுக்கும் அது பரிசீலிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுக் கூறினார்கள். கீழ்த்தட்டு சிப்பந்திகள் அல்லாது மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதுரை நகராட்சியைச் சார்ந்த ஊழியர்களின் சங்கத்தின் சார்பாக 4-4-71. அன்று 11 கோரிக்கைகள் அடங்கிய மனுவை முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது நகராட்சி நிர்வாக இயக்குநர் கருத்துரைக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அவருடைய கருத்துரை வந்த பிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, முனிசிபல் நிர்வாகத்திலே இருக்கும் ஊழியர்களில் ஆயா என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு தரப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது குறைந்த ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்ட்-டைம் ஊழியர்கள் என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தக் கோரிக்கை மனுவோடு இதையும் சேர்த்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அவர்களை முழு நேர வேலை ஊழியர்களாக்க வாய்ப்பு இருக்குமா என்று பார்க்கலாம். பகுதி நேர ஊழியர்கள் என்றால் அதற்கான ஊதியங்களைத் தான் பெற முடியும். இவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் ஊதியம் தருவது என்பது பரிசீலனையில் இருப்பதால், பரிசீலனை முடிந்த பிறகு அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, நகராட்சிப் பணியாளர்களிடமிருந்து கோரிக்கை வந்துள்ளதாக அமைச்சர் கூறினார்கள். அந்தக் கோரிக்கையிலுள்ள விவரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் தந்து இருக்கிற கோரிக்கைகள் :—

1. சம்பளம், சீழ்நிலை அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப் படுகின்ற வீதத்தில் நகராட்சி ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் படிகள் மற்ற வசதிகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
2. அரிசன, பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு நகராட்சி ஊழியருக்கும் 5 சென்ட் நிலம் வழங்கி அதற்கான விலையை அவரது சம்பளத்திலிருந்து பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.
3. அந்த நிலங்களில் குறைந்த விலையில் வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டும்.
4. நகராட்சி ஊழியர்களுக்கும் தொழிலாளர் அரசுக் காப்புறுதித் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.
5. அன்றாடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக நிர்வாக அதிகாரி, நகராட்சி ஊழியர் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும்.
6. வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தை மதுரை நகராட்சிப் பணியாளர்களுக்கு நீட்டிக்க வேண்டும்.
7. ஓய்வு பெறும் நகராட்சிப் பணியாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 50 ஓய்வு ஊதியத் தொகை வழங்க வேண்டும்.

1971 சூலை 23]

8. மதுரை நகராட்சி, மாநகராட்சியாக்கப்பட்டிருப்பதால், சென்னை மாநகராட்சிக்குப் பொருந்தும் சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மதுரை மாநகராட்சிக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

9. மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

10. குடிசைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

11. புறம்போக்கு நிலங்கள் ஒப்படை செய்யவேண்டும் என்று 11 கோரிக்கைகள் வைத்து இருக்கிறார்கள். இவை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

கோரைக்கு விற்பனை வரி விலக்கு

* 403. வினா.—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு உணவு—வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பாய் நெய்யும் கோரைக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப் பட்டதன் மூலம் அரசு இழக்கும் தொகை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பாய் நெய்யும் கோரைக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டதன் மூலம் ஒரு ஆண்டில் சுமார் ரூ. 30,000 அரசுக்கு வரி இழப்பு ஏற்படும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்யும் இது போன்ற வேறு வரி விலக்குகள் என்ன பொருள்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இன்னும் ஏதாவது கைவினைப் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கும் உத்தேசம் உண்டா? கைத்தறித் துணிகளுக்கு அளிக்கப்படும் ரிபேட் போல், இந்தக் கோரைப் பாய்களுக்கும் ரிபேட் அளிக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்து இருக்கிறோம் என்று கேட்டார்கள். தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சேகரித்துத் தருகிறேன். ரிபேட் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். இதைத் தொழிலமைச்சரிடம் கேட்கவேண்டும்.

அரிசனங்களுக்கு கிராம அதிகாரிகள் பதவி

* 404. வினா.—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு உணவு—வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிராமங்களில் கர்ணம், கிராம முன்சிப் முதலிய வேலைகளுக்கு அரிசன மக்களுக்கு விகிதாசாரப்படி வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகிறதா?

(இ) இல்லை எனில், அதன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) தற்பொழுது உள்ள விகித முறையில் சலுகை காட்ட வாய்ப்பு இருப்பதால் விகிதாசாரப்படி வாய்ப்புக் கொடுக்க அவசியமில்லை.

[1971 சூலை 23]

திரு. எம். முத்தையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விகிதாசாரப்படி வாய்ப்புக் கொடுக்க அவசியமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இனிமேலாகிலும், அந்தக் கிராமங்களில் உள்ள கர்ணம், முன்சீப்பு வேலைகளுக்கு ஹரிஜன் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கு, அதற்கு வேண்டிய சொத்து மதிப்பு வைத்து இருந்தால், படிப்பு தகுதி இருந்தால், அவர்கள் மனுக் கொடுத்தால் அவர்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஒரு கிராம உத்தியோகஸ்தராக நியமிக்க சட்ட விதிமுறைகள் வகுத்து இருக்கிறோம். அதற்கு ஏற்ப பொதுவாக கிராமங்களிலிருந்து மனுக்கள் கேட்கிறோம். அந்த மனுக்கள் கேட்கிற நேரத்தில் அவர்களும் மனுக் கொடுத்தால் பரிசீலிக்கப்படும். ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அதுவே போதுமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, ஜாதி விகிதாசாரப் பிரகாரம் இந்தக் கர்ணம், முன்சீப்பு வேலைகளுக்கு ஆட்கள் எடுக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஜாதி விகிதாசாரத்தைப் பார்ப்பது இல்லை. இந்தப் பதவிகளுக்கு என்று தனியாக தகுதி, விதிமுறைகள் வைத்து இருக்கிறோம். 40 வயதுக்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும். 11-வது வகுப்புத் தேறி இருக்க வேண்டும். ரெவினியூ டெஸ்ட் பாஸ் செய்து இருக்க வேண்டும். இப்படி விதிமுறைகள் வைத்து இருக்கிறோம். இதைத் தவிர, எவ்வளவு சொத்து இருக்க வேண்டும் என்று, அதாவது ஒரு கிராமத்தில் எவ்வளவு வரி வசூல் ஆகிறதோ அந்த அளவுக்கு சொத்து இருக்க வேண்டும். இவைகளைப் பொறுத்துத்தான் நியமிக்கிறோம். ஜாதி விகிதாசாரத்தைப் பார்ப்பது இல்லை.

திரு. ந. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, புதிய விதிமுறைகளின் கீழ் கிராமக் கர்ணம், முன்சீப்பு வேலைகளுக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்து இருக்க வேண்டுமென்று இருப்பதையாவது, தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தளர்த்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படி ஒருவருக்கு ஒரு விதி, இன்னொருவருக்கு ஒரு விதி என்று செய்வதற்கு இயலாது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், எல்லாத் துறைகளிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எச்சம்ஷன் தரும்போது, இதற்குக் கொடுக்காத காரணம் என்ன? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லாத ஒரு ஜாதியில் பிறந்தவர்கள் தான் அந்தப் பதவிக்கு வரவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஒரு ஜாதி தான் வர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கொள்கை வகுக்கவில்லை. ஒரு கிராமத்தில் வரி வசூல் செய்வதற்குத்தான் கர்ணம்,

1971 சூலை 23]

முன்சீப்புகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இதிலே ஜாதிப் பிரச்சனை வரவில்லை. புதிதாகக் கொண்டு வந்து புகுத்துவதில் பயன் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் வ. சின்னசாமி : தலைவரவர்களே, கிராம முன்சீப்பு போன்ற வேலைகளுக்கு நியமிக்கப்படுவதற்கு சொத்து இவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று விதி முறை வகுத்து இருக்கிறார்கள், ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த விதியைத் தளர்த்த முடியுமா, அதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சொத்து மதிப்பு கேட்பது அரசாங்க வரிப் பண வசூலுக்கான பாதுகாப்பு. அதைத் தளர்த்த இயலாது.

திரு. ஆ. முனியாண்டி : தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் ஆதித் திராவிட பெருமக்கள் கர்ணம் போன்ற பதவிகளில் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தெரியாது. அங்கத்தினர் சொன்னால் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. வீ. இராசகோபால் : தலைவரவர்களே, ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்குத் தனிப் பயிற்சி அளித்து கர்ணம் போன்ற உத்தியோகங்களைக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவ்வப்போது அதற்கான பரீட்சைகள் வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் தேற வேண்டும். அப்படித் தேறியவர்கள் மனுச் செய்தால், அவர்கள் தகுதி, சொத்து மதிப்பு ஆகியவற்றைப் பார்த்துப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, ஒரு கிராமத்தில் கர்ணம் கிராம முன்சீப்பு உத்தியோகத்திற்கு அங்கே உள்ள தகுதி உள்ளவர்கள் மனு செய்வார்களானால், மற்ற சமூகத்தினரைப் போல், ஹரிஜன மக்களும் சொத்து மதிப்பிலும், மற்ற தகுதி உடையவர்களாக இருந்தால், அவர்களையும் புறக்கணிக்காமல் நியமிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அப்படி கீழ் மட்டத்தில் ஏதாவது புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தால், அப்பீல் செய்வதற்கு எல்லா வாய்ப்பு வசதியும் இருக்கிறது. அது அரசாங்கத்திடம் அப்பீலில் வரும்போது பரிசீலிக்கலாம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இதுவரையிலும் வில்லேஜ் ஆபீசர்களாகப் போடுவதற்கு ஒரு தகுதி வாய்ந்த ஹரிஜன் கூடக் கிடைக்கவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் தமிழ்நாட்டில் ஹரிஜன் அல்லாதவர்கள் தான் வில்லேஜ் ஆபீசர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதே இல்லை.

[1971 சூலை 23]

Siruvani Water.

* 405. Q.—THIRU A. SWAMIDHAS: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the officials of the State Government met the Kerala Government representatives in February 1971, in connection with the sharing of water of the Siruvani; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) & (இ) சிறுவாணி திட்டத்தைப்பற்றி கேரள அரசால் அனுப்பப்பட்ட வரை ஒப்பந்தமும், தமிழ்நாடு அரசால் தயாரிக்கப்பட்ட வரைவு ஒப்பந்தமும் விவாதிக்கப்பட்டன. திருவனந்தபுரத்தில் 27—1—1971 அன்று செயலாளர் மட்டத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் இவ்விருவரைவு ஒப்பந்தங்களும் விவாதிக்கப்பட்டன. 1971 பிப்ரவரி 17-ம் நாளன்று சென்னையில் நடைபெறுவதற்காக கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. ஆனால் கேரள அரசு அதிகாரிகள் வர இயலாமையைத் தெரிவித்து கூட்டத்தை ஒத்திவைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டதனால் ஒத்திவைக்கப்பட்ட இக் கூட்டம் சென்னையில் 1971 பிப்ரவரி 17-ம் நாளன்று நடைபெறவில்லை.

10—5—1969-ஆம் தேதிய முதலமைச்சர்களின் ஒப்பந்தம் விரைவில் அமுலாக்கும் பொருட்டு சிறுவாணி ஒப்பந்த வரைவை விவாதிக்க சென்னையில் கூடிப் பேச ஜூன் மாதம் முதல் அல்லது இரண்டாவது வாரத்தில் ஒரு ஏற்ற தேதியைத் தெரிவிக்குமாறு கேரள அரசு பாசனச் செயலாளருக்கு 18—5—1971-ஆம் தேதியில் ஒரு நேர்முகக் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அவர் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிறுவாணி தண்ணீர் தகராறைப் பொறுத்த அளவில் தமிழ்நாடு அரசு சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதாக கேரள அமைச்சர் திரு. திவாகரன் பத்திரிகையில் அறிக்கைவிட்டிருக்கிறாரே, அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா? அப்படி அறிக்கைவிட அடிப்படைக் காரணம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: சிறுவாணித் திட்டத்தைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்காக நேரிடையாகக் கடிதம் வரவில்லை. அப்படிச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. சிறுவாணித் திட்டம் என்பது ஏற்கனவே முடிந்த ஒன்று. அந்த விவரங்களை எல்லாம் கேரளா அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். கேரள அரசாங்கத்தின் குற்றச்சாட்டு இதுபற்றி அல்ல. வேறு பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்படுத்தப்படுவதால் இது காலதாமதப்பட்டு வருகிறது.

DR. H. V. HANDE: This Siruvani agreement actually was finalised about two or three years ago originally by the Chief Ministers and later on by the P.W.D. Ministers and the Coimbatore people were also assured that Siruvani construction will take place immediately and Coimbatore people will get water

1971 சூலை 23]

supply. May I know whether there are different parts of this agreement? One part of the agreement, the first part, allows us to start the work straightaway because we have also given them some concession as a sort of exchange programme, as a sort of barter system. May I know the details, whether the construction is started already and when the Coimbatore city people can hope to get some water at least because they are finding water supply as a tough problem there.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Major portion of the work is to be done by the Kerala Government because it is to be constructed in the Kerala territory. We have asked for sanction of Kerala Government to proceed with the work. We have submitted proposals and we are awaiting reply from the Kerala Government.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, ஜூன் மாதத்திலேயே பேச்சுவார்த்தைக்கு நாள் குறிப்பிட்டனுப்பும்படி கேட்டிருந்ததற்கு பதில் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்று தமிழக அரசுக்கும், கேரள அரசுக்கும் உள்ள நல்ல உறவின் அடிப்படையில் நமது மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேரள முதலமைச்சரைச் சந்தித்துப்பேசி ஒரு நல்ல முடிவு காண்பதற்கு முயல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேரள மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாட்டுச் சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு திரும்பும்போது இங்கே வந்திருந்தார்கள். தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்த பிறகு ஏற்பாடு செய்வதாக அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி :

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்வியை நான் அனுமதிக்க முடியாது. நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி :

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்வியையும் அனுமதிப்பதற்கில்லை. இதையும் அவையின் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன். பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்க வேண்டாம்.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I understand that certain conditions have been imposed by the Kerala Government to Tamil Nadu Government regarding the Siruvani water-supply. May I know what those conditions are?

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கேரளத்திற்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும் ஏற்பட்ட சிறுவாணித் திட்ட ஒப்பந்தப்படி 1.3 T.M.C. தண்ணீர் நமக்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் கேரள எல்லைக்குள் நடைபெற வேண்டியிருப்பதால் அவர்களது அனுமதி தேவைப்படுகிறது. இது பற்றி நம் அரசாங்கம் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, சிறுவாணித் திட்ட பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் இவ்வளவு காலன் தண்ணீர் கோவைக்குக் கொடுப்பதாக ஏற்கெனவே முடிவாகிவிட்டது. ஆனால், அதை நிறைவேற்றுவதில் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கால தாமதம் செய்கிறது என்கிற பிரச்சினையை கேரள அதிகாரிகள் அறிக்கையின் மூலம் வெளியிட்டு வருகிறார்களே, இதன் விவரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கும், கேரள அரசாங்கத்திற்கும் கடிதப்போக்கு வரத்து நடைபெறுகிறது. அதன் விவரங்களைக் கேட்டார்கள். நாங்கள் பதில் அனுப்பியிருக்கிறோம்.

The Government of Kerala have been given a detailed reply on 18th May 1971 regarding the changes in the design of the Siruvani Dam with a request to intimate a convenient date in the first or second week of June 1971 for a meeting at Madras to discuss the draft Siruvani agreement so as to ensure speedy implementation of the Chief Ministers' agreement of 10th May 1969 which will be beneficial to both the States. The draft agreement will be finalised after the Secretariat level discussion is over.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை ஜனத்தொகையில் 40 ஆயிரத்திற்குமேல் மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். அதுபோல தமிழகத்தின் மற்ற பகுதிகளிலும் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையில் கேரள அரசாங்க அனுதாபத்தைப் பெற்று இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கேரள அரசாங்கத்திற்கும், தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அத்திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றே அரசு விரும்புகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், சிறுவாணித் திட்டத்திற்காக கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தண்ணீரைப் பெறும்போது, அவர்கள் அப்பர் பவானியிலிருந்து தண்ணீர் கேட்டிருக்கிறார்களா என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை.

1971 சூலை 23]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், அண்டை மாநிலங்களில் இருக்கிற தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதில் ஒருவருக்கொருவர் இடையே சர்ச்சைகளும் விவாதங்களும் ஏற்படுவதால், அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே, இப்படித் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும்போது, அது கேரளாவிலிருந்து பெற்றாலும், மைசூர், ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்கள் எங்கிருந்து பெற்றாலும், அடிப்படையான கொள்கை ஒன்றை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமான நிலை அருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கொள்கையை மத்திய சர்க்கார் தான் வகுக்க முடியும். அப்படி கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ள மத்திய சர்க்காரை தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று எம்.எல்.ஏ-க்கள், அமைச்சர்கள் சேர்ந்து சத்தியாகிரகம் போன்று நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இது ஒரு பொதுவான கேள்வி. அதற்கு கொள்கை விளக்கத்தை கேள்வி நேரத்தில் நான் கொடுக்க முடியாது. எந்த வகையிலும் சுமுகமாக தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் நம்முடைய அரசு விரும்புகிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : சிறுவாணி அணை கட்டுவதால், அது கேரளாவில் கட்டப்படுவதால், உடன்பாட்டில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நமக்கு இப்பொழுது கோவை நகரத் திற்கு தண்ணீர் இல்லாத பிரச்சினை அதிகமாக இருப்பதால், நம்முடைய பக்கத்தில் ஒரு தற்காலிகமான அணையைக் கட்டிக் கொண்டு, முதலிலே அவசரமாக கோயம்புத்தூர் தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா? அதைப் பற்றி முதலிலே பொறியாளர்களை ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டார்களா? பொறியாளர்களுடைய பதில் என்ன என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கோவை நகரில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற குடிநீர் கஷ்டத்தைப் போக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க என்னென்ன சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று அதிகாரிகளைக் கலந்து பேசியிருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் தண்ணீரைத் தேக்கி கோவை நகரத்திற்கு தண்ணீர் தரமுடியுமா என்பதற்கான திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தப் பரிசீலனை முடிந்த பிறகு, ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சார், அண்மையிலே கண்ணனூரில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் கேரள அமைச்சர் கலந்துக் கொண்டார்கள். கோயம்புத்தூர் தண்ணீர் பிரச்சினை பற்றி, அவர்கள் தன் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, தமிழ் நாட்டு அரசோடு முடிவு காண வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டபோது, அவர்கள் நாங்கள் செய்வதையெல்லாம் செய்து விட்டோம். இந்த பிரச்சினை மனிதாபிமானத்தோடு செய்ய வேண்டிய காரியம், அதை தமிழ் நாட்டு அரசுதான் செய்ய வேண்டும் என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான விளக்கத்தை நம்முடைய அமைச்சர் கெரடும் பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இரு தரப்பிலும் செல்வாக்கை உபயோகித்து, நல்ல முடிவு ஏற்படவேண்டும் என்று தான் நம்முடைய அரசு எல்லா விவரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறோம். கேரள எல்லையில் நடக்கவேண்டியதாக இருப்பதால், நல்ல முடிவு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது.

* 406. வினா.—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடை அளிப்பாரா—

சிறுவாணி குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக அணைகள் கட்டும் வேலை எப்போது துவக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இத்திட்டம் குறித்து பணிகளைத் தொடங்குவதற்குக் கேரள அரசின் முடிவான இசைவு தேவைப்படுகிறது. அது கிடைத்துவிடுமென எதிர்பார்க்கிறோம். அணைக்கட்டு வேலையைக் கேரள அரசு நிறைவேற்றவேண்டும். எனவே இந்தத் திட்டம் விரைவாகத் தொடங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் விரைவாக வேலை தொடங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சிறுவாணி அணை எவ்வளவு லட்சம் மக்களுக்கு உபயோகமாகும், எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கும், அடிக்கடி கோடை காலங்களில் பற்றாக்குறை இருக்கிறதே, அதைப் போக்க ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? இவற்றைப்பற்றி அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கோவை நகரத்திற்கு இருக்கும் தண்ணீர் பிரச்சினையை நிவர்த்திக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி அதிகாரிகளைக் கலந்து பேசிவருகிறோம். மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கோவை நகரத்தில் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை போக்க, “ஸம்மர் ஸ்டோரேஜ்” கட்டுவது பற்றி மார்ச் திங்களில் ஆராயப்பட்டு, ஒரு மாதத்தில் இறுதி அறிக்கை கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் பணித்தார்களே, அந்த இறுதி அறிக்கை இன்னும் வரவில்லையா? தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துக் கொண்டார்கள். இன்னும் அதிகாரிகளிடமிருந்து விளக்கங்கள் தேவையாக இருப்பதால் இன்னும் அறிக்கை வரவில்லை. தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்க சாத்தியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சி செய்யப்படுகிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்தில் கேரள அரசாங்கத்திற்கு தமிழக வாய்க் கால்கள்மூலம் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும், கேரள மாநிலத்திற்கு அம்பலப்பழா ஆற்றில் 12 அடித் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. அதனால்

1971 சூலை 23]

இந்தப் பகுதி வாய்க்கால்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த விதமான ஒப்பந்தம் கேரள அரசாங்கத்தோடு செய்து கொள்ளப் பட்டது என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மூலக் கேள்விக்கு தொடர்பில்லை. அடுத்த கேள்வி வரும்போது, இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் பதில் அளிக்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம்

* 407. வினா:—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தில் தமிழகம் தண்ணீர் பெறுவதில் கேரள அரசு காலம் கடத்திக்கொண்டு போவதால் “நதி நீர் தகராறுகளை தீர்க்க” நீதிபதிகள் கொண்ட போர்டு நியமிக்க வேண்டும் என 1970-71-ம் ஆண்டுகளில் தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசை கேட்டுள்ளதா?

(இ) இல்லை எனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தின்கீழ், நதி நீர் பங்கிடு குறித்த சிக்கலான பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் இரு மாநில அரசுகளும் பேச்சு வார்த்தைகள்மூலம் சமாதானமாக முடிவு செய்து 29-5-1970-ல் ஒப்பந்தம் ஒன்று கையொப்பம் இட்டுள்ளது.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம் போக, நீராற்றில் அணைக் கட்டு வேலை காரணமாக எவ்வளவு ஏக்கருக்கு பயன்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நீராறு அணைக் கட்டு வேலை ஒன்றரைக் கோடி செலவில் துரிதமாக நடைபெறுகிறது. அது ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் முடிவுறும்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தின்கீழ் உள்ள வாய்க்கால் காங்கயம் பகுதியில் பாயும்போது, பல நேரங்களில் “டெயில்-எண்ட்”க்கு தண்ணீர் வருவதில்லை. நீராறு திட்டம் நிறைவுபெற்றால், அங்கே ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் விரும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தில் எல்லா அணைக்கட்டுகளும் முடிந்தால், 2,40,000 ஏக்கருக்கு ஆண்டுதோறும் தண்ணீர் கிடைக்கும்.

* 408. வினா:—திரு. என். மருதாசலம் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்ட வேலைகள் காண்ட்ராக்ட் மூலம் நடைபெறுவதை கைவிட்டு அரசே ஏற்று நடத்த உத்தேச முண்டா?

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்திலே காண்டிராக்ட் விடுவது, அந்த கண்டிராக்டர்கள் 5, 10 வருஷம் வேலை செய்த வேலையாட்களை வேலைக்கு எடுக்காமல், புதிதாக தொழிலாளர்களை எடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வேலைகளை கண்டிராக்டுக்கு விடாமல், அரசாங்கமே தொழிலாளர்களைக் கொண்டு நடத்த உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லும் வகையில் கண்டிராக்டர்கள் 5, 10 வருஷம் வேலைசெய்த தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்களா இல்லையா, என்பதற்கான குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. அரசாங்கத்தில் சில தொழிலாளர்கள் “ஒர்க்-சார்ட்ட்டு” தொழிலாளர்கள் என்று பணிபுரிகிறார்கள். கண்டிராக்டர் செய்வதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவது என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

தமிழ் நாட்டில் சுற்றுப் பயணத் தலங்கள்

* 409. வினா.—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் சுற்றுப் பயண தலங்களை அதிகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : சுற்றுப்பயண தலங்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்துவதோ குறைப்பதோ அரசு செய்வதில்லை. சில ஊர்கள் சுற்றுலா சிறப்பு பெற்றிருப்பதால் பயணிகளுக்கு வசதிகள் ஏற்படுத்தும் பணியில் அரசு செயல்படுகிறது. ஒரு சுற்றுலா தலத்தின் வளர்ச்சிக்கான அரசின் திட்டங்கள் அத்தலத்திற்கு வந்து போகும் பயணிகளின் எண்ணிக்கையையும், அத்தலத்திலுள்ள சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கான சிறப்பையும் பொறுத்திருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிற்கு வருகின்ற உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு மக்களுக்கு பல்வேறு இடங்களையும் சுற்றிப் பார்க்கும்போது, நீலகிரி, குற்றாலம் போன்ற இடங்களை அதிகமாக கவர்ச்சி உள்ளதாகச் செய்ய விசேஷ ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே இருக்கின்ற நல்ல இயற்கை காட்சியுள்ள இடங்களையும், பழங்கால சிறப்பங்கள் இருக்கும் இடங்களையும் வளமாகச் செய்து, பாதைகளை அமைத்து அத்தகைய காரியங்களைச் செய்கிறது. வேறு எதையும் செய்வதில்லை. இந்த ஆண்டில் ஏற்காட்டிலும், சிறுமலையிலும் அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. குன்னூரில் சுற்றுலா கட்டடம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

1971 சூலை 23]

திரு. ஆர். கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் தற்போதுள்ள சுற்றுலா பயணிகள் போகக்கூடிய இடங்களை விரிவு படுத்தக் குறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : ஏற்கனவே குறிப்பிடப் பட்டுள்ள சுற்றுலா இடங்களை எந்த எந்த வகைகளில் அபிவிருத்தி செய்வது என்பது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. பழங்கால சிற்பங்கள் உள்ள இடங்கள், கடற்கரையோரங்கள் இவற்றை வளப் படுத்தவும், உள்நாட்டு மக்கள் பார்க்கவும், வெளிநாட்டு மக்கள் மகிழவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சுற்றுலா தலங்கள் அமைத்து அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் அரசு தரப்பில் உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட இடங்கள் அரசு பொறுப்பில் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவர் அவர்களே, சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்காட்டில், பல ஆண்டுகளாக ஒரு சுற்றுலா மாளிகை அமைக்க பேறரிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலும், நமது கலைஞர் அவர்கள் ஏற்காட்டிற்கு வந்திருந்தபோதும், மதிப்பிற்குரிய நாவலர் அவர்கள் வந்திருந்தபோதும் சுற்றுலா மாளிகை அங்கு விரைவில் அமைக்கப் படுமென்று தெரிவித்திருந்தாலும்கூட இன்று எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏற்காட்டில் இரண்டரை இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு சுற்றுலா மாளிகை கட்ட ஏற்பாடாகி சென்ற மாதம் வேலை தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில மாதங்களில் முடிவுறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் பழமுதிர்சோலை என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடத்திற்கு அந்நிய நாட்டினர் அதிகமாக வருகிறார்கள். அங்கு சுற்றுலா மாளிகை அமைக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் நிறைய சோலைகள் இருக்கின்றன. சில சோலை களைத்தான் வெளிநாட்டினருக்கு விளம்பரப் படுத்த முடியுமே தவிர எல்லாவற்றையும் விளம்பரப் படுத்த முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்காட்டில் சுற்றுலா மாளிகை தேவை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற நேரத்தில், இங்கே வங்காளவிரிகுடாக் கடல் பக்கத்தில் இருக்கின்ற பழவேந்தன்

[1971 சூலை 23]

காட்டில், டச்சுக்காரர்கள் இருந்த நகரமாகிய இந்த இடத்தில், ஒரு சிறிய திவுகூட இருக்கிறது. அங்கு சுற்றுலா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் மேம்பாட்டுத் திட்டம் வகுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசினுடைய பொறுப்பில் தற்போது பழுவேற்காடு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பலவிடங்கள் இம்மாதிரி இருப்பதை அரசு அறியுமென்றாலும், அவற்றை எல்லாம் வளப்படுத்துவதற்கு நிதி பற்றாக்குறையாகவிருப்பதால் இயலவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திருமறைக்காடு எனப்படும் வேதாரண்யத்தை சுற்றுலாத் தலமாக்க அரசுக்கு யோசனையுள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேதாரண்யத்திற்குச் சமீபத்தில் நான் சென்றிருந்தேன். அங்கு பறவைகள், மீன்கள் சரணையங்கள் மிகச் சிறப்பாகவிருக்கிறது. அவ்விடத்திய சிறப்பைப்பற்றி அரசு கருத்தில் கொண்டுள்ளது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலிருக்கின்ற சுற்றுலாத் தலங்களை விளக்கக் கூடிய ஒரு குறிப்பு நமது அரசாங்கத்தின் சார்பாக வெளியிட்டிருக்கிறதா, அப்படி இல்லாவிட்டால் செய்ய உத்தேசமுண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை, திருச்செந்தூர் போன்ற இடங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கே நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எல்லாவற்றையும் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிட எண்ணமிருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தப் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்க எந்த முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னொரு தடவை சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்தப் பக்கத்திலிருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்க எந்த முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்க தலைவர் அவர்களின் கண்ணில் படவேண்டியதே தவிர, அவருடைய காதில் விழவேண்டிய அளவுக்குப் பேசினால் அது கூச்சலாகி விடும். அது சட்ட மன்ற மறபுமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கேள்வி நேரத்தின்போது சில உப

1971 சூலை 23]

கேள்விகளுக்குத்தான் அனுமதி கொடுக்கப்படும். ஹரிஜன நலனைப் பற்றி ஒரு கேள்வி வந்தது. பெரும்பாலாக ஹரிஜனத் தொகுதி, ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதிகளிலிருந்து வந்துள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. மதுரையைப்பற்றிய கேள்வி வந்தபோது திரு. திருப்பதி போன்றோருக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அந்த வகையில் உறுப்பினர்களுடைய உரிமையும் மிக பாதுகாப்பாகத் தலைவர் அவர்களிடம் இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பக்கம், அந்தப் பக்கம் என்பதல்ல. உண்மையைச் சொல்லப் போனால், கேள்வி நேரம், அதாவது ஒரு மணி நேரம் முடிவடைந்து விட்டது. தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற விசேஷ அதிகாரத்தைக் கொண்டு அந்தக் கேள்வி நேரத்தை தாண்டியும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் புது மலைவாசஸ்தலங்கள்

* 410. வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் புதிதாக மலைவாசஸ்தலங்கள் அரசு அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதாவது உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தற்போது இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, புதிதாக மலை வாசஸ்தலங்களை உருவாக்குகின்ற நேரத்தில், திருக்குற்றாலத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள அரசு முயற்சிக்குமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : குற்றாலம், கொடைக்கானல், உதகை போன்ற இடங்கள் ஓரளவுக்கு வளமுடையவை என்பது அரசு கவனத்திலிருக்கிறது. பல மலைகள் உதகையைப் போல் உயரமாகவிருந்தாலும், எல்லா இடங்களையும் கோடை மலைவாசஸ்தலங்களாக உருவாக்குவது மிகவும் கடினம்.

திரு. முகமது கோதர் முகைதின் : தலைவர் அவர்களே, அந்தந்த வாசஸ்தலங்களுக்கு வருகின்ற பயணிகள் மூலம் வருகின்ற வருவாய் மாகாண சர்க்காருக்குக் கிடைக்கின்றதா அல்லது மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அந்தந்த ஊருக்கு வந்து அங்கங்கே செலவு செய்கின்ற பணம்—வருவாய் அந்தந்த மாநிலத் திற்குப் போய் செருகிறது. அந்தச் சர்க்காருக்குத்தான் கிடைக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஜோலாரி பேட்டை ரயில் நிலையத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள ஏலகிரி மலையை மலைவாசஸ்தலமாக ஏற்பாடு செய்து தந்தால் சாதாரண மக்கள் சென்று தங்க வசதியாகவிருக்கும். அதை உடனடியாக அரசு செய்து தரவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது உணவு—வருவாய்த்துறை அமைச்சர் சமீபத்தில் ஏலகிரி மலைக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அங்கே சென்று தங்கியும் இருந்தார்கள். அந்த இடத்தை மலைவாசஸ்தலமாக மாற்றுவதற்கு ஏராளமான தொகை தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, உடனடியாக மலை வாசஸ்தலமாக அதை மாற்றுவது இயலாது.

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே, ஏலகிரி மலைக்கு நான் சென்றிருக்கிறேன். நடுத்தர மக்கள் சென்று வரக்கூடிய வசதி படைத்த இடம் அது. அங்கு பத்தி மார்க்கம் கொண்டவர்களுக்குக் கூட விசேஷமான ஒரு கோவில் இருக்கிறது. ஆகவே அரசு அதை ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கான மலைவாசஸ்தலமாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, நடுத்தர வர்க்கத்தினரும், ஏழைகளும் ஏற்காட்டிற்குச் சென்று வரலாம். அது அடிக்கடி சென்று வரக்கூடிய இடமாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது.

திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே எந்த கோடை வாசஸ்தலமும் இல்லை. எனவே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் இராஜபாளையம் அருகே அய்யனார் கோவில் என்ற மலை இருக்கிறது. அந்த மலையை ஒரு கோடை வாசஸ்தலமாக மாற்றும் எண்ணம் ஏதாவது இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதா? அந்த மலையின் முன்னேற்றத்திலே இந்த அரசு கவனம் செலுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அய்யனார் கோவில் மலையை கோடை வாசஸ்தலமாக ஆக்கும் எண்ணம் இந்த அரசுக்கு கிடையாது. நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல், ஒரு இடத்தை கோடை வாசஸ்தலமாக ஆக்க வேண்டுமானால், அங்கே போய் தங்குவதற்கு தேவையான குடி தண்ணீர் வசதி வேண்டும், வீட்டு வசதி வேண்டும்; அதற்குப் பிறகு சாலை வசதி வேண்டும். இது எல்லாவற்றையும் விட அந்த இடம் போய் தங்குவதற்கு தேவையான சுகாதார வசதி உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சில மலைகளிலே விஷக் காற்று அடிப்பதாக கூடச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, அதை எல்லாம் பார்த்துத் தான் ஒரு இடத்தை கோடை வாசஸ்தலமாக மாற்ற முடியும். நம் மாகாணத்திலே, ஏற்கனவே பல கோடை வாசஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை நாம் விரிவுபடுத்தி, நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுத்தால் வெளி நாட்டினரோடு, நம் நாட்டினர்களும் அந்த இடங்களுக்கு அதிகமாக வருவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே வேலூர் நகரத்திற்கு அருகில் “பாலமதி” மலையில் 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு சாலை அமைத்திருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து இத்துறையின் அமைச்சராக இருந்த

1971 சூலை 23]

பொழுது அதற்கு 50,000 ரூபாய் நிதி ஒதுக்கி காரியங்களை செய்ய ஏற்பாடு செய்வதாக சொன்னார்கள். அது இந்த அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அது தற்பொழுது இல்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Can this Government think of constructing a lodging in Ootacamund for the low, income group people so that they may not pay more than Rs. 3 or 4 as rent per day, as the present rent is very high in many of the hotels and guest houses there?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : உதகமண்டலத்திலே சுற்றுலா பயணிகள் மாளிகை ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வாடகை ரூபாய் 10. அதையே 2, 3 ரூபாயில் வாடகை கொடுக்கவேண்டுமானால், அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் சம்பத்திலே இந்த அரசாங்கத்திடம் இல்லை. ஆனால், கல்வித் துறையின் மூலமாக ஒரு உணவு விடுதி கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அது கட்டப்பட்டால், ஒரு படுக்கைக்கு 3, 4 ரூபாய் அளவிலே ஏற்பாடு செய்யலாம் என்ற எண்ணம் இந்த அரசின் ஆய்விலே இருக்கிறது.

உதகமண்டலத்தை சிறந்த கோடை வாசஸ்தலமாக்கல்

* 411. வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

உதகமண்டலம் நகரத்தை இன்னும் விரிவு படுத்தி மிகச் சிறந்த கோடை வாசஸ்தல நகரமாக்கிவிட வேண்டுமென்று நமது தமிழ் நாடு அரசு மத்திய சுற்றுலா கார்ப்பொரேஷனிடம் வலியுறுத்தி யுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மத்திய சுற்றுலா கார்ப்பொரேஷன் வணிக முறையில் சுற்றுலா விடுதிகள், வாடகைக்கு சுற்றுலா ஊர்திகள் முதலியவைகளை நடத்தி வருவதால், மத்திய சுற்றுலா கார்ப்பொரேஷனிடம் வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால் உதகமண்டலம், மாமல்லபுரம் இவற்றின் வளர்ச்சிக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் வழங்குமாறு மைய அரசிடம் இவ்வரசு கோரியுள்ளது. அண்மையில் தமிழக அரசு உருவாக்கியிருக்கும் தமிழக சுற்றுலா வளர்ச்சி கார்ப்பொரேஷன் உதகமண்டலத்திலும், மற்ற சுற்றுலா சிறப்புகள் இடங்களிலும், பயணிகளுக்காக பல வசதிகள் செய்வதற்கு திட்டங்கள் தயாரித்து வருகிறது.

திரு. சோ. கருணேநாதன் : தலைவரவர்களே, சிறந்த கோடை வாசஸ்தலமாக கருதப்படுகின்ற ஊட்டிக்கு பக்கத்திலே இருக்கின்ற குன்னூரையும், கோத்தகிரியையும் சேர்த்து இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். அவைகளை முன்னேற்றம் செய்வதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு கை கொள்ளுமா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கோத்தகிரியிலே ஒரு “ஷியூ பாயின்ட்” கட்ட 2½ இலட்சம் ரூபாயிலே காரியம் நடந்து வருகிறது. அதே போல், குன்னூரிலே 12 குடிக்கள் பிரயாணிகள் தங்குவதற்காக 2½ இலட்சம் ரூபாயில் கட்டப்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : உதகமண்டல நகரத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்த இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் சிறப்பான நடவடிக்கைகளை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : உதகமண்டலத்தைப் பொறுத்த வரையில் மற்ற வட நாட்டு கோடை வாசஸ்தலங்களுக்கு இல்லாத ஒரு பெரிய சிறப்பு இருக்கிறது. இந்தியாவில் இருக்கின்ற கோடை வாசஸ்தலங்களிலே பல வருஷம் பூராவும் பனியாலே மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. இங்கே அப்படி இல்லை. ஏறக்குறைய வருஷத்திலே 10 மாத காலம் சுற்றுலா பயணிகள் சென்று உதகையிலே தங்கிட எல்லா வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் இருக்கிறது. இவைகளைப் பற்றிய விளம்பரங்களை எல்லாம் இந்த அரசு செய்து வருகிறது. அதற்காக தனி போஸ்டர்களுக்கும், ஒரு புத்தகத்தையும் கூட வெளியிட்டு, அவைகள் எல்லா இடங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு விட்டன. செப்டம்பர் மாதத்திலே கூட சில காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று இந்த அரசு எண்ணியிருக்கிறது. கோடை காலத்திலே உதக மண்டலத்திற்கு வரும் பயணிகளை அதிகமாக கவர்ந்து ஈர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக கோடையிலே நாடக விழா போன்றவற்றை வைத்து “கோடை விழா” ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து, ஒரு தொகையை செலவு செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. அதோடு இல்லாமல் அங்கே இருக்கின்ற கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக பஸ் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து, ஏழை மக்களும், மற்றவர்களும் முதாமலைக்காடு வரை போய் வர வழி வகைகளை செய்திருக்கிறது.

திரு. எம். தேவராசன் : உதகமண்டலத்தை விரிவுபடுத்தியும், அழகுபடுத்தியும் வரும் இந்த அரசாங்கம், கோடை கால சட்ட மன்ற கூட்டங்களை அங்கே நடத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இது அரசினுடைய கொள்கை விளக்கம் பற்றிய கேள்வி ஆகும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வியாகும் இது.

Facilities for visitors to Kodaikanal.

* 412 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether this Government has any proposal to improve the facilities for the visitors to Kodaikanal during summer; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (அ) ஆம். போதிய அளவு தங்குவதற்கான இடவசதிகள் அளிப்பது பற்றி அரசிடம் ஒரு செயற்குறிப்பு இருந்துவருகிறது.

(இ) இத்திட்டம் பற்றி முடிவு செய்ய தேவையான விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அண்மையில் உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சி நிறுவனம் இத்திட்டத்தை ஏற்று நடத்தும்.

1971 சூலை 23]

DR. H. V. HANDE : May I know from the Hon. Minister whether any concrete proposals 'to provide convenience to the visitors also have been made? For instance, even though there is electricity there is frequent failure of electricity. That is supposed to be one of the reasons which deters many people from going and settling down there, even though it is the second best hill station in Tamil Nadu. Taking all these factors into consideration, will this Government prepare a sort of a Master Plan and to solve the problem immediately construct a few tenements or tourist bungalows or some buildings for tourists, if necessary, buildings for middle class, upper middle class and lower middle class people and see that these sort of pinpricks are avoided there?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அங்கே அடிக்கடி மின்சாரம் தட்டுப்பட்டு போகிறது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதை மின்சார இலாகா விடம் சொல்லி, அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் நேராத வகையிலே முயற்சிகள் கைக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஊட்டியிலே இருக்கும் “தமிழகம்” மாதிரி, கோடைக்கானலிலேயும் நல்ல ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டி, பல கமிட்டிகள் ஊட்டியிலே நடப்பது மாதிரி இங்கேயும் நடக்க அரசாங்கம் வசதி செய்யுமா? காரணம், ஊட்டியிலே இருக்கும் “தமிழகத்திலே” இடம் கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதை அங்கே கோடை காலத்திலே பரிசீலிக்க அரசு தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கொடைக்கானலிலே கமிட்டிகளை கூட்டுவதிலே ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், உதகையைத் தான் அதிகமாக எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : கொடைக்கானலிலே ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. வடக்கே இருக்கின்ற கோடை வாசஸ்தலமான காஷ்மீரிலே இருக்கின்ற ஏரி அளவுக்கு இங்கேயும் ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கே இருப்பது போன்று இங்கேயும் படகு வீடுகள் கட்டி விடுவதற்கு, அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா. இதை “ரூரிஸ்ட் அன்ட் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன்” மூலமாகச் செய்ய வேண்டும். மற்றபடி, மத்திய அரசு வடக்கே இருக்கின்ற கோடை வாசஸ்தலங்களுக்கு கொடுக்கும் விளம்பரங்களை போல் தெற்கே இருக்கும் கோடை வாசஸ்தலங்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், வடக்கே இருக்கும் கோடை வாசஸ்தலங்கள் வருஷத்திலே பல நாட்கள் பணியால் மூடிக் கிடக்கின்றன. ஆனால், தெற்கே இருக்கின்ற கோடை வாசஸ்தலங் களிலே 10 மாதம் பணியே இல்லாமல் நல்ல முறையிலே இருக்கின்றன. எனவே, அந்த முறையிலே வடக்கே இருக்கின்ற கோடை வாசஸ்தலங்களைவிட நம்முடைய கோடை வாசஸ்தலங்கள் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவையாக இருந்தும், மத்திய அரசு தகுந்த முறையிலே இதற்கு விளம்பரங்கள் செய்யப்படுவதில்லை. ஆகவே, தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு இவைகளை எடுத்துக் கூறி, நல்ல முறையிலே விளம்பரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமா?

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கொடைக்கானலை விருத்தி செய்வதிலே இந்த அரசு கவனம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கொடைக்கானல் ஏரியிலே படகு வீடுகள் கட்டிவிடுவது பற்றி அரசின் கவனத்திலே இருக்கிறது. நம் கோடை வாசஸ்தலங்களுக்கு போதிய விளம்பரம் இல்லை என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. அந்த விளம்பரத்திற்கான ஏற்பாடுகளை விரைவிலேயே இந்த அரசு மத்திய அரசோடு கலந்து ஆவன செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : இங்கே புதிதாக திருமணம் ஆகிற இளம் தம்பதிகள் தங்களுடைய தேன் நிலவிற்காக காஷ்மீருக்கும், சிம்லாவுக்கும் போகிறார்கள். ஏனென்று கேட்டால், தமிழகத்திலே இருக்கிற கோடைக்கானல், ஊட்டி போன்ற இடங்களிலே தங்குவதற்கு “அவுஸ் போட்டுகளோ”, ஓடி ஆடி விளையாட சிறந்த பூங்காக்களோ, இரவில் தங்க நல்ல ஓட்டல் வசதிகளோ இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அத்தகைய வசதிகளை எல்லாம் ஏற்பாடு செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அத்தனை ஏற்பாடுகளும் இங்கே இருக்கின்றன. உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்த சினிமா படத்திலே கூட இது எல்லாம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பெரிய ஏரியை டெவலப் செய்ய வேண்டுமென்று எஸ்டிமேட் கமிட்டி பரிந்துரை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மேல் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போடவும்.

(2) நடைமுறைக் கேள்வி

வினாக்களுக்கான விடைகளை விரைவுபடுத்துவது குறித்து

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், இந்த பேரவையில் வருகின்ற சில கேள்விகள் ஒரு மாதத் திற்கு முன்னதாகக் கொடுக்கப்பட்டு, அவைகளுக்கு பதில்கள் அப்போது தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. வருகின்ற பதில்கள் எல்லாம் அப்-டு-டேட் ஆக இருக்கிறதா என்பதற்கு விளக்கம்தர வேண்டும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு வாரத்திற்கு முன்னதாக உள்ள கேள்விக்கு அப்போதுள்ள பதிலைத்தான் சொன்னார்கள். ஆகவே, கேள்வி-பதில்கள் கொடுக்கின்ற நிலையில் குழப்பம் காணப்படுகிறது, தலைவர் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்தக் குளறுபடியும் காணப்படவில்லை. நம் எண்ணங்களில்தான் குளறுபடி இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி * இடப்பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1971 சூலை 23]

(3) அறிவிப்புகள்

(அ) மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு 21/1971).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழக சட்ட மேலவையின் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வந்துள்ளது என இப்பேரவைக்கு நான் அறிவிக்கிறேன் :—

21—7—1971-ம் நாளன்று மேலவையில் கீழ்க்கண்ட திருத்தங் களுடன் மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு 21/1971) நிறைவேற்றப்பட்டு கையொப்பமிடப்பட்டு பேரவையின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திருத்தங்கள்.

Clause 6.

(1) in clause 6, for the expression 'section 62-D', *substitute* the expression "sections 62-D and 62-E";

Clause 8.

(2) in clause 8—

(a) in the marginal heading for the figures and letter "62-D" *substitute* the figures and letter "62-E";

(b) for section 62-D proposed to be inserted, *substitute* the following namely :—

"62-D. *Permission to transfer to be refused in cases where the applicant holds more than ten stage carriage permits.*—

(1) Where the holder of stage carriage permits in excess of ten, applies to the transport authority for permission to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, the transport authority shall refuse such permission :

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has given the applicant a reasonable opportunity of being heard.

(2) All applications for, and proceedings (whether original or by way of appeal) relating to, transfer of any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, sought for by a holder of stage carriage permits in excess of ten and pending before any court, transport authority or officer on the 18th June 1971, and appeal or revision, if any, arising from such pending application or proceeding shall be disposed of under sub-section (1).

62-E. *Benami transfers to be refused.*—Where the holder of any stage carriage permit applies for permission to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, the transport authority shall refuse such permission if it appears to such authority, after making such enquiry as it deems fit, that the transfer sought for is a benami transfer :

[1971 சூலை 23]

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has given the applicant a reasonable opportunity of being heard."

4. கவனஈர்ப்பு

கண்காட்சி ஒலி பெருக்கிகள் மூலம் எழும் சத்தமும் அதன் காரணமாக (மருந்தியல் பட்டப்படிப்பு) மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லைபும்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Public Health, to a matter of urgent public importance, namely, the inconvenience caused to the examination-going M.B.B.S. and B.D.S. students on account of the regular noise emanating from the loudspeakers situated in the South Indian Industrial Development Arts Exhibition (M.U.C. Grounds) and the need to take immediate steps to put an end to this disturbance.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, (மருந்தியல் பட்டப்படிப்பு) மாணவர்கள் சிலருக்குத் தேர்வுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதும், அடுத்து வரும் செப்டம்பர் தேர்வுக்குப் பலர் படித்துக்கொண்டு வருகின்றனர் என்பதும் உண்மைதான். ஒலிபெருக்கிகள் மூலம் இடைவிடாமல் எழும் சத்தம் காரணமாகத் தேர்வுக்குச் செல்லும் மாணவர்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படுவதாகத் தோன்றுகிறது.

இது தொடர்பாக, ஒலி பெருக்கிகளின் ஒலியை எந்த அளவிற்குக் குறைக்க இயலுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைக்கும்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எழுதுமாறு மாணவர் இல்லக் காப்பாளருக்கு, கல்லூரித் தலைவர் கட்டளையிட்டுள்ளார். அந்த வேண்டுகோளுக்குப் பின்னர் அங்கே அந்த ஓசை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I am thankful to the Hon. Minister for taking immediate action in the matter. Even yesterday evening the noise continued to emanate from the exhibition where certain scenes which are not normally permitted, take place. A number of students came to me and told me about it and that is why I want to mention it here. So I once again request the Hon. Minister to investigate the matter and see that the grievances of the students are redressed.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, this is such a small matter that it is not to be investigated. My hon. Friend, Dr. Hande should look into this as a public affair. There is a fair and there is some noise and naturally noise is always harmful but so many lorries and buses ply very near the hostel. These musical noises may even help certain students to study better. Anyway, we have asked them to reduce the noise as far as possible.

1971 சூலை 23]

5. அறிக்கை அளித்தல்

பொதுத் துறையினால் பராமரிக்கப்படுகின்ற அரசு விருந்தினர் இல்லங்கள்பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU K. VEZHAVENDAN : Mr. Speaker, Sir, I rise to present the Report of the Committee on Estimates on State Guest Houses maintained by the Public Department.

3. அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி)

(ஆ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-ம் ஆண்டு ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்டமுன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைக்கு அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஒருங்கிணைந்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் பதிவு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஒருங்கிணைந்த மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் பதிவு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை இப் பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(7) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது

வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று நான்கு மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். முதல் 1½ மணி நேரத்தில் மானியக் கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அதற்கான வெட்டுத் தீர்மானங்களை இப்போது முன்மொழிய வேண்டும். அந்த மானியம் நிறைவேற்றப்பட்டு முடிந்த பிறகு, பாக்கியுள்ள 3 மானியக் கோரிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,35,15,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : To discuss about the need to provide more facilities for the fishermen owning mechanised boats, I move the following cut-motion :—

“That the allotment of Rs. 2,35,15,700 under Demand No. 17—Fisheries be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : To discuss the need for the Government to provide compulsory insurance scheme to fishermen in view of the risk in their profession, I move the following cut-motion :—

“That the allotment of Rs. 2,35,15,700 under Demand No. 17—Fisheries be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, மாநில முழுதும் உள்ள மீனவர்கள் குடியிருப்பு ஆர்ஜிதம் செய்து பட்டா வழங்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,35,15,700-ல் ரூ. 100-ஐக் குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : விசைப்படகுகள் விநியோகம் பற்றியும், கட்டுமானம் பற்றியும், நிர்வாகம் பற்றியும் விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,35,15,700-ல் ரூ. 100-ஐக் குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் மீனளத்துறையின் மீது விளக்க உரை தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் நான் இப்போது அதைப்பற்றி அதிகம் பேச விரும்ப வில்லை. அந்த விளக்க உரையினை * இந்த விவாதத்தின் ஒரு பகுதியாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

309-318-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 23]

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, மீனளத்துறை மானியத்தின்மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை எல்லாம் ஆதரித்து நான் எனது கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் துறை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது உணவுப் பிரச்சினையோடு ஓரளவு தொடர்பு கொண்டதாக இருக்கிறது. நம்முடைய கடற்கரை மிகப் பெரியதாகவிருந்தாலும், இந்தத் துறையில் நாம் வளர்ச்சியடையவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். கேரளாவில் அமைந்திருக்கிற அளவுக்குக்கூட நாம் வளரவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய விசைப்படகுகளை ஒட்டுவதற்குக் கேரளாவிலிருந்துதான் டிரைவர்களை வரவழைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நமது மீனவர்கள் மத்தியில் அப்படிப்பட்ட திறமைபடைத்த டிரைவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் கேரளாவிலிருந்து அழைத்து வருகிறார்கள். காரணம், நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பயிற்சி போதாது. பயிற்சி போதாத காரணத்தால், தொழில் இழந்து பல குப்பங்கள் இன்று அழிந்து விட்டன. கேரளாவிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருகிறார்களென்றால் பல பிரச்சினைகள் வருகின்றன. அவர்கள் வருகின்ற படகுகளிலிருந்து மீன் வாங்கக்கூடாது, அப்படி வாங்குகிறவர்களுையெல்லாம் ஜாதிப் பிரஷ்டம் செய்வோம் என்ற பல பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. இங்கே உள்ளவர்கள் கேரளத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இந்த நிலைமைகள் இங்கு எழுகின்றன.

பொதுவாக அரசாங்கம் மெக்கனைஸ்ட் போட்டுகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறதென்பதை நாம் இங்கே பார்க்கிறோம். தனியார் துறையில் சிலர் ஓரிரண்டு போட்டுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒடுகின்ற போட்டுகள் ஒழுங்காக ஒடுகின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டு சக்கைகளுக்கிடையே இருக்கும் இடைவெளி ஒரு ஆள் புகுந்து போகமுளவுக்கு இருக்கிறது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

இப்படி போட்டுகள் செய்து கொடுத்தால் அதிலே போகின்றவர்கள் நிலை என்னவாகும்? நாம் கொடுக்கின்ற போட்டுகள் சரியாகக் கட்டப்படவில்லை என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இது ஒரு பெரிய குறை.

அது மட்டுமல்ல. நாம் மெக்கனைஸ்ட் போட்டுகளில் வினச் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படியெல்லாவற்றையும் கொடுத்து அவர்களைப் பெருத்த கடனாளியாக்கிவிட்டோம். கையிலிருந்த காசை எல்லாம் கடனுக்காகத் கொடுத்துவிட்டுக் கஷ்டப்படும் நிலைமைதான் காணப்படுகிறது. இந்த போட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு இலட்சத்து இருபதி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூலை 23]

னாயிரம் ரூபாய் போட்டு, போட்டுகள் தயாரித்து, நம்முடைய மீனவர் சமுதாயத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மாதம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வீதம் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். நாம் கொடுத்திருக்கின்ற போட் சரிவர வேலை செய்வதில்லை. அவைகள் பழுது பார்க்கப்பட வேண்டுமானால், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைப்பதில்லை. அலைந்து திரிந்து பொருத்திவிடுகிறார்கள். அந்த விதத்தில் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்கின்றார்கள். அது தவிர, இரண்டாயிரம் ரூபாய் தவணைகட்டு என்றால் அவர்கள் நசித்துப் போய் விடுகிறார்கள். ஒரு இலட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாயை என்பது தவணைகளில் கட்டச் சொல்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்பது மிக அதிகம். ரூபாய் 500 என்ற அளவில் கட்டும்படி செய்ய வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் அந்தத் தொகைக்கு வட்டி வேறு வாங்குகிறார்கள். இதை நீக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்றையதினம் வட்டித் தொகைக்காகக் கொடுத்த பணம் சற்றேறக்குறைய மாதத் தவணைக்காகப் போகும் அளவிற்கு இருக்கிறதென்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக நம்முடைய கடற்கரைகளில் நல்ல மீன் வளமில்லை. அந்த மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்கும்போது, வட்டித் தொகையையும் தவணையையும் கட்டச்சொல்வது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. இதைச் செய்து கொடுத்தால் மீனவர்களுக்குப் பெரிய சலுகையாகவிருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். குப்பங்கள் பல இருந்த போதிலும், அநேகமாக இவர்கள் தனியார் நிலங்களில்தான் இருக்கிறார்கள். சொந்தமாக இவர்களுக்கென்று இடமில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதுபோல் மீனவர்களுக்கும் நாம் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும்போது அவர்கள் வைத்திருக்கும் பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்ளும் வகையில் அவை அமைந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் வலைகளையும், தொழிலுக்கு வேண்டிய இதர சாதனங்களையும் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளத்தக்க முறையில் அமைய வேண்டும். அவர்களுள் அடிக்கடி சண்டைகள், வம்புகள் ஏற்படும், உடனடியாக அவர்களுடைய தொழிற் சாதனங்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் வகையில் நடந்து கொள்வார்கள். அவர்களுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து ஆளுக்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடலோரத்தில் குப்பங்களில் வசிக்கும் மீனவர் குடும்பங்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆட்படுகிறார்கள். அதைப் போக்க அரசாங்கம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.

இந்த போட்டுகளில் பொருத்தப்பட்டுள்ள யான்மார் இன்ஜின்கள் சரிவர வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கெங்கேயோ இன்ஜின்களை வாங்கிக் கொடுத்து விட்டதால் ரிப்பேர் வந்து விடுகிறதென்று சொல்கிறார்கள். அவைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு

1971 சூலை 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைப்பதில்லை. ஒரு ரிப்பேர் வந்து விட்டால், உதவிப் பொருட்கள் கிடைக்காவிட்டால், எப்படித் தொழில் சரிவர நடத்த முடியுமென்பதை உணரவேண்டும். போட்டுகளைக் கொடுக்கின்றபோது இன்ஜின்களுக்கு வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் போதுமான அளவில் டிபார்ட்மெண்டில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு எங்கும் கிடைக்காத நிலையில், பிளாக் மார்க்கெட்டில் வாங்கிப் போடுகிறார்கள். ஒன்றுக்குப் பத்து பங்கு விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு—அந்த இன்ஜின் ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டது—இன்ஜின் வாங்கும் போதே போதுமான ஸ்பேர் பார்ட்களையும் வரவழைத்து வைத்துக்கொண்டு, தேவைப்படும்போது மினவர்களுக்கு நியாய விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, நமது சென்னைக் கடற்கரையில் முன்பெல்லாம் ராயபுரத் திற்கு அருகே பிடிக்கப்படும் மீன்களை அங்கேயே மீன் விற்பவர்களும், மீன் வாங்குபவர்களும் கூடி விற்று வாங்கிக்கொள்வார்கள். சாதாரணமாக அரை மணி அல்லது ஒரு மணி நேரத்தில் அவர்களுடைய வேலை முடிந்து விடும். இப்பொழுது கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அவர்கள் விரட்டப்பட்டு காசிமேட்டுக்கு சென்றார்கள். இன்றைய தினம் என்ன நிலை என்றால் மணலி ஆயில் ரிபைனரி கிட்டே கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கொண்டுபோகும் நிலைக்கு அதிகாரிகள் வந்து விட்டார்கள். அங்கே கூடாது, இங்கே கூடாது என்று அவர்களைத் துரத்திக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம் என்பதை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீனவ மாணவர்களுக்கு கடலிலே பயிற்சி தரக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்குச் சலுகைகள் தரவேண்டும். இப்பொழுது தரப்படுவது கிடையாது. சரிவர இயக்கத் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் போட்டிரைவராகப் போகிறார்கள்; போகின்ற வேளையிலே பயம் வந்து விடுகிறது; அதன் காரணமாக எவ்வளவு ஆழம் போகவேண்டுமோ அவ்வளவு ஆழமாகப் போவதில்லை.

மேலும், ஃபிஷரீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே ரிசர்ச் சென்டர்ஸ் இருக்கின்றன. கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அவற்றினுடைய முக்கியத்துவத்தை மத்திய அரசாங்கம் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், நாம் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட, மத்திய அரசாங்கத்தினர் அதை மாற்றமல் வைத்திருக்கிறார்களே தவிர அதனுடைய தரத்தை, முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துக்கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள்.

மீனவர்களுக்கு வீடு வசதி கிடையாது; அவர்களுக்குக் கடன் வசதி கிடையாது; கடன் கொடுத்து அவர்கள் தொழில் செய்ய வசதி கிடையாது; பழுதடைந்த படகுகளைக் கொடுத்து அவர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் சரிவரச் செய்ய முடியாமல் இன்றைக்குத் தெருவிலே நின்று திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கி நிவாரணம் தேட வேண்டும்,

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 சூலை 23]

இல்லாவிட்டால் அந்தத் தொழிலே நசிந்துவிடும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மீனளத் துறை மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே கூறவிரும்புகிறேன்.

பொதுவாக மீனளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால், எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் போதுமான நன்மைகள் மீனவர்களுக்குச் செய்து இருந்தாலும்கூட, இன்னும் அதிக வேகமாக நாம் செயல்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், விவசாயத் துறையிலே ஈடுபடுகின்றவர்கள் விவசாயத் துறையிலே பெரிய முன்னேற்றத்தை இந்த அரசின்கீழ் எந்த அளவுக்குப் பெற்றிருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குச் சமமான முன்னேற்றத்தை மீனளத் துறையிலே ஈடுபடுகின்றவர்களும் அடைகின்ற முறையிலே வேகமாக நம்முடைய அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவேண்டும். உணவுத் துறைக்கு எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகின்றதோ அந்த அளவுக்கு மீனளத் துறைக்கும்—அது இந்த நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளித்து வருகிறது—அளிக்கவேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையைக் காட்டிலும் மீனளத் துறையிலே ஈடுபடுகின்றவர்கள் தான் அதிகமாக இந்த நாட்டிற்கு அன்னியச் செலாவணியைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஒரு அறிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலிருந்து, 1951-ஆம் ஆண்டில் 0.44 லட்சம் டன்னை இருந்த உற்பத்தி 1970-ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 2.28 லட்சம் டன் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்னும் இந்தத் துறையை நல்ல முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஆக்கப்பூர்வமான பணிகளை நாம் செய்வோமானால் உற்பத்தியை இன்னும் பெருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை இந்த மன்றத்திலே உள்ள அனைவருக்கும் ஏற்படும். இந்த அறிக்கையிலே மேலும் வருகின்ற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் உற்பத்தியை 3 லட்சம் டன்னை உயர்த்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலிருந்து இரால் போன்ற மீன்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன்மூலமாக இந்த நாட்டிற்கு ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றைத் தெளிவாக இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இரால் என்ற மீன் கிடைக்கிறது. அந்த

1971 சூலை 23] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

மீன் இந்த நாட்டிலே உள்ளவர்களால் வாங்கப்பட்டுப் பிறகு அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அந்த மீனை கேரளாவிலே உள்ள முதலாளிகள்—பணக்காரர்கள்—மீனவர்களிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கிச் சென்று, பிறகு அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்புவதின்மூலம் அபரிமிதமான லாபத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரால் மீன்களை அவர்கள் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிச் சென்று, அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்புவதைத் தடுத்து நிறுத்து கின்ற முறையிலே தமிழ்நாடு அரசே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரைகளிலே கிடைக்கின்ற அந்த மீனை வாங்கிப் பதனப்படுத்தி, பிறகு அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற லாபத்தை நாம் பெறமுடியும். அது மட்டுமல்ல, மீனவத் தொழிலாளர்களுக்கு அதனால் நியாயமான விலை கிடைக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரால் என்ற மீன் ஆண்டிலே மூன்று மாதங்கள் நான்கு மாதங்கள் என்ற அளவிலேதான் கிடைப்பதால் அப்பொழுதுதான் பிடிக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பிடிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலேதான் அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கடனிலே மூழ்கி வாழ்கிற அந்தத் தொழிலாளர்கள் அந்தக் கடன் நிலைமையி லிருந்து விடுபடுவதற்காகப் பணம் தேவைப்படுவதால் அந்த மீன்கள் பிடிக்கப்பட்டவுடனேயே கேட்ட விலைக்கு அந்த முதலாளி களுக்குக் குறைந்த பணத்திற்குக் கொடுத்துவிடக் கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. அந்த அவல நிலைமையைப் போக்கவேண்டு மானால் நம்முடைய அரசே அந்த மீன்களை வாங்கி அவற்றை ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்தால் அந்த மீனவத் தொழிலாளர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கும், அவர் களுடைய குறைகளும் நீங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். இனிமேலாவது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகவோ அந்த மீன்களை வாங்கி அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நீளமான கடற்கரைபோன்று வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லை என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் தொழிலிலே லட்சக் கணக்கான மீனவர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் களுடைய நிலைமைகள் முன்னேற வேண்டுமானால் பல முறைகளிலே நாம் காரியங்களை ஆற்றவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவர் களுக்கு வேண்டிய கருவிகள், அவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் இவற்றைத் தாராளமாகக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்ய நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். நான் அதற்காக, எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. 1967-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னாலே—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே—அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுக்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1971 சூலை 23]

கொண்டிருக்கின்ற மீனவர்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. ஆனால் எதிர்பார்த்த நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றனவா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. ஓரளவுக்குத்தான் கிடைத்திருக்கின்றன. அவர்கள் நம்மிடமிருந்து இன்னும் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். இருபது ஆண்டுக்கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அவதிப்பட்ட மீனவர்கள் இன்றைக்கு ஓரளவுக்கு நன்மைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்றாலும்கூட நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியால் செய்யமுடியாது என்றால் வேறு எந்த ஆட்சியால் செய்யமுடியும் என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான நம்முடைய அரசு அவர்களுடைய குறைகளைக் களைவதிலே இன்னும் அதிகமாக வேகம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது, மீனவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற படகுகளில் ஒரு ஆள் போய்வரக்கூடிய அளவுக்கு ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவை யெல்லாம் 1967-க்குப் பின்னாலே அல்ல, 1967-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலேதான். 1967-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே மீனவர்கள் எந்த அளவுக்கு அவதிக்குள்ளானார்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டால் தான் தெரியும். அம்மையார் அவர்கள் தமக்கே உரிய தன்மையில், இருக்கின்றவற்றைக் கூட்டிக் குறைத்துச் சொல்கிறார்களே தவிர, உண்மையைச் சொல்கிறார்களா என்றால், இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 1967-க்கு முன்னாலே இருந்ததைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. நான் 1967-இல் சட்டசபை உறுப்பினராக இல்லை. 1971-லே இருக்கின்ற உண்மை நிலையைத்தான் சொன்னேன். எனவே, தெரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார் என்று சொல்வது மற்றொரு உறுப்பினரைக் குறைகூறுவதாகும். எனவே, பாதுகாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is better to avoid personal remarks.

THIRU G. R. EDMUND: I am not making any personal remark. I am only commenting on the speech of the hon. Lady Member in the House. I am only giving a commentary on that.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can comment on the speech. It is better to avoid personal remarks.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : திருமதி அம்மையார் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது கொடுக்கும் படகுகளிலே ஓட்டையிருக்கிறது, ஆனாலே போய்வரலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆள் போய்வரக்கூடிய அளவிற்கு ஓட்டையிருந்தால் கடலிலே எப்படிச் செல்லும் என்பது அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 23]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவ்வளவு மோசமாகப் “போட்டு” கள் கட்டப்படுகின்றன என்பதை அழுத்தமாக எடுத்துச் சொல்வதற்காகச் சொன்னால் உண்மையிலே ஆள் போவார்கள் என்று அர்த்தமில்லை. இதைப்புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : ஆள் போகின்ற அளவிற்கு ஓட்டையிருந்தால், பெரிய ஓட்டையிருந்தால் கடலிலே செல்ல முடியாது; தண்ணீரிலே செல்ல முடியாது என்பது அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியவேண்டும். நான் அதற்காகத்தான் சொன்னேன், இருக்கின்ற குறைகளைக் கூட்டிக்குறைத்துச் சொல்கிறார்கள், அது அவர்களுக்கு உரிய தனிப்பண்பாடு என்பதற்காகக் கூறினேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய இந்திய-பெல்ஜிய மீனளத் திட்டத்தின் கீழ் கட்டுமரங்களில் இயந்திரங்களைப் பொருத்தும் முயற்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முதல் முறையாக இயங்கியிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் அதிக ஊக்கம் கொடுப்பதோடு, இந்தப் பொறுப்பை இந்திய-பெல்ஜிய மீனளத் திட்டத்தோடு ஒப்படைக்காமல் நம்முடைய அரசாங்கமே மேற்கொண்டு நம்முடைய கடற்கரைகளில் மீனவர்கள் வைத்திருக்கும் கட்டுமரங்களில் விசைப்பொறிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று நம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது.) எனக்கு இன்னும் சிறிது நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலேயிருக்கும் இலட்சக்கணக்கான மீனவர்களில் ஒருசிலர்தான் விசைப்படகுகளை வைத்திருக்கும் சக்தி பெற்று வைத்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான மீனவர்கள் கட்டுமரங்களிலேயும், நாட்டுப்படகுகளிலேயும் சென்று தங்களுடைய மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, இன்றைய தினம் மனித சக்தியின் மூலம் ஓட்டிச் செல்லும் இந்தக் கட்டுமரங்களிலும், நாட்டுப்படகுகளிலும் விசைப்பொறிகளை அமைத்து, வேகமாகக் கடலிலே செல்லவும், குறித்த காலத்தில் செல்வதோடு மட்டுமல்லாமல், எந்தக் காலத்திலேயும் காற்றை மட்டும் நம்பி யிராமல் விசையை நம்பி, வேண்டிய தூரத்திற்குப் போய் ஆழ் கடலிலே மீன் பிடிக்கும் அளவில் அந்த வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் இன்னும் நம்முடைய மீனளத்துறையில் உற்பத்தி பெருகும். அதை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியும், அதன் மூலமாக அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கவும் வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் இரும்பு-சிமெண்ட் படகுகள் தயார் செய்யப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் தமிழ்நாட்டிலேதான் முதல்முறையாகச் செய்யப்படுகிறது என்பதை அறியும்பொழுது உண்மையிலேயே அந்தச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் இந்த

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1971 ஜூலை 23]

அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முயற்சியிலே இன்னும் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொண்டு அவற்றை இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பகுதியிலுள்ளவர்கள் அவற்றை நல்லமுறையில் ஆக்கபூர்வமான முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்கின்ற வகையில் அதிகப்படியான இரும்பு-சிமெண்ட் படகுகளைத் தயாரிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் மீன்பிடித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மீன்களைப் பிடித்தால் மட்டும் போதாது. பிடிக்கப்பட்ட மீன்களைப் பதப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்குக் கடலோரப் பகுதிகளில் ஒருசில இடங்களில் மட்டுமே மீன்களைப் பதப்படுத்தும் பனிக்கட்டி தயாரிக்கின்ற சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளும் இன்னும் குளிர் அறைச் சாதனங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குறைந்தபட்சம் கடலோரப்பகுதிகளிலே 15 மைல் தூரத்திலே ஒரு பனிக்கட்டி தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையையாவது அல்லது குளிர் சாதன அறையையாவது நிறுவ வேண்டுமென்ற முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தூத்துக்குடியிலே நம்முடைய அரசாங்கத்தின் துறையிலே பிடித்த மீன்களை டிஸ்களில் அடைத்து அதை வெளிநாட்டிலேயும் இந்த நாட்டிலே உள்பகுதிகளிலேயும் விற்பனை செய்ய முந்தைய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது, அது இலாபகரமாக நடக்காத காரணத்தினால் அதைத் தனியார் துறையிலே ஒப்படைத்திருப்பதாக அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், மீன் துறையிலே எந்தக் காலத்திலேயுமே இழப்பு ஏற்படுவதில்லை அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்தினால். எனவே அதிலேயுள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அந்தக் குறைபாடுகளைக் களைந்து நல்லமுறையிலே அந்த டிஸ்களில் மீன் அடைக்கும் அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்தினால் கூடுதல் இலாபம் கிடைக்க வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன. எனவே அதை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாகியிருக்கிறேன்.

இன்னும் மீனவர்களின் அவலநிலையைப்பற்றிச் சொல்லும் நேரத்தில் அவர்களுக்குப் போதுமான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும், அவர்கள் பிடிக்கின்ற அந்த மீன்களுக்கு நல்ல மார்க்கெட், நல்ல விலை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதைப்போல் இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் மீனவர்களுக்குக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் குழுக்கள் மூலமாக அறிந்து அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டிய முறைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள குறைகளைப்பற்றி மட்டும் ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

1971 சூலை 23] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

என்னுடைய தொகுதியிலே புன்னக்காயல் என்ற கடற்கரை கிராமம் இருக்கிறது. அதிலே ஏறத்தாழ 5,000 மீனவர்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆயிரம் நாட்டுப் படகுகளை வைத்துக்கொண்டு ஆழ் கடலிலே சென்று மீன் பிடித்து வருகிறார்கள். அந்த ஊரிலே உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், அங்கே கடலிலே சங்கமமாகும் தாமிரப் பரணி ஆற்றின் வழியாகத்தான் கடலிலே இறங்கியாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது, வேறு வழியில்லை. ஆனால் சமீபத்திலே திருவைகுண்டத்தில் ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டி விட்டதால் அந்தத் தண்ணீர் குறைந்து ஓடுவதால் கடலுக்குப் போக முடியாத சூழ்நிலையில் படகுகள் ஆற்றின்மூலம் கடலுக்குள்ளே இறங்க முடியாத நிலை இருப்பதால் அங்கேயுள்ள மீனவர்கள் ஆண்டுதோறும் தங்கள் சொந்தப் பணத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து இன்றையதினம் தங்களுடைய தொழிலை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் நீண்ட நாள் முயற்சியெடுத்துக்கொண்டபிறகு நம்முடைய அரசாங்கம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது, அந்த ஆற்றினைத் தோண்டிக் கொடுக்கின்ற பொறுப்பை அரசாங்கமே எடுத்து அந்த ஆற்றை நல்ல முறையில் தோண்டிக் கொடுத்தால் ஆயிரம் படகுகளிலே தொழிலைச் செய்யும் ஏறத்தாழ 3,000 மீனவர்களும், அவர்களைச் சார்ந்த குடும்பங்களும் நல்ல முறையில் தொழிலை நடத்த முடியும், வாழ்க்கை வசதியோடு வாழ முடியும். அதை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும். இதைப் பற்றி நீண்ட நாட்களாக மாண்புமிகு மீனளத்துறை அமைச்சரவர்களிடம் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அதை உடனடியாகச் செய்ய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். நான் தவறாமல் நாம் இரண்டரை மணி வரையில் உட்காரவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எத்தனைமுறை சொன்னாலும், பேச ஆரம்பிக்கும்பொழுது 5 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துவிடுவதாக ஆரம்பித்து, கிட்டத்தட்ட 15 நிமிஷங்கள் வரையில் பேசுவது ஒரு வழக்கமாக ஆகிவிட்டது. பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் 5 நிமிடங்களுக்குள் முடிக்கின்ற அளவில் பேச ஆரம்பிக்கும்பொழுது அதற்குள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. வி. சம்பத் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மீனளத்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி சொல்லி என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

மீனவ சமுதாயத்திற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு எவ்வளவு முற்போக்குத் திட்டங்களைத் தயாரித்து அவர்களுக்காக முன்னோடித் திட்டமாக அமைத்து அதன்மூலம் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முயற்சித்தாலும் ஒருசிலர் அதற்குக்

[திரு. டி. வி. சம்பத்]

[1971 ஜூலை 23]

குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாகியிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் தரங்கம்பாடியிலிருந்து பெருந்தோட்டம் வரையில் மீனவர்கள் ஏறத்தாழ 30,000 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் நம்முடைய அரசு மீனவர்களுக்காக உயர்தர, துரிதமாகச் சென்று மீன்பிடிக்க வசதிகளையும், நைலான் வலை போன்ற சாதனங்கள் தரப்படும் அவைகளை அங்கிருக்கின்ற மீனவர்கள் பயன்படுத்த முடியாமல் அந்தப் பகுதியில் தற்பொழுது இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே உள்ள பழம்பெரும் காங்கிரஸ்காரர்களும், அங்கே வசதி படைத்தவர்களும் பருத்தி வலை வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் நைலான் வலை போடுவதை எதிர்க்கின்ற நோக்கமாக இருக்கிறார்கள். தப்பித்தவறி நைலான் வலைகளைப்போட்டால் அந்த வலைகளை அவர்கள் பறித்துக்கொண்டு செல்வதும், அப்படிச் செல்லுகின்ற கட்டுமரங்களைப் பிடித்து, கட்டுமரங்களை வெட்டி வீழ்த்துவதுமாக இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் தரங்கம்பாடிக்கு அருகாமையில் குட்டியாண்டுர் என்ற கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் மீனவர்கள் நைலான் வலைபோட்டு மீன்பிடிக்கச் சென்றார்கள். தரங்கம்பாடியிலே நாட்டாண்மைக்காரராக உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நைலான் வலையையும் கட்டுமரத்தையும் பறித்து குட்டியாண்டுர் குப்பத்தில் உள்ளவர்களைத் தொந்தரவுக்கும் பல கொடுமைகளுக்கும் ஆளாக்கினார்கள். நைலான் வலையைப் பறித்த காரணத்தினால் சண்டை ஏற்பட்டு ஏறத்தாழ 10 வீடுகள் திக்கிரையாயின. 2 பேர் உயிர் துறக்க வேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டது.

பருத்தி வலை போடுவது என்றால் ஒரு வலைக்கு ஏறத்தாழ 30, 40 ஆட்கள் தேவைப்படுகின்றனர். அதைக் கரையிலிருந்து இழுத்துச் சென்றும் அதிகப் பலன் இல்லாத காரணத்தால் துரிதமாக மீன்களைப் பிடிப்பதற்காக நைலான் வலையைப் பயன்படுத்தும்போது அவர்கள் பலமாக எதிர்க்கிறார்கள். நைலான் வலை போடுகின்றவர்களுக்கு இந்த அரசு பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பருத்தி வலை போடுகின்றவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஊரின் பொதுப் பணத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ரூபாய் தொகையைச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு நைலான் வலை போடுகின்றவர்களை எதிர்க்கும் நோக்கத்தில் சண்டை சச்சரவுகளைச் சமாளிக்கும் அளவுக்கு வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நைலான் வலை போடுகின்றவர்களுக்கு ஆதரவு தருகின்ற நிலைமையில் காவல்துறை மூலம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், அவர்களை ஊக்குவிக்கவும் அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1971 சூலை 23]

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீள மாணியக் கோரிக்கையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய தொகையைக் கட்டுப்படுத்த விரும்பும் நிலையில் அரசாங்கம் நம் நாட்டைச் சுற்றியுள்ள சமுத் திரத்தில் ஏராளமான உணவு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, இந்தச் சமுத்திரத்திலுள்ள மீன்களை நாம் நல்லமுறையில் மக்களுக்கு உணவுச் சத்தைத் தரக்கூடிய விதத்தில் விநியோகித் தால் நாட்டில் எவ்வளவு ஜனத்தொகை பெருகினாலும் அதைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலை கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரையின் நீளம் ஆயிரம் கிலோ மீட்டர். மீன்பிடிக்கும் பரப்பளவு 77,200 சதுர கிலோ மீட்டர். இவ்வளவு பெரிய வசதி படைத்திருக்கும்போது ஏன் உணவுக்காகக் கவலைப் பட வேண்டும்? ஆழ்கடலில் மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு வேண்டிய நவீன சாதனங்களை இன்னும் போதுமான அளவுக்குக் கையாளாத தன் காரணமாகத்தான் எதிர்காலத்தைக் குறித்து அஞ்ச வேண்டிய வர்களாகவும், எங்கே மக்களுக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். இப்படி இறைவன் அளித்துள்ள மகத்தான அருட்கொடையை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, மேல்நாடுகளில் பெரிய பெரிய கப்பல்களில் ஆழ்கடலுக்குச் சென்று மீன்களைப் பிடித்து, பதப்படுத்தி, சுத்தம் செய்து, பக்குவப்படுத்தி அளிப்பது போன்ற நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் நம் நாடு என்றுமே பஞ்சத்திற்கு ஆளாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியில் தமிழக அரசால் நடத்தப்படக்கூடிய மீன் பதனிடும் சாலையை அரசு நடத்த முடியவில்லை என்று கூறி தனியார் ஒருவருக்கு 5,000 ரூபாய் ஆண்டு வாடகைக்கு ஒப்படைத்தது. அந்த வாடகை கூடுதலாக இருக்கிறது என்று அவர் கூறி இப்போது அந்த வாடகை 3,500 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் எண்ணூரிலே உள்ள மீன் பதனிடும் சாலைக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாய் வாடகையாகப் பெறப்படுகிறது. அதைத் தனியார் ஒருவர் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார். தூத்துக்குடியில் ஐயாயிரம் ரூபாய் ஆண்டு வாடகையே அதிகம் என்று கூறி அதை 3,500 ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாய் வாடகை இருந்தம்கூட, ஒப்பந்த காலம் முடிவதற்குள் ளாகவே அந்தத் தனியாரிடமிருந்து அதைப் பறித்துக் கொள்ள அறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன். அரசுக்கு ஒரு தாழ்மையான விண்ணப்பம் விடுக்க விரும்புகிறேன். விருப்பு வெறுப்புக்கு இலக்காகாமல் நியாயத்தின் அடிப்படையில் நடக்க வேண்டும்; இந்தத் தொழிலுக்கு எது நன்மையோ அதைத் தான் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1971 சூலை 23]

ஸ்டீல் ட்ராலர்ஸ் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஸ்டீல் ட்ராலர்ஸ் அதிகமாக வாங்கிச் சமுத்திரத்திலுள்ள மீன்களைப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பரங்கிப்பேட்டை முக்கியமான மீன்பிடித் துறைமுகமாக மாற்றப்பட வேண்டும். அதைச் சுற்றியுள்ள கடல்களில் ருசிகரமான மீன்கள் கிடைக்கின்றன. நவீன முறையில் உயர்ந்த சக்தியுள்ள படகுகளை அமைத்து மீன்களைப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்தால் பரங்கிப் பேட்டை பகுதி வளர்ச்சி அடைய முடியும்; மக்கள் பஞ்சம் தீரவும் வழிவகையாக அமையும். பரங்கிப் பேட்டையில் மீன்பிடித் துறைமுகம் அமைக்க இயற்கையான வசதி இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஆறு சமுத்திரத்தில் கலக்கிறது. பெரிய படகுகள் முதற்கொண்டு உள்ளே வரக்கூடிய வசதிகள் இருக்கின்றன. இருப்புப் பாதை இருக்கிறது. இந்த வசதிகளை எல்லாம் உபயோகப்படுத்திப் பரங்கிப் பேட்டையை ஒரு மீன்பிடித் துறைமுகமாக மாற்ற இந்த அரசு எல்லா நடைமுறைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முத்துக் குளிப்பதைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முத்துக் குளிப்பவர்களுக்கு எந்த விதமான நவீன உடைகளும் கொடுக்கப் படாமல் பழைய முறையிலேயே மூச்சைப் பிடித்துச் செல்லும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. அந்த முத்துக் குளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நவீன உடைகளைத் தந்து அவர்கள் காற்றைச் சுவாசிப்பதற்கு ஏற்ற உடைகளைத் தந்தால் தண்ணீரில் அமிழ்ந்து நல்ல முத்துக்களைக் கொண்டுவர வசதியாக இருப்பதோடு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது நாட்டில் இருந்து சற்றேறக்குறைய 2½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மீன் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது என்று அறிகிறேன். இதனால் என்ன நிலை ஏற்படுகிறது என்றால் சமுத்திரக் கரையில் வாழும் மக்களுக்குக்கூட தரமான மீன்கள் கிடைப்பதில்லை. சிதம்பரம் வாசியாக இருந்தபோது நல்ல இரால்களைக் குறைந்த விலையில் ருசிகரமாக வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது கிலோ ஆறு ரூபாய் கொடுத்தால்கூட அந்த மீன்களைக் கண்ணில் பார்க்க முடியவில்லை. சமுத்திரக் கரை மக்களுக்கே இந்த நிலை என்றால் உள்நாட்டில் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. வெளிநாட்டுக்கு மீன்களை அனுப்பும்போது உள்நாட்டுத் தேவையையும் பார்க்க வேண்டும். வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்கு அதிகமான மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் வெளி நாட்டுக்கு அனுப்புவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இந்தத் துறையில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பெருமைக்குரியன என்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். செய்தது போதாது, இன்னும் நிறையச் செய்யவேண்டும். இதற்காக அதிக மானியத்தைப் பெற்று, இன்னும் பல திட்டங்களை இந்தத் துறைகாண வேண்டுமென்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 23]

திரு. வீ. கார்த்தீசன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள மீனள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இந்த அரசு இந்தத் துறையில் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டு காரியங்களைச் செய்து வருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

மீன் உற்பத்தி பெருகுவதற்காக பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். மீன்பிடி படகுகளைக் கட்டுவது முதல் மீனவர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி அளிப்பதுவரை பல பணிகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. 1971-72-ல் வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்தின் மூலம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு 78 லட்சம் ரூபாய் உதவி அளிக்க இருப்பது போற்றத்தக்கது. ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்புப் பயிற்சி நிலையங்களைப் பொறுத்தவரை மீனவர்கள் வாழும் இராதாபுரம் தொகுதியில் ஒரு பயிற்சி நிலையம் வேண்டுமென்பது அழுத்தமான கோரிக்கை. “போனவர் வந்தால் புதுவாழ்வு” என்ற நிலையில் வாழ்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான மீனவர்கள் இராதாபுரம் தொகுதியில் இந்து மகாசமுத்திரத்தில் கடலோரப் பகுதிகளில் அன்றாடங்காய்ச்சிகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ சில மாதங்களில் கிட்டும் இரால் மீன்களை மட்டும்தான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றைப் பதவிட்டு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப வாய்ப்பு வசதி எங்கள் தொகுதியில் இல்லை. கேரளத்தைச் சேர்ந்த வணிகப் பெருங்குடி மக்கள் எங்களுடைய பகுதிக்கு வந்து பெருமளவுக்கு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். கொச்சின் கம்பெனி, கேரளா கார்ப்பரேஷன், போன்ற கம்பெனிகள் இவ்வாறு செய்கின்றன. இதன் காரணமாக தமிழக அரசுக்கு வர வேண்டிய மிகப் பெரிய வருமானம் தடைப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டின் கடற்கரையில் இரால் மீன் அதிக லாபம் தரக்கூடியது. அதை மற்றவர்களிடத்தில் விற்றுவிட்டு நாம் கையைக் கட்டி வேடிக்கை பார்ப்பது என்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்கது. இரால் மீன்களைப் பதனப்படுத்தி, தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பலாம். இதனால் அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். இடிந்தகரையில் கட்டப்பட்டுள்ள ஐஸ்கட்டிடத் தொழிற்சாலை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இருக்கிறது. மீன்கள் கிடைக்கிற நேரத்தில் கூட அவற்றைப் பிடிப்பதற்கு புது முறை நைலான் இழைகளைக் கொடுப்பது இல்லை. குடிசைத் தொழில் மூலமாக இதுவரை இந்த நைலான் இழைகளைத் தயாரித்து வந்தோம். இப்போது நைலான் உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் நைலான் நூல் தொழிற்சாலை ஒன்றை சாத்தான்குளம், மணப்பாடு, பெரியதானை ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டும். நிலவளத்தைப் பெருக்குவதற்காக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதுபோல், மீன்வளத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்களுக்கும் வங்கிகள் மூலமாகக் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

இந்த மக்கள் கடல் அரிப்பினால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்காமல் விட்டு

[திரு. வீ. கார்த்திசன்]

[1971 சூலை 23]

விட்டது. மூன்று பர்லாங்கு நீளமுள்ள மணற்பரப்பு கடல் அரிப்பால் விழுங்கப்பட்டு, அங்கே உள்ள மக்கள் மிகவும் துன்பத்திற்குள்ளானார்கள். கடல் அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக மணல் மூட்டைகளைப் போட்டால் போதாது. வேறு நடவடிக்கை எடுத்து அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்டுமரம் ஒட்டுபவர்கள் அடிக்கடி விபத்துக்குள்ளாகிறார்கள். அவர்களுக்கும் கப்பல் காப்புறுதித் திட்டம் (மெரைன் இன்சூரன்ஸ் ஸ்கீம்) செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பு இருந்த அரசு, மீனவர்கள் ஏதும் படிக்காதவர்கள் என்ற பெயரால், அதிகமாக மீனவர்கள் உள்ள இராதாபுரம் தொகுதியை விட்டுவிட்டு, அதே மாவட்டத்தில் செங்கோட்டையில் அந்தக் கல்விச் சலுகையை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இது வருந்தத்தக்கது. மீனவர்களே இல்லாத செங்கோட்டையில் இந்தக் கல்விச் சலுகை தருவதற்குப் பதிலாக ஏழை மீனவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் இராதாபுரம் தொகுதிக்கு இந்த கல்விச் சலுகை தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி கடலோரப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு இருக்கும் இணைப்புப் பாதைகள் மிகவும் பழுது அடைந்து இருப்பதால் அங்கே இணைப்புப் பாதைகள் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு இருக்கிற மான்யத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே மீன் பிடிப்புத் தொழில் மிகவும் விரிவாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அது ஒரு பயனுள்ள தொழிலாக அமைந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை அறிவோம். எப்போதுமே தண்ணீரில் இருக்கிற உயிர்கள் தரையிலே வந்தாலும், தரையிலே உள்ள உயிர்கள் தண்ணீரில் வந்தாலும் நீண்ட நேரத்திற்கு உயிர் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்க முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. அதைப்போலவே, தண்ணீரிலே காலையிலிருந்து மாலை வரையில் சென்று அதில் இருக்கும் மீன்கள், முத்துக்கள், இன்னும் இதர நல்ல பொருள்களைத் தேடி எடுத்து வருகிறார்கள். இப்படி தண்ணீரில் இருப்பவை நிலத்திற்கும், நிலத்தில் இருப்பவை தண்ணீரில் செல்வதுமான ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாத நிலை, மாறிக் கொண்டு இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அப்படி மாறிக் கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பணியில் ஈடுபடக்கூடியவர்களுக்குப் போதிய வசதிகளை, வேண்டிய காரியங்களை ஒவ்வொரு நாளும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருவதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

இன்று நாமும் சரி, நம் தேசமும் சரி, உழைப்பவர்களுக்கு முதலிடம் அளிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கடைபிடித்து, அமுல் நடத்துவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோம்.

1971 சூலை 23] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அப்படியானால் இன்று உலகிலேயே பெரும் உழைப்பாளிகளாக இருப்பவர்கள் மீனவர்கள்தான் என்று கூறலாம். அப்படிப்பட்ட அந்த மீனவர்களுக்குத் தகுதியான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வில்லை என்றால் நம்முடைய கொள்கையில் முரண்பாடு உண்டாகிறது என்பது பொருளாகும். அங்கே மீனவர்களுக்கு வசதியான வீடுகள் என்று சொன்னால், ரொம்ப வசதியான வீடுகளாக இல்லாவிட்டாலும் கூட, அவர்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு எந்த அளவு தேவையோ, அந்த அளவுக்குத் தகுதியான வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், கடல் ஓரத்தில் குடி இருக்கும் நிலையில் அவர்கள் தொழில் இருக்கிறது. கடலோரப் பகுதியில் இணைப்புப் பாதைகள், ஆங்காங்கு இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவைகளைப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில இடங்களில் காடுகள் கூட இருக்கிறது. அந்தப் பாதையில் நடந்து செல்வதால், அதனுடைய உரிமையாளர்களின் அனுமதியை பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று பலர் சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிற நிலைமையை மாற்றி அவர்கள் குடி இருக்கும் இடத்தையும், அவர்கள் நடந்து செல்லும் இடத்தையும் அவர்களுடைய உரிமையாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் கடலோரத்தில் இருப்பதால் கடல் நீரைக் குடித்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது. அவர்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்யும் வகையில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அவர்கள் இருப்பது மிகவும் இருள் சூழ்ந்த இடமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வெளிச்சம் கொடுக்கும் வகையில் மின்சார வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடித்து வருகிறார்கள். வீட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னால், அவர்கள் உணவு அருந்த வசதிகள் உண்டாக்கித் தர வேண்டுமென்றும், அதற்கான இடங்களை ஏற்படுத்தித் தருவது மிகவும் அவசியம் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நாம் விசைப்படகுகளை ஒவ்வொரு வருஷமும் அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்கிறோம். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி விசைப் படகுகள் தயாரிக்கும் இடத்தில் முனைப்பாக இருப்பவர்கள், நல்ல பயிற்சி, நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இல்லை என்று புகார் கூறுகிறார்கள். அந்தப் புகாரை சர்க்கார் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் “போர்மேன்” வேலையில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள் இயந்திரங்கள், படகுகளைப் பற்றித் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதைச் சரியாக ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஆழ்கடலில் செல்பவர்கள் எந்த நேரத் திலும் ஆபத்தை எதிர் நோக்கியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 சூலை 23]

அவர்கள் செல்லும் படகு நல்ல சாதனமாக இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குத் தீங்கு உண்டாகும். அந்தப் படகு தயாரிப்பதில் பலகைகளை இணைக்கும்போது, பயிற்சி பெற்றவர்கள் இல்லாத காரணத்தால், சரியாக இணைப்பு செய்வதில்லை என்பதோடு மாத்திர மல்லாமல், அப்படி ஏற்படுகிற இடைவெளியில் தேங்காய் நாரைப் போட்டு அதை அடைத்து, அதிலே தார் பூசி வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது சரியாகக் கவனிக்க வேண்டியதொன்றாகும். படகுகளை எடுத்துக் செல்பவர்கள் பைப் வைத்து, பம்பு வைத்துத் தண்ணீரை இறைத்துக்கொண்டு செல்கிறார்கள். அப்படிச் சென்றாலும் கூட அந்த இடைவெளியால் ஓட்டைகள் ஏற்பட்டு, படகுகள் மிக விரைவில் கெட்டுவிடுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இவற்றை ரிப்பேர் செய்யப் போதுமான வசதி இல்லை என்று சொல் கிறார்கள். நாம் அளிக்கும் தவணை முறை மிகக்குறைவாக இருக் கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கடன் தொகைக்கும் தவணை முறைக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லாமல், தவணை முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் படகுகளிலே சென்று வந்தால் நம்முடைய ஹார்பரிலே இடம் கொடுப்பது இல்லை. நங்கூரம் பாய்ச்சுவதற்கு 20 அடி ஆழம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அங்கே வசதி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரியான காரியங்களைச் சரியான முறை யில் கவனித்து, அந்தத் துறையை மேலும் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது உள்நாட்டு உணவுப் பொருளாகமட்டும் இல்லாமல் வியாபாரப் பொருளாகவும் இருப்பதால், ஏராளமான வெளிநாட்டுச் செலாவணியை நமக்குப் பெற்றுத் தருகிற காரணத்தால் இன்னும் அதிகமான கவனம் செலுத்தி, அதற்காக ஒரு மீனள வாரியம் அமைத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

* திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மீனளத் துறை மானியத்தை வரவேற்று, என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே, மீனளத் துறை அதிகாரிகள்—இயக்குநர் போன்றவர்கள்—தமிழகத்தில் இந்த மீன்பிடித் தொழிலுக்கும் மீனவர்களுக்கும் செய்கின்ற நன்மைகளையெல்லாம் இரு கூறுகப் பிரிக்கலாம். அப்படிப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக் கிறது. ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கச் சென்று துன்பங்கள் பலவற்றை அனுபவித்து, இறுதியில் மீன் கொண்டு வந்தால், அவற்றை உடனடி யாகக் கொண்டுபோய் விற்பதற்கான நல்ல மார்க்கெட் வசதி இல்லை. இதன் காரணமாக வருவாய் இல்லாமல் போவதால் இந்தச் சமுதாயம் முன்னேற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். வீடு

1971 சூலை 23] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

கட்டிக் கொடுப்பதிலும், இன்னும் அதிகமான ஆர்வம் காட்டி, மீனவ மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் உள்நாட்டு மீனவர்களின் நிலைமை நல்ல விதமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும். நீர்த் தேக்கங்களிலும், ஏரி, குளங்களிலும் அங்குள்ள சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆழ் கடலில் ஆண்டு முழுவதும் மீன் பிடிக்க வசதி உண்டு. ஆனால், உள்நாட்டில் ஆண்டில் மூன்று மாதங்கள்தான் ஏரி நிரம்பி இருக்கும்போது மீன் பிடிக்க முடியும். மற்ற கோடைக் காலங்களில், வெயில் காலங்களில் அவர்களுக்கு பிழைப்பில்லை. வெவ்வேறு தொழில்களைச் செய்து வாழவேண்டும். கடந்த பஞ்ச காலத்தில், உள்நாட்டு மீனவர்கள் பிழைப்பு இல்லாமல் மைசூருக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் சென்று வேறு தொழில்கள் செய்ய வேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டது. அத்தகைய நிலை ஏற்படாமல் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வசதியெல்லாம், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக, அவர்களுக்கு உள்நாட்டு ஏரி, குளங்களை விடவேண்டும் என்று இந்தக் கருணைமிக்க அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. இது சென்ற ஆண்டு போடப்பட்டது. இதற்காக உள்நாட்டு மீனவர்கள் அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உரிமையைக் கொடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோல, தனியார் துறையிலும், பாசிக் குத்தகை எல்லாம் விடவேண்டும் என்று, அரசு தலையிட்டு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசுக்கோணத்தில் குறைந்த தொகைக்கு எடுத்துவிட்டு, வேறொருவனுக்கு அதை அதிக ரூபாய்க்கு ஏலம் விட்டு, தனி நபர் ஒருவர் ஏராளமான பணத்தை அடைகிறார். இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. கடலோர மீனவர்களுக்கு அந்த வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல் உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாகப் பணத்தை ஒதுக்கி ஆண்டுதோறும் செயல்படுகிறார்கள். ஆனால், உள்நாட்டு மீனவர்கள் ஊருக்கு மத்தியில் 700 ரூபாய் மானியத்திலும், மீதித் தொகை கடன் என்ற அளவிலும் கொடுக்க விதி வைத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, ஊருக்கு ஒதுக்காக இருக்க வேண்டும் என்றும், முறைப்படி கட்டடம் கட்ட வேண்டும் என்றும் விதி முறைகள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு இடத்தில்கூட இப்படிச் செய்ய முடியவில்லை. ஒதுக்கப்படும் பணம் சர்க்காருக்கே திரும்ப வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, தயவு செய்து, ஒவ்வொரு உள்நாட்டு மீனவருக்கும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்] [1971 சூலை 23]

உள்நாட்டு மீனவர்கள் பயிற்சிப் பெற ஆறு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். பயிற்சிப் பெற மேட்டூரில் வசதி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதேபோல சாத்தனூர் அணையிலும் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடுத்த அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது மீனவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குலத் தொழிலாக மீன் பிடிக்கிறவர்கள் செய்கிறார்கள். அந்த இலாகாவிலே காவலர், ப்யூன் போன்ற பணியாளர்களை நியமிக்கும்போது, தயவுசெய்து மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இந்த மீனவ மக்கள் மிகவும் பின் தங்கியவர்கள், படித்தவர்கள் இல்லை. அவர்களுக்கு வேறு எந்த விதமான உத்தியோகமும் இல்லை. ஆகவே, கடை நிலை ஊழியர்களாகவும், காவலர்களாகவும் கருணைசுரந்து நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாத்தனூரில் பிடிக்கும் மீன்களைப் பரவலாக போளூர், ஆரணி, திருவண்ணாமலை போன்ற இடங்களில் மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

படகுகள் கட்டிக் கொடுப்பதுபோல், நீர் நிலையங்களில் உபயோகப்படும் வகையில், பரிசல் குறைந்த செலவில், 700, 800 ரூபாயில் மானியமாக கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி செலுத்தி, முடிக்கிறேன்.

* திரு. மு. வேதாசலம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீனவத் துறை மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாகவே, நம்முடைய மாநிலத்தில் பெரிய கடற்கரை இருந்தாலும், பிடிக்கும் மீன்களை அந்நியச் செலாவணி சம்பாதிக்கும் வகையில் பயன்படுத்த முயற்சிகள் செய்யப்படவில்லை. இருந்தாலும், தமிழக அரசு நல்ல முறையில் இந்த மானியத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு உதவிகள் செய்ய முடியுமோ அந்த வகையில் தமிழக அரசு எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் பொதுவாகவே, அதிலும் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த அரசு வந்து எந்தக் காரியத்தையும் மீனவர்களுக்காகச் செய்யவில்லை என்று. அவர்களுடையக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கடற்கரையில் வாழும் மீனவர்களுக்குப் போட்டிருந்த குடிசைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று செய்தார்கள். நம் கலைஞர் ஆட்சியில்தான்.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: On a point of self-explanation, Sir, மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டம் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் பேசுவதைப் பேசட்டும்.

1971 சூலை 23]

திரு. மு. வேதாசலம் : கடற்கரைப் பகுதியில், நம் அரசு அழகான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். மைலாப்பூர் தொகுதியில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காசிமேடுப் பகுதியில் 425 வீடுகளைக் கட்டித்தரத் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். கடற்கரையில் வாழும் மீனவர்களுக்கு 20 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு அவர்கள் இருந்த நிலையைவிட இன்றைக்குப் பல நன்மைகளைப் பெற்று வருகிறார்கள்.

லாஞ்சில் மீன் பிடிப்பவர்கள் கேரளாவிலிருந்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தமிழக மீனவர்கள் திறமையற்றவர்கள் என்று சொன்னதை வன்மையாக நான் கண்டிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். கேரளத்து மீனவர்களைவிட நம் தமிழக மீனவர்கள் திறமை படைத்தவர்கள். ஆகவேதான், இரால்களைப் பிடித்து வெளி நாட்டிற்கெல்லாம் அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கட்சியின் பாணியில் பேசுகிறார்கள்.

மீன்பிடித் துறைமுகம் ராயபுரத்தில் தேவை என்று சொன்னதன் பேரில், இப்பொழுது திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

யான்மார் எஞ்சின்தான் நல்ல வகையில் பயன்படும், நிறைய மீன் பிடிக்க உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, எண்ணூரில் யான்மார் எஞ்சின் பாக்டரி ஏற்படுத்த தமிழக அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடற்கரை ஓர மீனவர்கள் புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு நிலங்களில் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவற்றைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

முன்பெல்லாம் 50 சதவிகித மானியம் எஞ்சினுக்கும், 1/3 பாகம் ஹல்லுக்கும் கொடுத்தார்கள். ஹல்லுக்கு மானியத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். மீனவர்கள் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டதாக எண்ண வேண்டாம். தாழ்ந்த நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மானியத்தை அதிகமாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல், அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போல் ஷெடூல்ட் காஸ்ட்டில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மிக்க தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள்.

இராயபுரம் பகுதியில் வாழ்கின்ற மீனவர்கள், அடிக்கடி ஏற்படும் கடல் கொந்தளிப்பால் கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டு, பாதகங்கள் விளைகின்றன. அந்த மண் அரிப்பைத் தடுக்கும் வகையில் சுவர் கிட்ட வேண்டும் (Sea wall) அப்பொழுதுதான் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும். படகு ஓட்டுவதற்குப் பயிற்சிப் பள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள் தான் விசைப் படகு ஓட்ட வேண்டுமென்று வைக்க வேண்டும்.

[திரு. மு. வேதாசலம்] [1971 சூலை 23]

அடுத்து, மீனவர்கள் கடலில் இறந்துவிட்டால் நம்முடைய சர்க்கார் ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பயிற்சி பெறும் மாணவர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 50 கொடுக்கிறார்கள். அதையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடலில் மட்டி ஷெல்ஸ் கிடைக்கிறது. அவற்றை அங்கேயுள்ள கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டி மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு வசதியாகவிருக்கும்.

கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மீனவர்களெல்லாம், கடற்கரை ஓரத்திலிருக்கின்ற காரணத்தால் நல்ல ரோடு வசதிகள் இல்லாமல், அவர்கள் பிடிக்கின்ற மீன்களை உடனடியாக மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவர முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் போக்குவரத்திற்கு உடனடியாக நல்ல ரோடு வசதிகள் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடற்கரையோரங்களில் வாழ்கின்ற மீனவர்களுக்கு நல்ல மருத்துவ வசதி, எலெக்டிரிக் லைட் வசதி, ஒவ்வொரு குப்பத்திற்கும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மீனவர்களுக்கு 100 வீடுகள்தான் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டமிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு வீடு கட்டித் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவுமல்லாமல் நம்முடைய ஏழை மீனவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதுபோல், பாங்கு கடன் வசதிகள் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாக தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மின்வள பாங்கு ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆங்காங்கு உள்ள குளம் குட்டைகளை எல்லாம் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு லீசுக்கு விடுகிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுப்பதால் அதை மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நம்முடைய சர்க்கார் மீது ஏதாவது குறை சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, மீனவர்களுக்கு சர்க்கார் எவ்வளவு நன்மை செய்தாலும் அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்று வருத்தப்படுகிறேன். இந்த மானியத்தில் மீனவர்களுக்கு குறைந்த ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடியே முப்பத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. இன்னும் அதிகம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இங்கு பேச அனுமதி தந்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : மீனளத்துறை மானியத்தின் மீது பொதுவான சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 23] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

போன பட்ஜெட் உரையில் நான் வைத்த கோரிக்கையை அங்கீகரித்து, அந்த இரண்டாயிரம் சங்கு குளித்தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் விதத்தில் இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்ததற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்களுக்கும் அந்த மக்கள் சார்பில் நான் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை வருங்காலத்தில் சரிவர பயன்படுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டால் ஒரு மிகப் பெரிய துறையாக வளரும். இரண்டு கோடியே முப்பத்தைந்து லட்சம் மட்டுமல்ல; அதற்கு மேல், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு செய்து இயங்கும் ஒரு துறையாக, நாட்டிலிருக்கும் மக்களுக்கு போஷாக்கான உணவு அளிக்கும் நல்ல ஒரு துறையாக வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இந்தக் கடற்கரை எந்த ராஜ்யத்திலுமில்லாத அளவுக்குப் பெரியதாக அமைந்திருக்கிறது. அதில்லாமல் உள்நாட்டிலும் இருபது லட்சம் ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ள வகையில் நாம் இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் செலவழிக்கப்படக் கூடிய பணம் குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. உயிரையே திரணமாக மதித்துக் கடலில் வெகு தூரம் சுட்டுமரங்களில் சென்று வரும் இந்த மீனவர்களுக்கு 68 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு விசைப் படகுகள் கொடுத்து, நவீன முறையில் மீன் பிடிக்க ஏற்பாடுகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு வருஷத்தில் பத்து, அல்லது இருபது அல்லது நூறு கொடுப் பதன் மூலமாக இந்தத் திட்டத்தை அவர்களுக்குப் பயனளிக்கும் விதத்தில் சீக்கிரமாக நிறைவேற்ற முடியுமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதுவரையில் 1,214 பேருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 68 ஆயிரம் பேருக்குக் கொடுப்பதற்கு 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகும்போல் இருக்கிறது. விரைவில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத்துறை இந்த மீனளத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எவ்விதம் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது என்று தெரியவில்லை. பொதுவாகவே கூட்டுறவுத்துறை ஒரு மர்மமாகவே இருக்கிறது. கூட்டுறவுத்துறை மானியத்தின் மீது நடந்த விவாதத் தின்போது, தனி நபருடைய வருமானம் பெருகுவதைப் பற்றி சொல்ல முடிந்ததே தவிர, உள் விவகாரங்கள் தெரியாத நிலைமை தான் நீடித்தது. அந்த அளவில் கூட்டுறவுத் துறை இருந்தது. இந்த மீனளத் துறையைப் வளப்படுத்துவதற்கு ஆக்கப் பூர்வமான பணி செய்யும் விதத்தில் கூட்டுறவுத் துறை ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1971 ஜூலை 23]

மன்னார்குடியில் 500 மீனவர்கள் குடும்பம் இருக்கின்றது. அது ஒரு பரந்த தாலுக்கா. உள்நாட்டிலும் நீர் நிலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தனியார்கள் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை அமைத்தால் இலாகாவினர் ஆட்சேபணை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மீன் பிடிப்பது, பிடித்த மீனை உலர வைப்பது, அவைகளை நல்ல முறையில் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வது, உள்நாட்டில் மக்களுக்குத் தேவையான போஷாக்கு உள்ள உணவு கிடைப்பதோடு வெளிநாட்டு செலாவணியையும் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். தமிழ் நாடு இந்த அடிப்படையில் முதலிடத்தில் இருந்தது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பதப்படுத்திய மீன்கள் 16,000 டப்பிகள் அடைக்கப்பட்டன. அது 1,575 ஆக என்ற அளவிற்கு குறைவாகப் போகும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறது என்றால் அதைப்பற்றி ஒரு விசாரணை நடத்திப் பார்க்க வேண்டும். அதேமாதிரி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் “சார்ட்டின் மீன் டப்பிகள்” 2,23,000 ஆக இருந்தது, மறு வருஷத்தில் 34,000 ஆக குறைந்திருக்கிறது. இதற்கான காரணத்தையும் விசாரணை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதிலே மோசடி நடந்ததா, வேறு என்ன காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு தனியாருக்கு காண்ட் டிராக்ட் விட்டுவிட்டு சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய ஊதியம் வேறு ஒருவருக்குப் போகாமல் எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கருவாட்டை உலர வைப்பது, மிகவும் சுகாதாரமற்ற முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. அதை தட்டிப் பாய்மேலே போட்டு உலர வைப்பதால், மணல், மற்ற அசுத்தங்கள் பூராவும் அதில் ஏறுகின்றன. அதை நல்ல முறையில் உலர வைப்பது அவசியம் என்பது மட்டுமல்லாமல், பல நாடுகளிலே கிராக்கி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு மேலைநாட்டுக்காரர் என்னை கருவாடு வாங்கி தரச் சொன்னார். நான் அவருக்கு வாங்கிக் கொடுத்தேன். அது மிகவும் நல்ல முறையில் இருந்தது என்று சாப்பிட்டப் பிறகு தெரிவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், மேலும் வாங்கித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அந்த வகையில் நல்ல முறையில் கருவாடைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக சானிடரி கண்டிஷன்ஸ், சுகாதார சூழ்நிலை நல்லபடி இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து, அவைகளைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, மீன் மார்க்கெட் என்று சொன்னாலே, சந்தை, இரைச்சல், சத்தம் போடுவது என்று தான் அர்த்தம். இன்றைய தினம் இருக்கின்ற மீன் மார்க்கெட்டுகளைப் பார்த்தால் அங்கே போய் நாகரீகம் உள்ளவர்கள் நாகரீகமான முறையில் மீன் வாங்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. சுகாதாரமும்

1971 சூலை 23] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதைப் போக்கி நல்ல முறையில், ஆரோக்கியமான முறையில், இந்த மீன் வியாபாரம் நடைபெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மீன் எண்ணெய் எடுப்பதைப்பற்றி, எந்த முயற்சியும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. எதிர் காலத்திலே எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. வெளிநாட்டிலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு இதை வரவழைத்து நம்முடைய நாட்டிலுள்ள மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நாம் இதை இங்கேயே தயாரிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மீன் தொட்டிகள் கட்டுவது என்பது அனாவசியமான விஷயம். 50, 60 சதுர அடியில் கட்டுகிற தொட்டி—காண்டிராக்டர்கள் பிழைக்கத்தான் உதவுகிறது. நல்ல முறையிலும் அவர்கள் கட்டுவதில்லை. அதில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்பதாகச் சொல்கிறார்களே தவிர வெயில் அடித்தால் தண்ணீர் குடாகி அவ்வளவும் செத்துப்போகின்றன. ஆகவே, இதுவரை கட்டப்பட்டத் தொட்டிகளை அங்கங்கே ஆடுமாடுகள் தண்ணீர் குடிக்க, தண்ணீர் தேக்கிவைக்கும் தொட்டிகளாகப் பயன்படுத்தக் கொடுத்துவிட வேண்டும். மேற்கொண்டு தொட்டிகள் கட்டாதிருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கங்கே உள்ள நல்ல குளங்களில் மீன் வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகப்பட்டினம் மாத்திரம் அல்ல, தோப்புத்துறை, கோடிக்கரை ஆகிய இடங்களில் வசதியாக மீன் பிடிக்க சௌகரியமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் போக்கு வரத்து வசதி குறைவு. அந்தப் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலைமையில் இருப்பதால் அதை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, ஆழ்கடலில் சென்று தங்களது உயிருக்கே ஆபத்தை உண்டாக்கிக்கொள்கிற மீனவர்களுக்கு கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். எப்போது புயல் அடிக்குமோ, என்ன ஆகுமோ என்று அஞ்சுகிற நிலை அவர்களுடையது. ஏதாவது ஒன்று என்றால் அவர்களது குடும்பம் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாக ஆகிறது. ஆகவே, கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அவர்களது குடும்பத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசு முன்வர வேண்டும். வருஷத்திற்கு 30, 50 வீடுகள் கட்டித் தருகிறோம் என்பது பிரயோசனம் இல்லை. 18 லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ள சமுதாயத்திற்கு இன்னும் தீவிரமான முறையில் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி எல்லோருக்கும் வீடு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, என் சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, in support of the cut motions given by me, I wish to offer a few remarks.

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 23]

At the very outset I would like to impress one particular fact namely, that we have done enough propaganda to see that people of Tamil Nadu take to fish much more liberally than what they are doing now. In fact I have recommended the idea to a number of my patients—I also take fish—because fish is an ideal diet according to me, for several reasons. Firstly, it is mostly developed in sea which is saline. By itself it is antiseptic and so it is a good diet. It is a high-protein diet. It contains less fat and it is easily digestible. It contains a lot of vitamins. So, the consumption of fish will solve the food problem to a considerable extent. (Interruption from Thirumathi T. N. Anandanayaki) I also take fish and I do take non-vegetarian dishes. I do not preach one thing and do something else. I would request the hon. Lady Member also to join me in doing propaganda for the consumption of fish.

Then I would like the Government to take note of the fact that we have a long stretch of coast-line, namely, 600 miles. So we must produce more quantity of fish than we are producing now. Also, we should see that it is properly utilised. We simply forget the utilisation aspect. So, we must see that proper steps are taken not only to produce fish but also to utilise it in an effective manner. Now the question is how we are going to achieve the goal. There are two distinct methods of doing it. One is the inland fishing and another is deep-sea fishing. In this very House I told the then Hon. Minister Thiru Govindaswami about it and he agreed with me that that was the only and right solution and that he would take necessary steps to promote deep-sea fishing. I am very sorry that during the last 10 or 15 years we have never bothered about deep-sea fishing. On page three of the Note on 'Fisheries' Demand, it is stated—

'Orders have been placed for the construction of four 57 feet steel trawlers. These trawlers are intended for survey of the deep-sea off Tamil Nadu coast.....'

This shows that we are going to find out whether deep-sea fishing is possible. How many years it would take for the Department and experts to find out whether deep-sea fishing is possible! It is just like saying to the hungry man that seed would be sown and after harvest it would be converted into rice which would be given to him and by that time the man would collapse. This is a very, slow and lethargic way of doing the job. I take the persons concerned to severe task for completely neglecting it. Then it is stated—

'Two vessels have already been completed and trial launches conducted at Calcutta during the year 1970-71 and they are expected to be delivered shortly. The other two trawlers are also expected to be launched for trial and delivered in the course of

1971 சூலை 23]

[Dr. H. V. Hande]

the current year. For the year 1971-72, a sum of Rs. 20.88 lakhs has been provided for the maintenance and operation of these four trawlers departmentally.'

I want the whole thing to be reorganised and I want the Government to look into this matter in all seriousness, and see that a large quantity of fish is produced.

The next question is with regard to the preservation of fish. In regard to this matter, even the Public Accounts Committee and the Estimates Committee have taken the departmental officials to task for going about the job in an unscientific manner and several cold storage plants are not functioning properly and consequently heavy loss has been incurred. But in Kerala the concerned organisation is doing very well and they have very fine cold storage plants. They are making profit and they are also exporting fish after meeting the internal requirements. So I would request the Government to follow the Kerala Government in this respect.

Then, I come to the cut motions I have given notice of.

The first cut motion says—

'To discuss the need to give loan without interest for the construction of boats and also increase the period of repayment of loan to 10 years.'

My submission is that we must give proper incentive to fishermen, as otherwise they will walk into other professions and we will find ourselves in a difficult situation. I want the Government to look into this aspect of the matter.

Then, the second cut motion reads as follows—

'To discuss the need to supply more steam-boats to fishermen at Washermanpet, Ennore, etc.'

If more steam-boats are supplied, the production of fish will increase.

Then, the third cut motion is as follows:—

'To discuss the need for the Government to provide Compulsory Insurance Scheme to fishermen in view of the risk in their profession.'

In this connection, I want to suggest that the Government should start a Welfare Society for fishermen and it is also necessary that they should subsidise it. Also if some sort of insurance scheme is introduced, it will infuse confidence among fishermen and I hope and trust the Government will look into this matter.

Then I want to pinpoint the maladministration of this Department, and I hope that the Hon. Minister will take prompt action in the matter. During May or June 1971, copper sheets worth about some thousands of rupees were loaded at Marina yard to be delivered at Royapuram yard. It is understood that the entire

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூலை 23]

consignment was missing for some time and got back after investigation. How did it happen and what is the result of the investigation? I want the Hon. Minister to reply to it.

On 23rd June 1971 the Director of Fisheries got an information that unaccounted spare parts worth about some thousands of rupees were lying in the Marina yard and subsequently the office was sealed by the Director of Fisheries. Now the investigation is going on. How were the spare parts kept unaccounted? Since how long have they been lying? What is the value of the spare parts? Who are all involved in this conspiracy and what action has been taken against them? I request the Hon. Minister to reply to these points in her reply. It was reported in the Press that spare parts worth several thousands of rupees were stolen from Royapuram yard. Some man was caught, I believe. I do not know what action had been taken against the persons concerned.

These are some of the omissions and commissions. Now I come to concrete suggestions. I have already given a cut motion. In the technical field, only qualified persons should be appointed as Works Manager and Marine Foreman. Otherwise boats could not be repaired. The hon. Lady Member was graphically describing how there were pot holes in the boats and how some could not move in the sea. I am giving a concrete suggestion. Boat should be supplied strictly on the basis of priority instead of lots. Otherwise, a man who sincerely believes in this and who is interested may not get it. A lot may fall to someone and he may sell it to somebody else, exploiting his chance.

Interest free loans should be given. I also say that there should be an 'incentive scheme' for prompt repayment of loan. Hon. Minister may ask whether they are going to repay. But for those who repay promptly, let them be given some incentive. Let us have an 'incentive scheme'. If this is adopted, you can expect better repayment.

Mooring charges of Rs. 100 should be abolished. Government should take note of this. The Indian Oil Corporation is going to purchase large tract of land and I think about 3000 fishermen would be rendered homeless. What are the alternative arrangements for these men? What is going to be their fate? I would request the Hon. Minister to see that something is done. Either the land should not be occupied by Indian Oil Company or if they are allowed to occupy it, the fishermen should be given alternative accommodation. A welfare scheme of the department may be opened to improve the social life of the fishermen. Government should launch upon a technical scheme to train mechanics to repair boats. In one family, the father may be involved in fishing and the son if he is given training in repair of boats, it would be a very good thing for that fisherman's family. That is a useful suggestion I am making. In this training course, fishermen's families should be given preference.

1971 சூலை 23] [Dr. H. V. Hande]

Finally one thing and I shall finish. During May 1971, a social boycott was organised and there were two groups. One Kerala boat also came here. Finally some persons claimed themselves as self-styled Panchayat members and Panchayat Presidents. The whole thing was organised. I do not know whether they were real Panchayat Board members. Fine was levied. I would request the Hon. Minister with her dexterity and skill, to bring the two warring groups together and find a peaceful solution to the problem in that area. Thank you.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஓரிரு கருத்துக்களை வழங்க முற்படுகிறேன்.

முதலிலே, இந்த இலாகாவானது காங்கிரஸ்காரர்களால் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லையெனவும் இன்று ஆட்சி யிலிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல தீவிரம் நல்கியிருக்கிறதெனவும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கு “பெர்ஃபாமன்ஸ் பட்ஜெட்” என்று தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கின்ற ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

மீன் உற்பத்தித் துறையில் நாம் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்ப்போம். மீன் உற்பத்தி 1951-லே 44 லட்சம் டன்னை இருந்தது என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது இப்போது, அதாவது 1969-ல், 2 லட்சம் அதிகப்பட்டதாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு காலமாகப் பல திட்டங்களைப் போட்டும் இவ்வளவு முன்னேற்றம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மீன் நல்ல சத்துள்ள உணவு என்றும், நல்ல போஷாக்கு உள்ள உணவு என்றும், உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்குத் துணைபுரியக் கூடியது என்றும் டாக்டர் அவர்கள் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தால், இந்தத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து, மீனைப் பயன்படுத்தி, நாட்டிலே இருக்கிற உணவுப் பஞ்சத்தைத் தடுக்க முடியும். மேலும் வெளிநாடுகளுக்கு “பிரான்” போன்ற மீன்களை ஏற்றுமதி செய்வதன்மூலம் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

கேரளாவிலே “இந்தோ-நார்வே ஸ்கீம்” என்ற முறை சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நீண்டதூர கடற்கரையுள்ள நாம் நல்ல பல சிறப்பு அம்சங்கள் கொண்ட திட்டங்களைப்போட்டு, மீன் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக நல்ல பல காரியங்களைச் செய்வதற்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட வேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 23]

நாம் இன்றைக்கு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவது கடினமாக இருக்கிறது. “ஃபிஷ்ஷிங் ஹார்பர்” ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தூத்துக்குடியிலே மீன் பிடித் துறைமுகமாக ஆக்குவது மத்திய அரசாங்கத்தின் கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய வேலை ஆமை வேகமாகத் தான் இருக்கிறது. விரைவிலே கிடைக்கும் என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இதுகாறும் காணவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசாங்கமே அதை எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் திட்டங்களைத் தீட்டுவது மட்டும் போதாது. காரியங்கள் விரைவாக நடக்க வேண்டும். அதற்கான துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இராமேஸ்வரம், கடலூர், மண்டபம் போன்ற இடங்களில் துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இராமேஸ்வரம், மண்டபம் போன்ற இடங்களில் துறைமுகங்கள் அமைப்பதற்கான பணிகள் இதுவரையில் நடக்கவில்லை. இவற்றை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாகப்பட்டினத்தில் “ஷிப் வே” போட இருக்கிறார்கள். தாராளமாக மீன் பிடிப்பதற்கும், மார்க்கெட்டிலே கொண்டுபோய் விற்பனை செய்வதற்கும், எல்லாவிதமான வாய்ப்புகளும் இருக்கிற காரணத்தால் அதைத் துரிதமாகச் செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். பல பகுதிகளில் துறைமுகங்கள் அமைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கடலோரத்திலே இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று குளச்சல்; இன்னொன்று, கன்னியா குமரிக்கு அருகில் ஒரு பழைய துறைமுகம் இருக்கிறது. அதைச் சீர்திருத்தம் செய்தால் சிறப்பாக இருக்கும். இது மிகவும் பொருத்தமானது என்று ஆராய்ச்சியாளர்களால் பலமுறை கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேலும், “ஃபிஷ்ஷிங் யார்ட்” அதாவது மீன் மடை அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பகுதி மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. அதையும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

குளச்சலிலே கடல் பாலம் கட்டுவதற்குத் திட்டம் ஒன்று இருப்பதாக அறிகிறேன். இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை. அடுத்து, முத்துக்குளிப்பு பற்றியும், சங்கு குளிப்பு பற்றியும் ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். முத்துக் குளிப்பு மிகவும் சிரமமானது. இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய பகுதிகளில் அதிகமான அளவில் முத்துக்குளிப்பு நடக்கிறது. காலாகாலங்களில் முத்துக்குளிப்பு நடைபெறுகிறது. அது செவ்வனே நடப்பதற்குப் பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் போதிய கூலி கிடைக்கவில்லை. மேலும் இதை கான்ட்ராக்ட் முறையில் விடுகிறார்கள் என்று அவர்கள்

1971 சூலை 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

குறைகள் சொல்கிறார்கள். அதில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர் களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில் நவீன கருவிகளைப் பயன்படுத்தி நடத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சங்குகளையெல்லாம் வங்காள வியாபாரிகள் வந்து வாங்கிச் செல்கிறார்கள். வளையல் போன்றவை செய்வதற்கு இது மூலப் பொருளாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நமது மாநிலத்திலுள்ள வியாபாரிகளை அணுகி, அவர்களை இதில் ஈடுபடச் செய்வது நல்ல பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “போட்” களைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விழைகிறேன். “யான்மார்” இன்ஜின்களைத்தான் அதிகமாக விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் கடற்கரையொட்டிய பகுதி இருப்பதால் “யான்மார்” இன்ஜின் கொடுக்க வேண்டுமென்று அடிக்கடி கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாநில அரசாங்கம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற போட்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே இயங்கவில்லை. அதனால் நமது கடற்கரையை பொறுத்தவரையில் அவற்றை ஓட்டிச் செல்வதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஆதலால் யான்மார் இன்ஜின் விநியோகம் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுது எல்லாம் “லாட்” அதாவது சீட்டுக்குலுக்கிப் போட்டு “போட்டு” களை வழங்குகிறார்கள். அது முறையானதல்ல. “பிரையாரிடி லிஸ்ட்” ஒன்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேண்டுமானால் ஜில்லா அடிப்படையிலே அந்த பிரையாரிடி லிஸ்டைத் தயாரிப்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை.

இப்பொழுது விநியோகம் செய்யப்படுகின்ற போட்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கின்றது. இந்த மன்றத்திலே 12—7—1971 அன்று ஒரு விடையை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கேள்வி எண் 451. “மெயின் ஆன்சரிலே” சென்னையிலே 25 படகுகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன, செங்கற்பட்டில் 1 போட் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது, தென் ஆற்காட்டில் 3 போட்கள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன, இராமநாதபுரத்திலே 12 போட்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, தஞ்சாவூரிலே 4 போட்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, திருநெல்வேலியிலே 2 போட்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, கன்னியாகுமரியிலே 6 போட்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, என்று மொத்தமாக 53 போட்கள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன—1969—70 கால வரையிலும்—என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு கணிசமான முன்னேற்றம் என்று சொல்லமுடியாது. இந்தமாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் துரிதமாக நடக்கவேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 23]

எண்ணற்ற மீனவர்கள் மனுக்கள் தாக்கல்செய்து காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் துரிதமாகச் செய்யவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இந்த இலாகாவினர் ஆளாவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி பெரிய பெரிய காரியங்களைச் சாதித்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் twine nets and synthetic twine nets போன்றவைகளைப் பொறுத்தவரையில் இலக்காக 1970-71 ஆம் ஆண்டில் 15 ஆயிரம் கிலோ கிராம் என்று வைத்திருந்தும் 14 ஆயிரம் கிலோ கிராம் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே “ஷார்ட்டிப்பால்” இருக்கிறது. 1969-70-இல் முழுமையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே அவ்வளவு ஏன் குறைந்தது என்பதை இந்த இலாகாவினரைக் கொண்டு ஆராய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட முக்கியமான இலாகாக்களிலே “ஷார்ட்டிப்பால்” ஏற்படக்கூடாது.

கருவிகள், வலைகள் போன்றவற்றைக் காலாகாலத்தில் கொடுப்பதுதான் சாலச் சிறந்தது ஆகும். தூத்துக்குடி தேனிங் யூனிட்டில் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது என்ற காரணத்தினால் தனியாருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்திலே பல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை விசாரித்து லாபகரமாக இயங்குவதற்கு நாம் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பார்க்கவேண்டும்.

போட் கட்டுவதற்கு காப்பர் பிளேட்ஸ் தேவைப்படுகின்றன. மரங்கள் தாராளமாகக் கிடைக்கக்கூடிய பகுதியாக அந்தப் பகுதி இருக்கவேண்டுமென்று விதிமுறை இருக்கிறது. அதோடு அலுமினிய ஷீட்டுகளினாலே போட்கள் கட்டமுடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். காப்பர் பிளேட்ஸ் மூலம் செய்வதால் கடல் நீராலே துருப் பிடிக்காமலும் கெட்டுப்போகாமலும் எப்படி பாதுகாக்கப்படுகின்றதோ, அதைப்போன்று அலுமினியத்தை புராஸஸ் செய்வதின் மூலம் அதைச் செய்யமுடியுமா என்பதையும் இந்த இலாகா ஆராய வேண்டும்.

காப்பர் பிளேட்ஸ் வெளியிலே அதிகமான விலைக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமையில் கிராக்கியாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் பலர் குற்றங்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். நான் மறுமுறையும் அவற்றை எடுத்துக்கூற விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு யார் பொறுப்பாளிகள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் Responsibility should be fixed என்று சொல்லக் கடைப்பிடிப்பது இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “இன்டெண்ட் பிஷரிஸ்” பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைக் கூறவிரும்புகிறேன். பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன, ஏரிகள் இருக்கின்றன, குளங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் கையில் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. ஆங்காங்கு மீன்குஞ்சுகளை விடுவதற்கும் அவற்றைப் பராமரிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய ஆய்வு செய்து இருக்கிறார்கள். நீலகிரியிலே நீர்த்தேக்கங்களிலே என்ன என்ன மீன்குஞ்சுகளை விடவேண்டும், எப்படிப்

1971 சூலை 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பராமரிக்கவேண்டுமென்ற முறையெல்லாம் இருக்கிறது. பொதுவாக நல்ல உற்பத்தியாகக்கூடியதும், தாராளமாக வருவாய் வரக்கூடியதுமான மீன்களுக்கு விடுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். அவற்றை சரியான முறையிலே பராமரிப்புதந்து வழிவகை செய்யவேண்டும். அவற்றைப் பிடிப்பதற்கு குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள், பல தகராறுகள் அதிலே ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட தகராறுகளைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறையிலே விதிமுறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இது ஒரு வருவாயாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிர்வாகத்திலே விட்டுவிடுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். சிறு சிறு ஏரி, சிறு சிறு குளங்கள் விஷயத்தில் இப்பொழுதும் அப்படித்தான் செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். சரியான முறையிலே இயங்க ஒரு லாபகரமான முறையிலே நடப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

கடலரிப்பினால் அதிகமான அளவுக்கு மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலோரத்திலே அவர்களுடைய குடிசைகள் இருப்பதாலே அடிக்கடி கடல் கோந்தளிப்பு ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே இராமேஸ்வரத்திலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், குளச்சல் பகுதியிலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமேஸ்வரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்டவேண்டும் என்று பலரும் சொன்னார்கள். அதற்குத் திட்ட வட்டமான குறிப்பு இருக்கிறதா, வரைபடம் தயாராவிட்டதா, பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கங்கள் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடல் பொருள்களிலே பண்டங்கள் செய்யலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கடல் பாசியிலே என்ன என்னவெல்லாமோ அல்லா போன்றவை செய்யலாம் என்று ஆலோசனை கூறினார்கள். அந்த மாதிரியான திட்டங்கள் உருவாகியிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கக் கடலோரப் பகுதிகளிலே, அவர்கள் வாழுகின்ற பகுதிகள் நெரிசலாக இருக்கின்ற பகுதிகளிலே, ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீனவர்கள் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் வசதியுடன் இருக்கிறார்கள்—எனக்குத் தெரியும். ஆனால், பெரும்பாலோர்கள் ஏழை எளியமக்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டியிருந்தது. இன்னும் பலர் வீடுகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 23]

அடுத்தபடியாக, இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தையும் அவர்களுக்குக் கட்டாயமாக்கவேண்டும். இப்பொழுது உயிரிழந்தவர்களுக்கு 1,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இருக்கிறது; அது போதாது. கூட்டுறவுத் துறையின்மூலமாகவாவது இன்ஷூர் செய்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் அரசாங்கம் ஒரு சிறு பங்கும் மற்றவர்கள் ஒரு பங்கும் போட்டுக்கொள்கின்ற முறையிலே முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கு வழியேற்படும்.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் சில கிராமங்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பம்புசெட்டுகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அவற்றை உடனுக்குடன் ரிப்பேர் செய்யமுடியாத நிலைமையில் எப்படி போர்ட் ரிப்பேர் செய்யமுடியாத நிலைமை இருக்கிறதோ, அதற்காக குவாலிபைட் டெக்னீஷியன்ஸ், ஸ்கிட்டு ஓர்க்கர்ஸ் இல்லையோ அதைப்போன்றுதான் இருக்கிறது இதிலும். எனவே இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்து பம்புசெட்டுகள் ரிப்பேர் செய்வதற்காகவும் பழுதடைந்த போட்களை ரிப்பேர் செய்வதற்காகவும் என்று மினவர்கள் வாழுகின்ற பகுதிகளிலே ஓர்க்ஷாப் ஏற்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக மின் உற்பத்தியிலே இன்னும் அதிகமான அக்கறையும் தீவிரமும் காட்டவேண்டும். இப்பொழுது சென்றுகொண்டிருக்கின்ற வேகம்போதாது.

ரிசர்ச்சுக்காக மண்டபத்திலிருக்கின்ற யூனிட்டைக் கேரளத்திற்கு மாற்றப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு முறை கூறினார்கள். நமது அரசாங்கம் வேண்டிய புரொடெஸ்ட்டுகளை அனுப்பியிருந்தும், மத்திய சர்க்கார் மாற்றியிருக்கிறது என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். கேரளாவில் இருப்பதைப்போல் இங்கும் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும். அதாவது இன்றையதினம் ரோடு வசதியில்லாத பல கடலோரக் கிராமங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றுக்கு இணைப்புச் சாலைகளை அமைக்க வேண்டும்.

மின்களைப் பாதுகாக்க குளிர்ப்பாதனங்களை (ஃபிரீஸிங் ப்ளாண்ட்) ஆங்காங்கே அமைத்து அதற்கு வேண்டிய ஒழுங்கான முறையிலே லாபகரமாக வேலை செய்தால் சிறப்பாக இருக்கும். இப்பொழுது மின்கள் சிஸ்டம்லாகக் கிடைக்கின்றன. கிடைக்கின்ற அந்தக் காலங்களிலே உலர்த்தி வைக்கப்போதிய வழிவகைகளில்லாத காரணத்தினால் கெட்டுவிடுவதைப் பார்க்கிறோம்.

ஃபிரீஸிங் இலாபகரமாக நடக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். எனவே இம்மாதிரி நல்ல இலாக்காவில் இன்னும் அதிகப்படியாக அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த இலாகா தீவிரக் கவனம் செலுத்தி ஏழை எளிய மினவர்களுக்கு அதிலும் குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட மினவர்களுக்கு உள்ள துயரைத் துடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 23]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்னுடைய பகுதியில் கடலரிப்பினாலே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். தடுப்புச்சுவர் அந்தப் பகுதியில் இடிந்துபோய்விட்டது. அதன் அருகே தடுப்புச்சுவர் கட்ட வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் காலாகாலத்தில் சரியாகப் பராமரித்தால் இயற்கையோடு போராடும் ஏழை ஏளியவர்களின் வாழ்க்கை மலரும் என்று கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று அவைமுன் விவாதிக்கப் பட்டுள்ள மீனள மானியக் கோரிக்கையின்மீது அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஆரம்பத்தில் கொடுத்துள்ள இந்தக் கொள்கை விளக்க உரையில் கூடுமானவரையில் நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்றும், அதை அவர்கள் ஆழ்ந்து கவனித்திருப்பார்கள் என்றும் நான் கருதினேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு இந்தத் துறையில் எந்த அளவிற்குப் பாராட்டத்தக்க நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் உருவாக்கி வருகிறது, செய்துகொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இந்தச் சிறிய உரையும், அதிலும் குறிப்பாக மீனவச் சமுதாய மக்களும் அவர்கள் பெற்றிருக்கும் நல்ல புனர் வாழ்வுமே அத்தாட்சி ஆகும். இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் ஆளுகின்ற கட்சியினர் கொண்டுவருகின்றவற்றிற்கெல்லாம் எதிர்ப்பு கூற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலே சிலவற்றைக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அதையும் மிகைப்படுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதையும், மிகைப்படுத்தித்தான் சொல்லப்பட்டது என்ற உண்மையையும் ஒப்புக்கொண்டு இங்கே பேசியதை அனைவரும் நிச்சயமாக அறிவார்கள்.

இந்த உரையில் ஃபெரோ சிமெண்ட் படகுகள் கட்டும் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள் என்றே நம்புகிறேன். நிறையப் படகுகளை ஏன் கட்டவில்லை, இவ்வளவுதான் இத்தனை ஆண்டுக்காலத்தில், என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டது. ஆனால் அரசாங்கம் துறையின் மூலமாக சிலவற்றைக் கட்டுகிறது. அரசாங்கம் கட்டுவது, அதிகப் படியான படகுகளைக் கட்டுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை என்ற காரணத்தினாலே தனியார் துறையின்மூலம் படகுகளைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். ஒவ்வொரு படகும் அதிகமாக விலையாகின்ற காரணத்தினால், அதிகம் பேருக்குப் படகு கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, கொஞ்சம் விலை மலிந்த படகாக, ஆனால் அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் கூறியதைப்போல் ஓட்டை விழ முடியாத அளவிற்குப் படகுகள் இருக்க வேண்டுமென்று, சிமெண்டிலே கட்டலாம் என்ற புதிய திட்டத்தை அரசு துவங்கியிருக்கிறது. அதை அனைவரும் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஓட்டை விழுவதைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதேநேரத்தில் ஆள் நுழைகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது என்று அதிகப்படுத்திச் சொன்னதாக அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1971 சூலை 23]

கள். எனவே பேசுவதில் அதிகப்படுத்திப் பேசுவதினாலேயே அத்தனையும் குற்றம் என்று நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம். குறைபாடுகள் இருக்கவே இருக்காது என்று நான் அடித்துப் பேச முன்வரவில்லை. குறைபாடுகள் இருக்கலாம்; ஆனால் குறைபாடுகள் இருப்பதனால் மீனவ மக்களது வாழ்க்கைக்குக் குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தில் ஏதாவது ஏமாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா, இந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படவில்லையா, அதிலே முன்னேற்றம் காணவில்லையா என்பதைத்தான் நாம் உண்மையிலேயே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எத்தனையோ ஆண்டுக்காலமாக ஆழ்கடலிலே மீன் பிடிக்கின்ற அந்த எண்ணத்தை எடுத்துச்சொல்லி, அது பலமுறை இந்த மன்றத்திலே வற்புறுத்தப்பட்டு, ஆனால் இப்பொழுதுதான் 4 ஸ்டில் டிராலர்ஸ் கட்டுவதற்காக ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவைகள்கூட ஆழ்கடலில் எந்தெந்த இடங்களில் மீனைப் பிடிக்கலாம் என்பதைக் கணக்கிடத்தான் வருகின்றன.

எப்பொழுது கணக்கு எடுப்பது, எப்பொழுது பிடித்துக் கொடுப்பது, எப்பொழுது நாங்கள் அந்த மீனைச் சுவைத்து, உடலுக்கு ஏற்ற நல்ல சக்தியைக் கொடுக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்ப்பது, என்றெல்லாம் கற்றறிந்த டாக்டரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இதற்காகத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்றால், அதற்கு நமது மாநில அரசு பொறுப்பாக இருக்க முடியாது. விலைமதிக்கத்தக்க இந்த இழுபறி படகுகள் கல்கத்தாவிலே கட்டப்பட்டு இங்கே அளிக்கப்படுகின்றன மத்திய சர்க்காரின் துணையாக. மத்திய அரசு அவ்வப்பொழுது இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்து அவைகளை நமக்கு விரைவில் கட்டிக்கொடுக்குமாறு பணித்திருந்தால் அந்தப் படகுகள் எப்பொழுதோ இங்கே வந்து, எப்பொழுதோ வேலை துவங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் காட்டுகின்ற தாமதம், மதமதப்பிலே அந்தப் படகுகள் மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே வரவில்லை, விரைவிலே வந்து சேரும் என்று நம்புகிறோம்.

எனவே ஆழ்கடலிலே மீன்பிடிக்கும் அந்த நல்ல திட்டத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக நாம் இப்பொழுது வைத்திருக்கின்ற லாஞ்ச் மூலம், கூடுமானவரையில் 50, 60 கட்டு மரங்களைக்கூட லாஞ்சில் செல்லும்பொழுது எடுத்துச்சென்று 2, 3 தினங்கள் அந்த லாஞ்சிலேயே இருந்து ஆழ்கடலுக்குச் சென்று மீனைப் பிடித்து, அங்கேயே பதப்படுத்தி, கடலோரத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்குச் சிறிய முறையில் இப்பொழுது இந்தத் துறை ஈடுபட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிலேதான் நம்மால் செய்த முடிகிறது.

இன்னொன்றையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும், இங்கே யாரோ சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன், இரால் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு எத்தனையோமுறை கேட்டுக் கொண்ட பிறகும், ஆழ்கடலிலே எந்தெந்த இடத்திலே மீன் செல்வங்கள், கடல் செல்வங்கள் இருக்கின்றன என்ற சர்வேயை இன்னமும் அவர்கள் எடுத்துத்தரவில்லை. நம்மால் முடிந்தவரை

1971 சூலை 23] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

ஓரளவிற்கு மாநில அரசுக்கு இருக்கின்ற வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு சில இடங்களிலே, எந்தெந்த இடத்தில் இரால் கிடைக்கும், எந்தெந்த இடத்திலே மீன் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் தெரிந்து கொள்கிற அளவில் இப்பொழுது நடக்கிறதே தவிர, பலமுறை மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டும் ஆழ்கடலில் இரால்கள் எங்கே அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன என்ற சர்வே நமக்கு அவர்களால் செய்து தரப்படவில்லை. எனவே, அது ஆழ்கடலிலே எங்கே அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியவில்லை. ஆனாலும் சிறிய முயற்சி மீன் மூலமாகக் கூடுமானவரையில் 25 அடி ஆழம் அல்லது 50 அடி, 100 அடி என்ற அளவில் செல்லும் அளவிலே இன்றைக்குச் செல்ல முடிகிறது. இரால்தான் பணத்தைச் சேமித்துக் கொடுப்பது என்று கருதி மீனவர்களும் அந்த வழியிலே அதிகமாக ஆசை காட்டுகிறார்கள்.

இதிலே இன்னொன்று, கேரளாவைப்போல் அதிகப்படியான முன்னேற்றத்தைக் காண வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அந்த ஆசை எனக்கும் கூட உண்டு. ஆனால் நான் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டவரையில், எனக்குத் தெரிந்தவரையில், கேரளாவிலுள்ள வர்களைப்போல் இங்கேயிருக்கின்ற மீனவர்கள் ஒரு வாரமோ அல்லது ஒரு மாதமோ ஆழ் கடலுக்கு அப்பால் சென்று காத்திருந்து மீன்களை எடுத்துக்கொண்டு வருகிற அளவிற்குப் பழக்கப் படவில்லை. அந்தப் பயிற்சியை நாம் தர வேண்டும். இங்கேயிருக்கும் மீனவர்கள் காலையிலே சென்று மாலையிலே திரும்பி விடுகிறார்கள். நிறைய இரால்களைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அந்தப் பயிற்சியைக் கொடுக்கின்ற முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. எனவே எந்த அளவிலே வேகமாக முன்னேற்றத்தைக் காண முடியுமோ அதைக் காண்பதற்கு இந்த அரசு துடிப்பாக இருக்கிறது.

அடுத்து, குத்தகைக்கு விடுவது பற்றியது. ஊராட்சி மன்றங்கள் குத்தகை கொடுப்பதால் பெரும்பாலும் உள்நாட்டு மீனவ மக்களுக்கு அவர்களால் தரப்படவில்லை, அவர்கள் வஞ்சிக்கப் பட்டார்கள். ஊராட்சி மன்றப் பொறுப்பிலேயிருப்பவர்கள் இந்த மீனவர்களுக்கு அந்தக் குத்தகையைக் கொடுக்காமல் யார் யாருக்கோ கொடுத்தார்கள். உள்நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட ஏரி குளங்களில் எப்பொழுதுமே மீன்களைப் பார்க்க முடியாது.

மழை பெய்தால்தான் குளம் நிறையும், குளம் நிறைந்தால்தான் மீன் கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு கட்டாயமாக மீனவ சமுதாய மக்களுக்குத்தான் அந்தக் குத்தகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும், வேறு சமுதாய மக்களுக்குத் தரக்கூடாது என்று இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் முடிவு எடுத்து அவர்கள் வாழ்விலே வளம் பெறச் செய்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்கள் பராமரிக்கக்கூடிய குளம் குட்டைகளுக் கெல்லாம் நான்கு லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு அரசு ஒதுக்கி யிருப்பதன்மூலம் அப்படிப்பட்ட குட்டைகளில்கூட அதிகப்படியான மீன்கள் அதிகப்படியாக உற்பத்தியாக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1971 சூலை 23]

தான். மீன் பண்ணை வைத்திருப்பதில் அதிகப்படியான மீன்கள் உற்பத்தியாவதில்லை என்று ஒரு உறுப்பினர் கூறினார். சிறிய சிமென்ட் தொட்டிகளாகக் கட்டிவிடப்படுகிற காரணத்தால் மீன் குஞ்சுகள் உலர்ந்து போகின்றன என்றார்கள். மீன்குஞ்சுகள் உலர்ந்து போகும் அளவுக்கு அது அமைக்கப்படவில்லை. சுற்றறிந்தவர்கள்தான் தொட்டிகளைக் கட்டுகிறார்கள். எங்காவது சில குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மீன் இனங்களை அதிகப்படியாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் 1970-71-ம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவின்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,200 லட்சம் அளவுக்கு மீன் குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் போதிய முறையினை இன்றைக்கு அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. இன்ட்யூஸ்டு கார்ப் ஃபானிங் சென்ட்டர்ஸ் (Carp Spawning Centres.) என்று ஏற்படுத்தி மீன்குஞ்சுகளை அதிகரிக்கக்கூடிய அளவில் செயற்கைமுறை மூலமாக இஞ்செக்ஷன் செய்து அதிக முட்டைகள்கொண்ட இனங்களாக்கி குஞ்சுகள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பது புதிய ஒரு முறையாகும்.

இதில் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரமல்லாமல், இதிலே அதிகப்படியான அக்கறை கொண்டவர்களும் மூலதனமிட்டு இதை மேம்பாடு செய்வதை ஊக்குவிக்கும் வகையிலே அரசாங்கம் நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறது. அதை அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். கிட்டத்தட்ட 100 விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 20 சதவிகிதம் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்கள் கொடுத்தால் 20 சதவிகிதம் அரசாங்கம் கொடுத்து 60 சதவிகிதத்தினை வங்கிகள் மூலமாகப் பெற்றுத் தந்து, அவர்கள் இந்தத் தொழிலில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலும், இந்தத் தொழில் மேம்பாடு அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலும் அரசு புதிய திட்டத்தை ஏற்றிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள், கூட்டுறவுத் துறை நேரடியாக இந்தத் தொழிலுக்கு உதவி செய்யவில்லை என்றார்கள். நேரடியாகச் செய்யாவிட்டாலும் வேளாண்மை மனு நிதிக் கழகத்தின் மூலமாக ஏறத்தாழ 78.70 லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு நிதி உதவி பெற்று இந்தத் தொழில் மேம்பாடு அடைய அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது.

தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் அடுத்த ஆண்டோ, அதற்கடுத்த ஆண்டோ நிறைவேற இருக்கிறது. தூத்துக்குடிப் பகுதியில் நிறைய படகுகள் இல்லை. அங்கிருக்கும் மீனவர்கள் வேறுபல இடங்களுக்குச் சென்று மீன்பிடிக்க அக்கறை காட்டுகிறார்கள். நிறைய படகுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மீன்பிடி திட்டத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்ய அதிக நிதி உதவி செய்ய அரசு முன்வந்திருக்கிறது.

1971 சூலை 23] '[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

சங்கு குளிக்கும் தொழிலில் எவ்வளவு இடையூறுகள், சங்கடங்கள் தகராறுகள் ஏற்பட்டு வந்தன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இன்று சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கே குத்தகையைத் தர வேண்டுமென்று அரசு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்ததன்மூலம் அவர்கள் இன்றையதினம் அந்தக் குத்தகையை எடுத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு மூலமாக எடுத்து அவர்களை மேம்பாடு அடையச் செய்வது குறித்தும் அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இவை எல்லாம் விளக்கமாக இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

சிலர் எதையாவது சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சொல்லியிருக்கலாம். பொதுவாக இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக நமது தமிழகம் அடைந்திருக்கும் மேம்பாட்டை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் ஏழாண்டுக் காலத்தில் கட்ட வேண்டுமென்றிருப்பதைப் பத்தாண்டுகள் என்று ஆக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். வட்டி இல்லாத முறையில் கடன் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எவ்வளவோ முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்கிறது. வட்டி இல்லாத கடன்களைக் கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது. இந்த மீளவ சமுதாயத்திற்கு என்று தனியாக அல்லாமல் நான் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அரிசன இலாகா மூலமாகக் கூட ஏழைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று எவ்வளவோ கடன் வசதிகளைச் செய்து தருகிறோம். அரசாங்கத்திலிருந்து கடன்களைப் பெறுகிறவர்கள் திருப்பி அந்தக் கடன்களைத் தர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடன் வாங்கும்போது இருக்கும் வேகமும், அக்கறையும் கடனைத் திருப்பித் தருவதில் இருப்பது கிடையாது. அந்தக் கடனை எப்படியாவது ரத்து செய்து விட மாட்டார்களா என்பதிலேயே நாட்டம் செலுத்துகிறார்கள். அதற்காக எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களை எல்லாம் அழைத்து வந்து வக்காலத்து வாங்கச் சொல்லிப் பேசி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகக் கடன்களைக் கொடுக்கும்போது அதைத் திருப்பிக் கொடுப்பதும் அவர்கள் கடமையாகும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்...

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாங்கள் யாரும் வக்காலத்து வாங்கவில்லை. எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் வக்காலத்து வாங்கியதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த மாதிரி யாராவது சொல்லி இருந்தால் வெளிப்படையாகச் சொல்லட்டும். மறைமுகமாகச் சொல்வது பொருத்தமல்ல, நியாயமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வக்காலத்து என்பது மோசமான வார்த்தையல்ல. வழக்கறிஞர்கள் அதைப் பற்றித் தவறாக எண்ண வேண்டியதில்லை.

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சட்டம் பயின்றவர்களுக்கு வக்காலத்து என்ற வார்த்தை வேறு விதமாகத் தொனிக்கிறதோ என்னவோ, நான் நடைமுறையில்தான் சொன்னேன்.

ஏழாண்டுக் காலத்தில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை “பத்தாண்டுக் காலம்” என்று ஆக்க வேண்டுமென்பது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் இவ்வாறு கோருவதைவிட, அந்தப் பணத்தினைத் திருப்பிக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கே மீண்டும் அந்தத் தொகையைக் கொடுத்து உதவும் வகையில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்று கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூரிங் சார்ஜஸ் 100 ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது என்றார்கள். ஹார்பர் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இல்லை. போர்ட் டிரஸ்ட் பொறுப்பில் இருக்கிறது. 300 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள் மீனவ சமுதாய மக்களுக்கு 100 ரூபாய் என்று குறைத்து வாங்குகிறார்கள். அதைவிட அவர்கள் அதிகமாகக் குறைக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். படகு கட்டும் துறைமுகம் விரைவில் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அது முடிந்துவிட்டால் படகுகளை அங்கே வைக்கலாம். அப்போது இந்தச் சிக்கல் ஏற்படாது. இருந்தாலும் போர்ட் டிரஸ்ட் நிறுவனத்தாரை நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். பல இடங்களில் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் அறிவார்கள். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் கூட கிட்டத்தட்ட 37.84 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து மீனவ சமுதாய மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

சில உதிரிப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். உதிரிப் பொருள்கள் கிடைக்கும் அளவுக்கு அரசாங்கம் கடலோரப் பகுதிகளில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. தனியார் கூட உதிரிப் பொருள்கள் தருகிறார்கள். அரசாங்கத்திடமும் வேண்டிய அளவுக்கு உதிரிப் பொருள்கள் இருக்கின்றன. இல்லையென்ற நிலை இல்லை. ஏதோ சில இடங்களில் வேண்டுமானால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். தட்டுப்பாடு எதுவும் ஏற்படவில்லை. அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து அவற்றைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர், குறிப்பாக மதிப்பிற்குரிய ஜப்பார் அவர்கள், நாங்கள் பாரபட்சம் காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் யாருக்கும் பாரபட்சம் காட்டவில்லை. தூத்துக்குடியில் டப்பிகளில் மீன்களை அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றைத் தனியாருக்குக் கொடுத்து இருக்கிறோம். எண்ணூரிலே ஒரு ஃபீரிசிங் பிளாண்ட் இருக்கிறது. தூத்துக்குடியில்

1971 சூலை 23] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

இருக்கும் தொழிற்சாலையை லீசுக்கு எடுத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு அவர்கள் லீசு எடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த லீசு தொகையைக் கட்டத் தவறும்போது அரசாங்கம் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. தூத்துக்குடித் தொழிற்சாலை மீது இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. யார் மீதும் பாரபட்சம் காட்டவில்லை. தவணைத் தொகை கட்டத் தவறினால் யார் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்க மாட்டோம். யார் மீதும் வெறுப்பின் காரணமாகவோ, துவேஷத்தின் காரணமாகவோ இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் கூறும்போது புன்னக்காயல் பற்றிக் கூறினார்கள். தாமிரபரணி ஆற்று நீர் வீணை கடலில் கலக்கும் இடத்தில் படகுகள் போக முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அணை வேறு கட்டி விட்டார்கள், அதனால் மண் மண்டிவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். மண் எடுப்பதற்காக ரூ. 3,000 தருகிறோம், அரசாங்கம் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த வேலையைச் செய்ய பி.டபிள்யூ.டி. இலாகா மூலமாகச் சொல்லி, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்ற உண்மையையும் நான் மிகப் பணிவோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் அதிகப்படியான கயிறு, இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் நான் கொடுத்திருக்கும் விளக்க அறிக்கையில் நல்ல திட்டம் இருப்பதைக் கூறி இருக்கிறேன். கூறுகிற அனைத்தும் நிறைவேற்றப்படும் என்றாலும், எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றிவிட முடியாது. கூடுமான வரையில் செய்து இருக்கிறோம். அனைத்தையுமே அரசாங்கம் பரிசீலித்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது, அதற்கான திட்டம் வகுத்து வருகிறோம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

படகு கட்டும் துறையில் இருப்பவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள அதிகாரி எப்.ஏ.ஓ. நிறுவனத்தின் பால்பின் ஆவார்கள். படகு கட்டுவதிலே தேர்ச்சி பெற்ற மெகானிகல் இன்ஜினீர் இருக்கிறார், அதோடு சென்டிர்ஸ் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் பிஷர்ஸ் டெக்னாலஜி, எர்னாகுளத்திலிருந்து வந்து சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். இப்போது எல்லாப் பதவி வகிப்பவர்களும் தகுதி படைத்தவர்கள்தான். பயிற்சி பெறுதலர்கள் அங்கே இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். டிரைவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கூடுமானவரையில் பயிற்சி பெற்றவர்களைத்தான் போடுகிறார்கள். அவர்கள் போதாமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறதே தவிர பயிற்சி பெறாமல் யாரையும் அப்படிப்பட்ட பணிகளில் ஈடுபடுத்துவது இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், ஏதோ பல தவறுகள் படகு கட்டும் துறையில் இருக்கின்றன, காப்பர் ஷீட்களவாடி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அரசு அதைப்பற்றி

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1971 சூலை 23]

விசாரித்தது. அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. போலீசார் விசாரணை செய்கிறார்கள். குற்றம் யாருடையது என்று பிறகு கூறுகிறேன் என்று கூறி, இத்துடன் அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

படகு கொடுப்பதில் “லாட் சிஸ்டம்” பற்றிச் சொன்னார்கள். குலுக்கல் முறை கூடாது, பிரயாரிடி முறை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த முறை முன்னாலே இருந்த முறை தான். அப்போது என்ன சொன்னார்கள்? பிரயாரிடி மூலமாகக் கொடுப்பதால் ஆளும்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்கள். 1969-70-ல் 53 படகுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் கூட காரணம் 1967-68-ல் பிரயாரிடி மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததுதான். உரியவர்களுக்குப் படகு போய்ச் சேரவில்லை என்று புகார்கள்வும் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக இன்று அனைவருக்கும் படகு கொடுக்க வேண்டும், படகு கிடைக்காதவர்களுக்குப் படகு கொடுக்கவேண்டும், படகு பெற்றவர்களே இரண்டாவது முறையாக ஏமாற்றிப் பெற்றுவிடக்கூடாது என்பதற்குச் சரியான முறையாக இருக்கவேண்டும், பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான் படகு பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இவற்றைச் சரியான முறையில் கண்காணித்து, அதற்கான வசதிகளைச் செய்து ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் 25 சதவிகிதம் என்று போட்டு, குலுக்குச் சீட்டு மூலமாகப் படகுகளைக் கொடுத்து வருகிறோம். இதனால் யாருக்கும் குறை இருக்கவில்லை. தவறாக நடக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. பயிற்சி பெற்றவர்கள், பயிற்சி பெறாதவர்கள், ஏற்கெனவே பெற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள், வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் இந்த முறையில் சொல்ல முடியாது. இதுதான் சிறந்த முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மண்டபத்தில் இருக்கும் ரிசர்ச் சென்டர் முழுவதும் மாறவில்லை என்று பல முறை கூறியிருக்கிறேன். அங்கே இருக்கும் டைரக்டர், அவருக்கு உதவியாக இருக்கும் 4 எழுத்தர்களுடன் போயிருக்கிறார்களே தவிர, ரிசர்ச் சென்டர் போகவில்லை. இது கூடச் செல்லக் கூடாது, அந்தத் தலைமை அதிகாரி இங்கே இருக்க வேண்டும் என்று பல முறை மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறோம். மத்திய அரசிடமிருந்து இன்னும் அதற்கான பதில் வரவில்லை. நாம் எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறோம், என்று நீங்கள் அடிக்கடி கேட்கிற போது நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கேட்காமல் இருந்தால் நான் சொல்ல மாட்டேன். எப்போது அவர்கள் முடிவு எடுக்கிறார்களோ அப்போது மாநில சர்க்காரும் அதுபற்றி ஒரு சரியான முடிவு எடுக்கும்.

யான்மார் இன்ஜின்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். யான்மார் இன்ஜின்தான் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த இன்ஜின் ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட இன்ஜின். இப்போது அதைத் தருவிக்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசு சொல்லிய காரணத்தால் அந்த இன்ஜினை நம்முடைய தமிழகத்திலேயே கட்ட வேண்டு

1971 சூலை 23] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

மென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு பல முறை கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. அதிலே இருக்கும் பல தகராறுகளை முன்னிட்டு எண்ணூரில் கட்டுவதற்கான திட்டம் இருந்தது கைவிடப்பட்டது. அதற்குரிய கம்பெனி இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது கார்டன் ரீச் கம்பெனிக்காரர்கள் அந்த இன்ஜின் செய்யும் தொழிற்சாலையை எண்ணூரில் அமைப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்பொருட்டு, அந்தத் துறைச் செயலாளர் அவர்களும் கல்கத்தா செல்ல இருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு விரைவாக அமைக்கப்படுமோ அந்த வகையில் யான்மார் இன்ஜின்களை தமிழ்நாட்டிலேயே தயாரித்துத் தரமுடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்கூரன்ஸ் திட்டம், வீடுகள் அதிகமாகக் கட்டித் தரவேண்டும், டெக்னிகல் குவாலிபிகேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் இவற்றை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் வாழ்வை வளப்படுத்தும் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்ற உறுதியை எடுத்துக் கூறி, இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் எடுக்கும் முயற்சிக்கு, கேட்டிருக்கும் தொகையை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மானியத்தின் மீதான விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது. மான்யக் கோரிக்கை எண் 17 மீது உறுப்பினர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்துகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on the assurance given by the Hon. Minister that the instalments would be extended for a further period of time, I am not pressing my cut motion.

The cut motion of Thirumathi T. N. Anandanayaki was, by leave, withdrawn.

The cut motions of Thiru K. T. K. Thangamani, Dr. H. V. Hande and Thiru M. Surendren were, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,35,15,700 under Demand No. 17—Fisheries’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 21—சின்கோலு.

(இ) கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்

“கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 59,37,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 59,37,700 under Demand No. 21—Cinchona be reduced by Rs. 100’.

THIRU K. SUPPU : Sir,

சின்கோனா தொழிலாளர்களின் குறைந்த சம்பளத்தை உயர்த்து வதுபற்றி விவாதிக்க—

I move—

“That the allotment of Rs. 59,37,700 under Demand No. 21—Cinchona be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், சின்கோனா தோட்டங்களும், தொழிற்சாலைகளும், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் வசதிகளும், சம்பளங்களும் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 59,37,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை @ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,20,90,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கன்யாகுமரி மாவட்டம், அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் நிர்வாக சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,20,90,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வதைத் துறைக்குச் சொந்தமான விவசாயத்திற்குத் தகுதியுள்ள நிலங்களை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

1971 சூலை 23]

[திரு. க. சுப்பு]

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,20,90,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,41,74,800-க்கு மேற்படாத தொகை, அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,41,74,800 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.’

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, to discuss about the necessity to plant more income-bearing trees like sandalwood, etc., I move—

“That the allotment of Rs. 1,41,74,800 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

* திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வனத் துறை மானியத்தின் மீது பேசும்போது, சாகுபடிக்குத் தகுதியாக உள்ள காட்டு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்குவது என்பதை எங்கள் கட்சி ஆதரிக்கிறது. சென்ற ஆண்டு ஜூலை 14-ம் தேதி இந்தியா பூராவினும் பரவிக்கிடக்கும் இத்தகைய 9 கோடி ஏக்கர் நிலத்தை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எங்கள் கட்சி ஒரு போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இப்பொழுது நிலம் வழங்க நமது அரசு முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறோம்.

முன்பு ஜமீன் ஒழிப்பு வந்த காலத்தில், பல நிலங்களில் விவசாயிகள் உழுது கொண்டிருந்தாலும், நிகார்டுகள் இல்லை என்பதால், பல விவசாயிகளுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படாமல் வனத்துறையுடன் அவை இணைக்கப்பட்டுவிட்டன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிலகங்கை ஜமீனில் கூட பரம்பரை விவசாயிகள் அப்படி வெளியேற்றப்படும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கூடலூரில் வெளியேற்றுவதற்கென்றே பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவிக்ஷனுக்காகவென்றே ஸ்டாப் வைத்திருக்கிறார்கள். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், வெளியேற்றத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு

@ கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு மூன்றாம் இணைப்பாக 319-326-ம் பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

@ கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இரண்டாம் இணைப்பாக 114-121-ம் பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1971 சூலை 23]

வருகிறார்கள். பல ஆண்டுக்காலமாக தண்டத் தீர்வை கொடுத்த விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேரில் பட்டா போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வனத் துறையில் இணைக் கப்பட்டு இருந்தாலும், நிலங்கள் விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் பதிவு ஏடுகளில் “காட்டுவளத் துறை” என்று இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அதற்கென்று ஒரு குழு அமைத்து, பட்டா போட்டுக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

இப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களில், நிலத்தைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிகமான நிலத்தைச் சுற்றி வளைத்துக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமாதிரித்தான் கண்ணன்தேவன் எஸ்டேட்டில் 55,000 ஏக்கருக்கு அதிகமாகச் சேர்த்து அனுபவிக்கப்பட்டு வந்ததை கண்டுபிடித்து சட்டத்தின்மூலம் மக்கள் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. அதே போல் வரிசை நாடு பகுதியிலும் சுற்றிவளைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பல விவசாயிகள் துன்பத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றிப் பல மனுக்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. மலைப் பகுதிகளில் அதிகமான நிலங்களை வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் மறுபடியும் ரீ-சர்வே செய்து, எந்த நிலம் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து, ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எங்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பகுதியிலும், மலைப்பகுதியிலும் இருக்கின்றன. தேயிலைத் தோட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இவற்றை மாற்றி விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும்.

அதே போல இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கான்சாபுரம் பகுதியில் புல்வெளிக்காடு என்ற பகுதி இருக்கிறது. அமைச்சர் கூட ஒரு நாள் பதில் சொல்லும் போது சொன்னார்கள். அங்கே இலஞ்சியும், காரையும், புதர், புளிச்சை, புல் இவையே இருக்கின்றன. மரம் என்பது மருந்துக்குக் கூடக் கிடையாது. ஆனாலும், அங்கே யானை வருகிறது என்றெல்லாம் சொல்லி வருகிறார்கள். வனத் துறை அதிகாரிகள் சொல்வதை மட்டும் கேட்பதை விட, எங்களைப் போன்ற, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சொல்வதையும் கேட்டுச் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பழைய பாணியில் இன்னமும் அதிகாரிகள் கொடுக்கும் புள்ளிவிவரங்களுையே அரசினரும் அப்படியே கொடுத்து வருகிறார்கள். புல்வெளிக் காட்டில் இது சம்பந்தமாக கேசுகள் நடந்து, விவசாயிகளுடைய குடிசைகள் பிரிக்கப்பட்டு, வழக்குத் தொடரப்பட்டு, 50-க்கு மேற்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 100 பேர்கள் கைதாகியிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பின்னால் அங்கேயிருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்ட மனக் கசப்பின்

1971 சூலை 23]

[திரு. க. சுப்பு]

காரணமாக, வனத் துறை அதிகாரிகள் யானை வருகிறது என்று சொல்வதெல்லாம் சரியில்லை. முன்பு யானை வந்த இடம் என்றாலும், அதையெல்லாம் விவசாயிகள் திருத்திப் பண்படுத்தி வெகு காலமாக விவசாயம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் காண்பாரம் பகுதி இருக்கிறது. இராஜபாளையம் பகுதியில் அதிகமாக நிலத்தை எடுத்து வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கலாம். இது சட்ட விரோதமானது.

இந்த நிலையில் தலைச் சுமையாக விறகு கொண்டுவரும் விவசாயிகள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். கலியாணம் ஆகாதவர் பிடிக்கப் பட்டு, பிற்பாடு அவர் குழந்தையோடு கோர்ட்டில் வந்து நிற்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. சேத்தூர் சிறைக்காட்டிலிருந்து இப்படித் தலைச் சுமையாகக் கொண்டு வருவது ஜமீந்தார் காலத்தில் கூட அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், பின்னால் அந்தப் பகுதியை அரசு மேற்கொண்ட பிறகு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் சேத்தூர் ஜமீந்தாரால் இந்த மாதிரி எடுக்கக் கூடாது என்று வழக்குத் தொடரப்பட்டு கீழ்கோர்ட்டில் வண்டி பாரம் (கார்ட் லோட்) என்பதற்குப் பதிலாக உயர்நீதிமன்றத்தில் (ஹைட் லோட்) “தலைச் சுமை” என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது தலைச் சுமையையும் தடுக்கிறார்கள். இதில் பல மக்கள் இப்படி விறகு கொண்டு வந்துதான் வாழ்க்கையே நடத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தலைச் சுமையாகக் கொண்டு போக உரிமை வழக்கவேண்டும். தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். கூடலூர் பகுதியில் ஜமீன் நிலத்தில் கற்பூர மரம் வைக்க வேண்டும் என்று விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவது சரியில்லை. விவசாயம் செய்தவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

சின்கோனா தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவைகளை இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். பிர்லாவிற்குச் சொந்தமான நிலங்களிலும் இதைச் செய்ய வேண்டும், மறுபடியும் சர்வே செய்து, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. வி. கே. இராமராசன் : தலைவரவர்களே, வனத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1967-லே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனே, காலம் சென்ற அண்ணா அவர்கள், ஃபாரஸ்ட் இலாகா பொறுப்பேற்றிருந்த மறைந்த கோவிந்தசாமி அவர்களை ஃபாரஸ்ட் பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கே உள்ள பொட்டல் காட்டுப் பகுதிகளைக் காட்டி, அந்தக் காட்டு பூமிகளை யெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து தரவேண்டுமென்று சொல்லிச் சென்றார்கள். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும்

[திரு. வி. கே. இராமராசன்] [1971 சூலை 23]

பவானிசாகர் நீர்த் தேக்கத்தின் பக்கத்திலே இருக்கின்ற 10,000 ஏக்கர் நிலத்தில், ஒரு கமிட்டியை அமைத்து ஒரு ஏக்கர் 15 ரூபாய் என்று வைத்து 7,000 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க விருக்கிறது அரசு. இதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதி அளித்ததற்காக, நான் பவானிசாகர் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைச் செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி முன்னேற்றக் கழகம் ஏழை விவசாயிகளின் நலனிலே அக்கறை கொண்டு காரியங்களை ஆற்றி வருகிறது. 20 ஆண்டுகளாக ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சிகூட இதைச் செய்யவில்லை. ஃபாரஸ்ட் டுக்கு இடையிலே உள்ள பூமிகள் அத்தனையும் கர்னம், மணியக் காரர் போன்றவர்கள் பட்டா செய்து கொண்டு, “அது ரெவின்யூ புறம்போக்கு” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதோடு, நிலம் உள்ள பணக்காரர்களும் இப்படிப் பட்டா செய்து கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்த முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், இந்த நிலங்களை எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட வன இலாக்கா அதிகாரியைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டியையும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டியையும் வைத்து இப்படி 7,000 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பவானிசாகர் பகுதியிலே, மங்களப்பட்டு ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவிலே 10,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவின் 10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை ஏற்படுத்துமாறு இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மைசூர் மாநிலத்தையும், கேரள மாநிலத்தையும் ஒட்டி வருகின்ற ஃபாரஸ்ட் பகுதியிலே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. நக்சல்பாரிகள் இரவிலே வந்து, அந்த சந்தன மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். காரணம், தாளவாடி மைசூரோடு இணையவேண்டும் என்று சொல்லி, சில கன்னடக் காரர்கள் ஏழை எளியவர்களை ஏவிவிட்டு அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் சந்தன மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்களாம். எனவே, இந்தப் பகுதியிலே 3 மைலுக்கு ஒரு காவல்காரர் என்ற ரீதியிலே போட்டு நமது பகுதியை நாழ் காத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பவானிசாகர், பகுதியிலே “கீழ் பவானி கால்வாய்” என்ற ஆறு ஓடுகிறது. அதன் இரு கரைகளிலேயும் ஃபாரஸ்ட் படர்ந்திருக்கிறது. அங்கே 10,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதிலே ஒருவருக்கு 3 ஏக்கர் வீதம் வீசுக்குக் கொடுக்கச் சொல்லி அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அதை ஏழை எளிய மக்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, இந்த ஃபாரஸ்ட் நிலங்களை ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கும் பொருட்டு, இதை ரீ-சர்வே செய்து அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர்

1971 சூலை 23]

[திரு. வி. கே. இராமராசன்]

என்று பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைக் கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த வனத் துறை மானியக் கோரிக்கையிலே சில கருத்துக்களை சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக நம் நாட்டில் வனத் துறை பாதுகாப்பிலே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளிலே அக்கறை காட்டப்பட்டிருந்தாலும் கூட, இந்தியாவிலேயே 33 ரத விகிதம் (பாரசீடா) காடுகள் இருக்கவேண்டும் என்று தேசியக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டது. ஆனால், நம் தமிழ் நாட்டிலே 16 சத விகிதம்தான் காடுகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுவாக விஞ்ஞானிகள் கூட இப்படி மரங்கள் அழிக்கப்படுவதால், வனத்துறையானது பாதுகாக்கப்படாமல் இருப்பதால், மழை கூட குறைவாகப் பெய்கிறது என்ற காரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, ஒரு பூமியில் மூன்றில் ஒரு பங்காவது காடுகளாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்படவேண்டிய கொள்கை ஆகும். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது தமிழ் நாட்டிலே 16 சதவிகிதம் தான் வனங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

ஆண்டுக்கு ஆண்டு வனத்துறையின் அபிவிருத்திக்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அந்த வனப்பகுதிகளிலே புதிய, புதிய மரங்களை நடுவதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதாகத் தெரிகிறது. மற்றும், வனத்துறையிலே இருப்பவர்கள் மரம் நட்டு பயிரிடுவதிலே காலதாமதம் செய்வதால், அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, எங்கே பார்த்தாலும் மலைப் பகுதிகளிலே வளர்ந்த பெரிய மரங்களை அழித்துவிட்டு, தேயிலை போன்ற தோட்டப் பயிர்களைப் பயிர் செய்வதால், காடுகள் குறைவாகப் போய்விடுகின்றன. நீலகிரி போன்ற பகுதிகளிலே, நீலகிரித் தைலம் தயாரிக்கும் மரமும், கற்பூர மரமும் நீர்ப்பசையை 120 அடி ஆழம் வரையில் உரிஞ்சிக் கொள்ளும் சக்தி படைத்தனவாயிருப்பதாலும், மழை அப் பகுதிகளிலே குறைந்து கொண்டு வருவதாலும், அது பெரிதும் காடுகளைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எனவே, அப்படிப்பட்ட மரங்கள் அந்த பகுதியிலே இல்லாமல் இருக்கும் பொருட்டு, எந்த மாதிரி நிலைமையிலே எந்தப் பகுதியிலே அவற்றை வளர்க்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபொழுது பூலாம்பட்டி விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் நன்கொடை கொடுப்பதாகவும் அந்த ஃபாரஸ்ட்டிலே பயிர் செய்து வந்த விவசாயிகளுக்கு ஆர்டர் போடப்பட்டதாகவும் எங்களுக்குத் தகவல் வந்தது. இப்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 சூலை 23]

பொழுது அதைக் குறைத்து 3 ஏக்கர் மட்டும்தான் கொடுக்கப் போவதாக அறிவிப்பு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே அவர்கள் எல்லாம் 25 வருஷங்களாகத் தங்களுடைய வாழ்நாட்கள் பூராவும் கஷ்டப்பட்டு கிணறு தோண்டி, விவசாயம் செய்தவர்கள். எனவே, 2, 3 ஆண்டுகள் அந்த பூமியில் வந்து பயிர் செய்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போல 3 ஏக்கர்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அது கூடாது. அவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் என்ற அளவிலேயே கொடுத்து அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு இந்த வனத்துறையிலே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் கடத்தப்படுவதாகவும் பொதுமக்களால் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு முறை இந்த ஃபாரஸ்ட் கான்டினாக்ட் எடுக்கும் நபர்கள் மறு வருஷமே இலட்சாதிபதிகளாக மாறிவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இதிலே ஃபாரஸ்ட் ரேன்ஜர்களும், மற்ற ஃபாரஸ்ட் இலாகா அதிகாரிகளும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதோடு இந்தச் சந்தனக் கட்டைகள் மிகவும் குறைந்த அளவில்தான் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய இந்த அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய பகுதியிலே இருக்கும் இந்த சந்தன மரங்களைக் கண்காணித்துப் பாதுகாப்பது நம்முடைய ஃபாரஸ்ட் அதிகாரிகளின் கடமை என்று அறிந்து, அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை அதிகமாகப் போட்டு, நம்முடைய வனத் துறையின் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, வனத்துறை பானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச எழும்பொழுது என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த வனத்துறை ஆய்வு உரையில் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் காட்டி, தமிழ்நாட்டிலே காடுகள் இருக்கின்ற பகுதி, ஒரு நாட்டிலே குறைந்தபட்ச காட்டு பகுதி எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமோ அதை விடக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்று தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்காட்டி இருந்தாலும் கூட மரங்களே இல்லாத காட்டுப் பகுதியை அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்திலே திருச்செந்தூர் வட்டாரத்திலே திருச்செந்தூர் தொகுதிக்கும், சாத்தன்குளம் தொகுதிக்கும் இடையிலே இருக்கின்ற 12,000 ஏக்கர் நிலத்திலே குதிரைவால் ஏரி என்ற நிலத்தை 3,000 ஏக்கர் வரையுள்ள நிலத்தை கரையோரப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, சாதாரண மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கலாம் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பகுதியிலே காடுகளே இல்லை, மரங்களே இல்லை. 12,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலத்திலே ஒரு பகுதியை, 3,000 ஏக்கர் நிலத்தை, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால், அந்த நிலத்திலே வேளாண்மையைப் பெருக்கலாம்.

1971 சூலை 23]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

அது மட்டுமல்ல. இந்த வனத்துறை விரும்புகின்ற காடுகளைக் கூட அந்தப் பகுதியிலே வளர்க்கச் செய்யலாம். இந்த மணற் பாங்கான பகுதியிலே விளைகிற “உடை மரங்களை” எல்லாம் இது வரை அந்தப் பகுதி மக்கள் விறகாகப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். இப்பொழுது தெரிகிறது, இந்த “உடை மரம்” காகிதம் தயாரிக்கக் கூடப் பயன்படுகிறது என்று. எனவே, இந்த மணற்பாங்கான இடத்திலே நன்றாக விளையக்கூடிய இப்படிப்பட்ட மரத்தைக் கூட அந்தப் பகுதியிலே வளர்த்து, அதைக் காட்டுப் பகுதியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

தவிர, இந்த ஆய்வுரையில் காகிதத்திற்கான கூழ் செய்வதற்கு உபயோகப்படும் மரங்கள் வனத்துறையில் அதிக அளவில் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு வாக்கீஸ், மூங்கில் போன்ற மரங்கள் பயிரிடுவதற்காகச் செலவழிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற காகிதப் பற்றுக்குறையைப் போக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை தக்க நேரத்தில் எடுக்கப்படாவிட்டால் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் ஒரு காகிதப்பஞ்சமே ஏற்பட்டுவிடும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இன்றிருப்பதைவிட இந்தக் காகிதக் கூழுக்குப் பயன்படும் மரங்களை அதிகமாக வளர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நீலகிரி மாவட்டத்தில் தனியார் நிலங்களிலும் இப்படிப்பட்ட மரங்களை அதிகமாக வளர்க்க முயற்சி செய்வதுடன் வன இலாக்காவின் புதிய முறைகளை ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ஆண்டில் எவ்வளவு அதிகமாகப் பயிரிட்டு வளர்க்க முடியும் என்று கண்டுபிடித்து அந்த வழியில் செயல்பட்டால் நிச்சயமாக, தனியார் நிலங்களிலும் அரசு நிலங்களிலும் வளரும் மரங்களைக் கொண்டு இந்த காகிதப் பஞ்சத்தைப் போக்கிவிட முடியுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த வழியில் வன இலாக்காவின் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இங்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில், அதன் மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு இந்த நாட்டில் மட்டும் வளம் ஏற்பட்டதென்பதல்ல, காட்டிலும் நல்ல வனமேற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு முதமலையில் ஈரேழு காலமாக நடைபெறாத ஒரு அதிசயம் ஒரு யானை இரண்டு குட்டிகள் போட்டிருக்கிறதென்பதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்காகக் குறிப்பாக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சின்கோனாத் துறையைப்பற்றி ஒரு குறிப்பை நான் இந்த மன்றத்தில் வைக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய இந்த அரசு பொறுப்பேற்றின்ற வரையில், அதாவது 1967 வரையில் சின்கோனாத் துறை

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1971 சூலை 23]

இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற ஒரு இழுபறி நிலைமை இருந்தது. அந்தத் துறை இன்றையதினம் ஒவ்வொரு வருஷமும் லாபம் ஈட்டிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலையினை ஏற்படுத்திய செயல் திறமை மிக்க சின்கோனாத் துறை இயக்குநருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று நம்முடைய நாட்டுக்கு அன்னியச் செலாவணி என்ற முறையிலும் சின்கோனாத் துறை மிக அதிகமான அளவுக்குப் பணம் ஈட்டித் தந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, நீலகிரி மாவட்டத்தில் வாசனைப் பொருள்களை மிக அதிகமான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து அதன் வாயிலாகவும் அன்னியச் செலாவணியை உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் பாராட்டுதல் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, என்னைப் பொறுத்தவரையில் நாள் ஒரு 'காட்டுப் பிரதிநிதி'. என்னுடைய பகுதி காடுகள் நிறைந்த பகுதி. ஆகையினால் என்னுடைய சில கோரிக்கைகளையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். புங்கம்பட்டு நாடு, புதூர் நாடு, நெல்லி வாசல் நாடு என்ற மூன்று நாடுகளையும் கொண்ட குறிஞ்சி நாடு எங்கள் நாடு. எங்களுடைய காடுகளிலே சந்தனம் இருக்கிறது, அகில் இருக்கிறது. சந்தனமும் ஜவ்வாதும் மணம் கமழ அங்கே வருகிறவர்களை வரவேற்ற நாள் ஒரு நாள் இருந்தது. இன்றைய தினம் அந்த நிலை அழிந்து அலங்கோலமான காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : ஒவ்வொரு வருக்கும் மூன்று நிமிடங்கள்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : எங்களுடைய பகுதியில் சுமார் 16,000 ஏக்கர் நிலம் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே யார் அழித்தார்கள், எப்படி அழிக்கப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. கேள்வி கேட்டால் கீழே இருக்கிறவர்கள், மேலே உள்ளவர்களைக் காட்ட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் ஆயிரம் ஏக்கர் அங்கே ஜவ்வாது அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் வனமகோத்சவம் கொண்டாடுகிறோம். இதனால் எங்கள் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க உடனடிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்துடன் நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வனவிலங்குகள் வாழ்கின்ற அருமையான காடுகளாக இருந்தவற்றை அழித்து, சமப்படுத்தி அங்கே நம்முடைய நாட்டுக்கு வளம் தரும் தேயிலையைப் பயிரிட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே கூடலூர் பகுதியில் கேட்பார் யாருமில்லை என்ற ஒரே காரணத்தால், அங்கே வாழும் மக்கள் வெளியேற்றப்படுகின்ற கொடுமை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக

1971 சூலை 23] எம். ஏ. லத்திப்]

நிலைமையை உணர்ந்து, மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கின்ற வரையிலாவது இந்த வெளியேற்றப் பிரச்சினையை நிறுத்தி வைக்க ஆவனசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. கருணேநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் காட்டிலாகா தன்னுடைய பணியினைக் கடந்த சில ஆண்டுகளாக நல்ல முறையில் செய்து பல சாதனைகளைச் செய்து காட்டியிருக்கிறது. காட்டிலாகா நல்ல முறையில் இயங்கி வருவதற்காக எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் காட்டிலாகாவில் இருக்கின்ற ஒருசில பிடிவாதத் தனத்தை மட்டும் சற்று தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மலையில் வசிக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய சொந்த மரங்களை வெட்டி விறகுக்காக எடுத்துக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் இந்த இலாகாவின் தொல்லைகள் புரிந்து வருகிறார்கள். இது நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெரும் பிரச்சினையாகி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அதைத் தீர்த்து, அவர்கள் வெட்டிக் கொண்டு போக வறி செய்ய வேண்டும். இப்படி சொந்தமாக நான்கு, ஐந்து மரங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அரசாங்க அனுமதி பெற்று வெட்டவேண்டும் என்று இருக்கின்ற தடையை நீக்கிவிடும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய சட்டத்திற்குப்பட்டு அனுமதி பெறவேண்டும் என்று சொன்னால் யார் யார் அனுமதி கோரி விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார்கள் அவர்களுக்குக் குறைந்தது இரண்டு அல்லது ஒரு மாத கால வரம்பு வைத்து அதற்குள் அனுமதி தந்துவிட வேண்டுமென்றும் உத்திரவு போட்டால் அது சாலச்சிறந்ததாகவிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய காட்டிலாகா, மரங்கள் இல்லாத ஆனைகட்டி, கல்லம்பாளையம் போன்ற பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஜில்லா கலெக்டர் மற்ற அதிகாரிகளைக் கலந்தாலோசித்து, ஏற்கனவே விவசாயம் நடைபெற்ற பகுதிகளாக இருந்தவற்றில் மறுபடியும் விவசாயம் நடைபெற வழி செய்யலாம். ஆனால் காட்டு நிலத்தின் வளர்ச்சியில் நாட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. அது காட்டு இலாக்காவுக்கு மட்டுமல்ல. ஆகவே, காட்டு இலாக்கா தன்விடாப்பிடியிலிருந்து ஒரு படி கீழே இறங்கி வரவேண்டும். விவசாயிகளிடம் இருந்து திரும்பப்பெற்ற தகுதியுள்ள நிலத்தைத் திரும்ப அவர்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும்.

சிங்கோனாவைப் பொறுத்தவரையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் நன்றாக வளர்கிறது. காட்டு இலாக்காவுக்குச் சொந்தமான 441 ஹெக்டேர் நிலத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். மூவாயிரம் அடி

[திரு. சோ. கருணாநாதன்]

[1971 சூலை 23]

உயரத்தில் வளரக்கூடிய சிங்கோல மரங்களை அங்கே அதிக அளவில் பயிரிட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்றையதினம் காட்டு இலாக்காவின் ஒத்துழைப்புத் தான் பலவகையிலும் தேவைப்படுகிறது. ஜிரேனியம் மற்ற தைலப் பொருள்களையும் வளர்க்க வேண்டும்.

சில கிராமங்களில் கர்ப்பூர மரங்களை வீட்டு ஓரம்வரை நடுகிறார்கள். கர்ப்பூர மரங்களை வீடுகளுக்குச் சற்று தள்ளித்தான் நடவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையை சிறந்த முறையில் நிர்வகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதுவரை இல்லாத அளவு தீவிர கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஜவ்வாது மலையில் ஒரு பகுதி என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்தது. அங்கே உள்ள சந்தன மரங்களின் மூலம் வருடத்திற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வருகிறது. அரசாங்கம் இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தினால் மேலும் 50 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வருமானம் வரக்கூடும். இப்போது சந்தன மரங்கள் உற்பத்தி குறைந்து வருகிறது. காரணம், அது தானாகவே வளர்ச்சி அடையக்கூடிய ஒன்று. நாம் எவ்வளவுதான் செடிகளை நட்டு வளர்க்க முயன்றாலும் வருவதில்லை. ஆனால் பழங்களைப் பறவைகள் தின்று எச்சமிடுகிற இடங்களில் அதன் விதைகள் விழுந்து தானே முளைத்து வளருகின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது. அங்கங்கே விழுந்து முளைக்கிற செடிகள் அப்படியே முளைக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் நிறைய மரங்கள் வளர வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலங்களில் மரங்கள் வளர்ந்தால் மோத்தமும் அரசாங்க மரம் என்றே எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதில் ஒரு பங்காவது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க அரசு முன்வந்தால் தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களில் அந்தச் செடிகள் முளைத்தாலும் வளரவிடுவார்கள். அதே ஜவ்வாது மலையின் மறு பகுதியில் இதுபோல தனிப்பட்டவர்கள் நிலத்தில் சந்தன மரம் முளைத்தால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அந்த நிலக்காரருக்கே கொடுக்கிறார்கள். அதுபோல இந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தால் மேலும் 50

1971 சூலை 23] [திரு. எஸ். முருகையன்]

லட்சம் அளவிற்கு அரசாங்க வருமானம் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையில் யவனமருதூர் என்ற பெரிய மலைக்கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே காவல்துறை இருக்கிறது. உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் போளூருக்கு வர பாதை வசதி கிடையாது. ஜீப் வசதி செய்துதரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் குறிப்பிட்ட நேரம் போன்ற நிலை இல்லாத காரணத்தினால் இதில் அரசு கவனம் செலுத்தி பாதை வசதியையே ஏற்படுத்தித் தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு நூறு ஏக்கர் வெட்டிக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தால் 500 ஏக்கர் வெட்டிக்கொள்கிறார்கள். காரணம், ஒரு ஃபாரஸ்ட் காட்டு என்றால் 200 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். 30 மைல், 40 மைல் சுற்றளவைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் அது அவர்களால் இயலாத காரியம். அதன் காரணமாகவே ஏராளமான மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. ஆகவே, காட்டு இலாக்காவில் இன்னும் அதிகமான சிப்பந்திகளை நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் பேப்பர் மில்களுக்காக அரசாங்கத்திலிருந்து மூங்கில்கள் சப்ளை செய்கிறோம். அவர்கள் ஒரு டன் மூங்கில் டின்று நான்கு ரூபாய் என்ற அளவிற்கு வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதை பேப்பருக்கு உபயோகப்படுத்தி, பேப்பர் டன் ஒன்றுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கிறார்கள். தொழில் துறை வளர வேண்டுமென்றால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் உதவி தேவைதான். நம்மிடம் டன் ஒன்றுக்கு மூன்று, நான்கு ரூபாய் என்று வாங்கி, நமக்கே டன் பேப்பர் இரண்டாயிரம் என்று விற்கிறார்கள். அதனுடைய உற்பத்தியின் அடக்க விலையே 700 ரூபாய்தான் ஆகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்திற்கு உற்பத்தியாகும் பேப்பரில் இத்தனை டன் பேப்பர் அடக்க விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் வரையறை செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வனத்துறை சிப்பந்திகளுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு கிடையாது. வனங்களில் ஏராளமான கொடிய மிருகங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக்காக கைத் துப்பாக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், சட்ட மன்றம் நடக்கின்ற நேரத்தில் அமைச்சர்களில் யாராவது ஒருவர் முன்வரிசையில் இருக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதே போல எதிர்க்கட்சி வரிசையில் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் ஒருவர்கூட இப்போது முன்வரிசையில் இல்லையே, இது முறைதானா?

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 சூலை 23]

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்பவர்கள் சட்டப் பேரவைக்கு மரியாதை தரக்கூடியவர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி ஏதாவது நியதி இருக்கிறதா? இப்பொழுது முன்வரிசையில் யாரும் இல்லையே? இதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முன்வரிசையில் இல்லா விட்டாலும், நாங்கள் பின்வரிசையில் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர்கள் இருப்பதைப் போல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று விதி இல்லை. இதிலே பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை, “நோ பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர்”.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இந்த மானியத்தின்மீது கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு நான் ஒருவன்தான் இருக்கிறேன் என்ற காரணத்தால், தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் தாராளமாக எனக்கு அதிக நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகாவில் ஒரு சிறப்புப் பகுதியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பத்தாயிரம் ஏக்கர் விஸ்தீர்ணத்தில் ரப்பர் தோட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் நோக்கம், சிலோனிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காகவும், இந்த மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால் அங்குள்ள மக்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ரப்பர் தொழிலாவது போதிய வருவாயைத் தருகின்ற காரணத்தால் 1959-ல் அந்தத் திட்டத்தை வகுத்துச் செயலாக்கி வருகிறோம். இது மிகுந்த நல்ல திட்டம். அரசுக்கு நல்ல வருவாயை அளிக்கக்கூடிய திட்டம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்களை 1-30 மணிக்கு மேலும் நீட்டிக்க, பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ரப்பர் மரமானது மிகவும் நுட்பத்தன்மை வாய்ந்தது. ரப்பர் தொழிலில் எல்லா வேலைகளும் நுட்பத்தன்மை உடையதாக இருக்கின்றன. ரப்பர் தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்கள் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். செயலாற்றுகின்ற அதிகாரிகளும் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். முன்பு இருந்த கன்சர்வேட்டர் அவர்கள் அரசாங்கத் தினல் மலேசியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, ரப்பர் தொழிலில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்று வந்தவர். இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள் அம்

1971 சூலை 23] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மாதிரியான சிறப்புப் பயிற்சி இல்லாத காரணத்தால் இந்த பிளான் டேஷன் மிகவும் சீர்குலைந்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

ரப்பர் தொழிலில் நல்ல லாபம் வரவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை இழப்பு இல்லாத வகையில் இருக்க வேண்டுமென்றால் சிறந்த முறையில் செயலாற்றப்பட வேண்டும். சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் போடப்பட வேண்டும். இந்தத் தோட்டத்தில் வேளா வேளைக்கு இப்போது உரம் போடுவதில்லை. ஆகவே, நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்கின்ற வருவாயை அது அளிக்காது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதை நிச்சயமாக சொந்த அனுபவமுள்ள முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். மண் அரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஆங்காங்கு குழிகள் எடுக்கப்பட்டால்தான் இடப்படுகின்ற உரம் மழைக்காலத்தில் வெளியே போகாமல் ரப்பர் மரத்திற்குப் பயன்படும். ஆகவே, குழிகள் வெட்டப்பட வேண்டும். மேலும், பால் வெட்டுகின்ற இடத்தில் மருந்துகள் தடவ வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மரத்திற்கு காயம் ஏற்பட்டு, அதிகமான பால் சுரக்காது. மேலும் மரத்தின் இலைகளில் ஸ்ப்ரே பண்ண வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அடிக்கடி நோய்கள் வரும். மரங்களுக்கு வேளாவேளைக்கு களையெடுத்து பராமரிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அந்த வேலைகள் எல்லாம் தோட்டங்களில் நன்கு செயல்படுத்தப்படவில்லை.

இந்த இலாகாவானது வன இலாகாவோடு சேர்ந்து இருக்கிறது. வன இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள்—குறிப்பாக—இன்று அங்கு இருக்கிற கன்சர்வேட்டர் அவர்கள் தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு எந்த முறையிலும் தகுதியற்றவராக இருக்கிறார். குறிப்பாக அங்கு ஏறத்தாழ ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அடிக்கடி அதிகாரிகளின் வன்முறைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 30—12—1970-ம் நாள் ஐப்பிள்ளை என்ற தொழிலாளியை ராமகிருஷ்ணன் என்று சொல்லக்கூடிய ஃபீல்ட் ஆபீசர் அழைத்துச் சென்று, அறையில் அடைத்து, நையப்புடைத்து, மரணம் அடைகின்ற தருவாயில் இருக்கிறார் என்று அறிந்ததும், மருத்துவரை அழைத்து சிகிச்சை அளித்திருக்கிறார். வேலை பார்க்கின்ற சிப்பந்திகள், கீழ்மட்டத்தில் சென்று பார்த்தேன். வேலை பார்க்கின்ற சிப்பந்திகள், கீழ்மட்டத்தில் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளால் தொழிலாளிகள் மிகவும் தொல்லைப் படுத்தப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக பெண் தொழிலாளர்கள் அதிகாரிகள் விருப்பங்களுக்கு இசைவு தெரிவித்தால்தான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்கிற பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற கன்சர்வேட்டர் அங்கு போலீஸ் ராஜ்யத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்சர்வேட்டர் பின் போலீஸ் ராஜ்யமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 சூலை 23]

அடுத்தபடியாக, 16-6-1971-ம் நாள், பல ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த தொழிலாளர் கேன்டின் கன்சர்வேட்டரால் இடித்து அழிக்கப்பட்டது. 12 ஆயிரம் ரூபாய் இதனால் தொழிலாளர்கள் நஷ்டம் அடைகின்ற அளவில் கன்சர்வேட்டர் செய்து இருக்கிறார்.

பல ஆண்டு காலமாக தோட்டம் தொடங்கிய நாள்முதல் தொழில் சங்கம் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருந்தது. தொழிலாளர்களுக்கு சங்கம் இருக்கிறது. சங்கத்திற்கு கொடி இருக்கிறது. சங்கத்தின் கொடி அந்தப் பிளாண்டேஷனிலே இருந்துகொண்டிருந்தது. கன்சர்வேட்டர் அந்தக் கொடியை அகற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, அந்தக் கேன்டின் இடித்து மாற்றியபோது, தொழிலாளர்கள் மறுப்பு தெரிவித்து, பக்கத்தில் சென்றபோது, “யாராவது அருகில் வந்தால் சுட்டுவிடுவேன்” என்று பயமுறுத்தியிருக்கிறார். சங்கத்தின் துணைக் காரியதரிசியை கண்ட இடத்தில் சுட்டுப் போடுங்கள் என்று ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார். சங்கத்தின் பொதுக் காரியதரிசி நான். சில பிளாண்டேஷன் தோட்டம் என்னுடைய தொகுதியில் அமைந்திருக்கிறது. நான்கு அந்தப் பகுதியில் போவதற்கு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றால், ஜனநாயகத்தில் இப்படி ஒரு அதிகாரி செயலாற்றலாமா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைக்கு வசதியற்ற தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மனைகளுக்குப் பக்கத்தில் காய்கறிகள் போட்டு அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள் பல ஆண்டுகளாக. ஆனால் இந்த அதிகாரி வந்ததும் யாருடைய ஆலோசனையும் கேட்காமல் அவற்றையெல்லாம் அழித்துவிட்டதன் மூலம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் விளைவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். இன்னும் இதுபோன்ற விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் இருக்கவேண்டுமானால் அந்த அதிகாரி உடனடியாக மாற்றப்படவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே நான் கூறினேன், ஏறத்தாழ ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வேலை செய்கிறார்கள், அதிகாரிகளின் விருப்பத்திற்கு இசையாத தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கொடுப்பதில்லை. நிரந்தரமான தொழிலாளர்களாக அவர்கள் இருந்தும், 200 பேர்கள் 300 பேர்கள் என்ற அளவிலே காஷுவல் ஓர்க்கர்ஸ் போட்டுக் கொண்டு வேலைசெய்து நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கு வேலை மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது விகிதமைசேஷன் என்ற முறையிலே செய்யப்பட்டுவருகிறது.

இன்னொரு பிரச்சனையும் நான் இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ரப்பர் வேஜ் போர்டு சிபார்சுகள் கேரள மாநிலத்திலேயும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தனியார் தோட்டங்களிலும் அமலாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்ற ரப்பர்

1971 சூலை 23]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பிளாண்டேஷன்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் வேஜ் போர்டு சிபார்சுகள் அமல் நடத்தப்படவில்லை. தனியார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கத் தோட்டத் திலே வேலை செய்கின்ற பணியாளர்களுக்குமிடையே வித்தியாசம் 80 காசு அளவிலே இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் பலமுறைகள் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து தனியார் தோட்ட முதலாளிகள் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு கூலியை நமது தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத் தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்ட் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றவில்லை, எனவே அதையும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக போனஸ் கொடுப்பதுபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றவிருக்கிறது. எனவே, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறையிலிருந்து இந்தத் துறையைத் தனியாகப் பிரித்து தனித்துறையாக்கினால்தான் தொழிலாளர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்படும், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயரும் ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, காட்டு வளம், சின்கோனா ஆகியவற்றின் மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் பல்வேறு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக காட்டுவளத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும், வருமானத்தைப் பெருக்கித் தரவேண்டும் என்ற முறையிலே நல்ல பல யோசனைகளை சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் பேசிய கருத்துக்களில் பொதுவாக ஒரு மாநிலத்திற்கு இருக்க வேண்டிய காட்டு இலாகா நிலம் நமக்கு இல்லையென்றும் அதன் காரணமாக காட்டு இலாகா நிலத்தை விநியோகிப்பதில் சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார்கள். இருந்தாலும்கூட காட்டு இலாகா நிலங்கள் நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று பல பக்கங்களிலிருந்தும் விண்ணப்பங்கள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே காட்டு இலாகா நிலம், காடு என்ற நிலங்கள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுகின்ற நிலங்கள் இருக்குமானால் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு முதற்க்கட்டமாக 50 ஆயிரம் ஏக்கர் கொடுக்கப்படுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

இங்கே பேசியவர்கள் சூடோடு பேசினார்களே தவிர, இதுவரையிலே செய்யப்படாத காரியத்தை, செய்யத் துணியாத காரியத்தை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்ற முறையிலே யாராவது எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒருவரும் பாராட்டவில்லை.

திரு. சுப்பு போன்றவர்கள் பேசினார்கள். மலைப் பகுதியிலே உள்ள நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்று கூறினார்கள். ஒரு பக்கம் காட்டு இலாகா நிலம் போதுமானதாக இல்லை என்றும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் பேசினார்கள். மற்றொரு பக்கம் நிலங்களிலிருந்து பணக்காரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதில்லை, அவர்களை ஒன்றும் செய்வதில்லை, ஆனால் ஏழைகள்தான் விரட்டியடிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரியும் மதுரை மாவட்டத்திலே வரிசை நாடுப் பகுதி என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் 30 ஆயிரம் பேர்கள் ஏற்கனவே குடியேறிவிட்டவர்கள் நிலங்களை வளப்படுத்திப் பக்குவப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் மட்டுமல்ல முந்தைய சர்க்காரும் முடிவு செய்யவில்லை. மதுரையில் 18 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம்—ஒரு ஏக்கர் 10 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ளது—ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான பணத்தையும் எதிர் பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 100 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள், 50 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள். கிறேன். இது ஒரு நாள் பிரச்சினையல்ல, பல நாட்கள் இருந்து வருகின்ற பிரச்சினை.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசியிருந்தால் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 100 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள், 50 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே நாம் எப்படி விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்பதைத்தான் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்குள், ஏழைகளுக்கு தராதரத்தைப் பொறுத்து தரம்பிரித்து 3 ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கந்தசாமி என்று நினைக்கிறேன், தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் காட்டுவளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றும், வுட் பேஸ்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். மரத்தை மூலப்பொருளாக பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்ட பயிர்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சம்பத்திலே நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வினாவிற்கு விடையளிக்கின்ற நேரத்திலே தெரிவித்தார்கள். பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் இடம் கிடைப்பது பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால் ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு லட்சம் ஏக்கரிலே கச்சாப் பொருட்கள் வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலை உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமானால் மூலப்பொருள் உற்பத்தி

1971 சூலை 23]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

பெருக வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். மலைநிலத்தை விவசாயி களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு பக்கத்திலே சொல்கிறார்கள். அந்த வகையிலேதான் காடு என்ற பெயரிலே இருக்கின்ற நிலங்களை முதல் கட்டமாகக் கொடுக்க இருக்கிறோம். அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்து கொடுப்போம். இதை ஒரு கொள்கையாக எற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. முருகையன் அவர்கள் கூறினார்கள். தொழிற்சாலைகளுக்கு மூங்கில் குறைவான விலையில் 2 ரூபாய், 3 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பல கோடி ரூபாய்கள் சம்பாதிக்கின்றார்கள் அவர்கள் என்றார்கள். நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் விலைகோ தொழிற்சாலை, சேஷசாயி தொழிற்சாலை ஆகிய இரண்டிற்கும் அப்படிக் கொடுப்பதாக முன்னரேயே ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மலிவு விலையை உயர்த்துவதற்காகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். கூடிய விரைவிலேயே உயர்த்தப்படும், உதாரணத்திற்காகத்தான் நான் இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

காட்டு இலாகா மூலமாக நாம் இப்படிக் கொடுக்கின்ற அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் வருமானம் கிடைப்பது 3 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய். அப்படி நாம் கொடுப்பதாலே நமக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் போகலாம். மார்க்கட் நிலவரப்படி அதைக் கொடுத்தால் இன்னொரு 5 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். விஸ்கோவுக்கு 8 லட்சம் ரூபாயும், சேஷசாயிக்கு 5 லட்சம் ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 13 லட்சத்திற்குச் சலுகைகள் காட்டுகிறோம் என்றால் 3 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய் வருமானத்தை நாம் ஈட்டுகிறோம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. மாநில சர்க்காருக்குக் குறைவாகத்தான், 30 லட்ச ரூபாய் அளவிலே தான், கிடைக்கின்றது; மத்திய அரசுக்கு பெரும்பாலும் போய்விடுகிறது. மேலும் இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளிலும் 4 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றிருக்கின்ற நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய கொள்கையாகும்.

கன்னியாகுமரிபற்றி திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசினார்கள். குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் சொன்னார்கள். என்னிடம் வந்து அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன்; ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் சட்டமன்றத்திலே பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் சொல்லியதையெல்லாம் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொழில் வளம் குறைவு என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். திட்டங்கள் தீட்டினோம். கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ரப்பர் தோட்டம் வளர்க்கப்படும். இன்றைக்கு 6,000 பேர்களுக்கு என்று திட்டம் வைத்து, 8 இலட்சம் ரூபாய் வரை ஆகிறது. 1984-ஆம் ஆண்டுதான் 10,000 ஏக்கர் களுக்கும் போட முடியும். அப்பொழுது 1 கோடி ரூபாய் வருமானம்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

வரலாம். நிர்வாகச் செலவிற்காக 50 இலட்சம் ரூபாய் போக 50 லட்சம் ரூபாய் 1984-ஆம் ஆண்டு ரப்பர் தோட்டத்தின் மூலமாக நிகர லாபம் கிடைக்கும் என்று தீர்மானிக்கிறோம்.

தொழிலாளர் பிரச்சனையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினை உண்மையாகவே இருக்கிறதா, எந்த அளவில் தவறு இருக்கிறது என்பதை விசாரித்துப் பார்க்கிறேன். அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அருள்கூர்ந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர், காங்கிரஸ் கட்சியின் தொழிற் சங்கத்தின் தலைவர் என்பது பற்றி உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். அவர் சொல்லுகின்ற கருத்து என்னவென்றால்—தொழிற்சாலைகளில் கொடியை ஏற்றுகிறார்கள்; ஆனால் அதிகாரிகள் வந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு தொழிற்சங்கத்தில் கட்டியிருந்தால், அவர்கள் தொழிலாளர்களை உள்ளபடியே ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால், நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைவேன். ஆனால் அவர்கள் ஏற்றியது தொழிற் சங்கக் கொடி அல்ல, காங்கிரஸ் கொடி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகியிருந்தாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும் சரி, தொழிற் சங்கக் கொடியைத்தான் ஏற்றியிருக்கிறோம். “தொழிற்சங்கம் உங்கள் கட்சிக்கு இருக்கிறதா என்று கேட்டேன்?” இல்லை. என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு காலம் தொழிலாளர்களைப்பற்றி நினைக்காதவர்கள், அவர்களுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனிக் கொடி கிடையாது, இனிமேலாவது காங்கிரஸ் கொடியை ஏற்ற வேண்டாம், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்று தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத்திற்கு என்று கொடுப்பதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள், அதையெல்லாம் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்றார்கள். கிச்சன் கார்டன் என்று அனுமதிக்கலாம், அனுமதித்திருக்கிறோம். ஆனால் கிச்சன் கார்டன் என்றிருப்பதற்கு 2, 3 பர்லாங்குகளுக்கு அப்பால் தனியாக விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்க முடியாது. ரப்பர் தோட்டத் தொழிற்சாலையை விஸ்தரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் விடக்கூடிய நிலங்கள், ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலங்கள் இருந்தால் பரிசீலிக்கலாம். இரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு விடாமல் செய்திருந்தால் விசாரிக்கிறேன், முதலமைச்சரவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சம்பளப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களும் நானும் சம்பளப்பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசினோம். எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரியும். இன்னும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்து, மினிமம் வேஜ் கமிட்டி எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அந்த அளவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இவர்கள் சொல்வது மற்றத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதுபோல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் தேயிலை, காபி போன்றவைகளை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு விற்பனை அதிகம், அந்நியச்

1971 சூலை 23]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

செலாவணியும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது: ஆகவே, அவர்கள் விற்பனைக்குத் தகுந்தாற்போல் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, கேரள அரசாங்கம் கொடுப்பதைப் போலவாவது நமது அரசாங்கம் கொடுக்க என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் தொழிற்சாலையின் கெபாசிட்டியைப் பொறுத்து இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு கூலி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறதோ அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த அளவில் வருவாயை ஈட்டித் தரும்பொழுது நியாயமரண அளவில் சம்பளத்தை உயர்த்த நாங்கள் எந்த நேரத்திலும் தயார்.

கேரள அரசாங்கத்தைப்பற்றி, திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன், கேரளாவிலே காட்டிலாக்காவிற்ருச் சொந்தமாகவுள்ள இடங்களில் தனியார் நிலங்களை எடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கே ஆர்டினன்ஸ் கொண்டுவந்து, தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமானதை அக்ரேரியன் ரிஃபார்ம் என்று எடுத்தார்கள். அதிலேகூட எக்ஸ்செம்ப்ஷன், காபித்தோட்டம், வாழைத்தோட்டம், ஆரஞ்சுத்தோட்டம் என்று இந்தப் பழவகைத் தோட்டங்களை எடுப்பதற்குச் சட்டம் இல்லை. இவையெல்லாம் இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு நிலம் இருக்கும் என்று கருதுகிறீர்கள்? தனிப்பட்டவர்கள் வெறும் மரத்தை எவ்வளவு காலம் வைத்திருப்பார்கள்? நாங்கள் கணக்கு வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. க. சுப்பு: விதிவிலக்குகளைப்பற்றித் தெரிந்துதான் பேசினேன். 55,000 ஏக்கர் சொந்தமில்லாதவற்றை அனுபவித்திருக்கிறார். அதைப் பற்றிக் கூறினேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தவறாக யார் எடுத்திருந்தாலும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். தனிப்பட்டவர்கள் சோலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை வெட்டுவதற்கு கலெக்டரோ அரசாங்கமோ அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைப்படி, தனிப்பட்டவர்களுடைய சோலை போன்றவைகளை வெட்ட நாங்கள் அனுமதிப்பது கிடையாது. அரசு அனுமதி பெற்றுத்தான் வெட்ட முடியும். மலைப்பகுதிகளில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்கிறோம். கேரளாவிலே எடுக்க முடிந்ததா என்றால் இல்லை. டெல்லியிலே, தலைமை நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது, தீர்ப்பைப் பார்ப்போம். நம் சட்டப்படி எந்த அளவிலே மலைப்பகுதிகளிலேயுள்ள சோலைகளை அகற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

கிராமத்திலே சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள், ஆடு கெட காடு கெடும், காடு கெட நாடு கெடும் என்று. காட்டைக் கெடுக்க ஆட்டைவிட்டால் போதும், நாட்டைக் கெடுக்க காட்டைக்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

கெடுத்தால்போதும் என்று சொல்லுவார்கள். எனவே இப்படி நாளுக்குநாள் காடுகளை அழித்துவிட்டால் பிறகு நாடே கெட்டுப் போகும். தட்ப, வெப்ப நிலை பாதிக்கப்படும். மழை பெய்தால் தான் அதன்மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும்; மலைப்பகுதியில் பெய்யும் நீரிலேயிருந்து மின்சாரத்தை எடுக்கிறோம். எனவே இதெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டால் நாட்டிலே பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும். உள்ளபடியே சொல்கிறேன், சில தகுதியானவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதில்லை என்பது தெரியும். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தால், அரசியல் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடம் கொடுக்காமல் ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் செயல்களைக் கண்டிக்கவும், அவர்களை வெளியேற்றவும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனாத் தொழிற்சாலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளாக நடக்கும் முறை சற்றுத் திருப்தியாக இல்லை. அதற்குக் காரணம், 1954-லிருந்து கிட்டத்தட்ட 1966-ஆம் ஆண்டு வரையில் கிட்டத்தட்ட 10, 11 ஆண்டுக்காலமாக, அன்றிருந்த அரசு அதை எடுத்துவிடுவது என்ற நோக்கத்திலே மேற்கொண்டு செடியை வளர்க்கவில்லை. அப்படி 1954-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1966-ஆம் ஆண்டு வரையில் செடிகளை நடாத காரணத்தினால் இந்த மூன்று ஆண்டுகளாகப் பட்டை கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலே அதற்குக் கிராக்கியிருந்தாலும்கூட உற்பத்திக் குறைவாகயிருந்ததன் காரணமாக ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. 1967-இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததற்குப்பிறகு திட்டமிட்டு ஒரு ஆண்டுக் காலமாக இப்பொழுது செடிகளை வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்குச் சின்கோனாத் தொழிற்சாலை கணிசமான இலாபத்தோடு, அந்நியச் செலாவணி தரக்கூடியது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தியாவிலேயே சின்கோனாதயாரிக்கப்படுவது மேற்கு வங்காளத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும்தான். அதிலும் மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள சின்கோனாவைவிடத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சின்கோனா தான் தரமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்று அது மட்டுமல்ல, சின்கோனாவிலிருந்து மலேரியாக் காய்ச்சலுக்கு மருந்து மட்டுமல்ல, இப்பொழுது இருதய நோய்க்கும் உதவக்கூடிய க்வினிடைன் என்ற மருந்தையும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அதற்காகப் புதிய இயந்திரங்களை வாங்கி வைத்து இருக்கிறோம். அதன்மூலம் உற்பத்தி பெருகினால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். எனவே, கிட்டத்தட்ட 1,500 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறோம், 1,000 பேர்கள் ரப்பர்த் தொழிற்சாலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அரசு காட்டிலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில் சீரான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வளப்படுத்தவும், தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கி மூலப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்யவும் வேண்டுமென்ற கருத்தில் கூறிய கருத்துக்கள், உயர்ந்த நல்ல நோக்கத்தோடு சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தாலும், வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல் மானியக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டு

1971 சூலை 23] [திரு. ஓ. பி. இராமன்]

மென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசப்பட்ட கருத்துக்களை மனத்திலே வைத்து அரசு நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: கூடலூர் பிரச்சினையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு உறுப்பினர்கள் பலர் கொண்டு வந்தார்கள், நானும் தெரிவித்தேன். அங்கு குடியேறிய விவசாயிகளை இன்று வெளியேற்றக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக உத்தரவிட வேண்டும். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தைக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: கூடலூர் பிரச்சினை தனியான பிரச்சினை. அந்தப் பகுதியில் நம்முடைய நாட்டில் இருப்பவர்களும், கேரளாவில் இருப்பவர்களும் வந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் அதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து எந்த அளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியுமோ, எந்த அளவுக்கு நியாயமாக இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு உண்மையிலேயே விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுப்பது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: காண்டின், காய்கறித் தோட்டங்கள் இவற்றை எல்லாம் அகற்றிய முறை சரியல்ல. ஏறக்குறைய ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து செய்ய வேண்டியதைச் செய்திருக்கலாம். இதைச் செய்ய முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: ஏற்கனவே சொன்னேன். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் ஆத்திரமாகப் பேசுவதிலோ, அவசரமாகப் பேசுவதிலோ பயன் இல்லை. அமைதியாகப் பேசவேண்டும். சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட வழிவகை இருக்கிறது. காண்டின் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசு சார்பில் வைத்துக் கொடுக்க ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய இதர வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் பிரச்சினையில் அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் கூறுவது எல்லாம் அந்த அதிகாரிகையாண்ட முறை தவறு என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: அதைப்பற்றி விவாதித்தால் பெரிய பிரச்சினையாகும். தலைமை அதிகாரியை அனுப்பி விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். நீங்கள், ஷெட்டையெல்லாம் உடைத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னீர்கள். அங்கு யார் கூடை வைத்திருந்தார்களோ அவரே, அதை எடுப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று அரசுக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். அது அரசு மூலம் கட்டப்பட்ட கட்டடம். ஆகவே, தொழிலாளர்கள் நடத்தி வந்தார்கள்.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

அதைத் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவதற்காக தொழிற் சங்கத் தலைவர் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அந்த முறையில் வேலை செய்தார்கள். இதைப் பற்றியெல்லாம் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டாமென்பதற்காகத்தான் அமைதியாகப் பேச வேண்டும் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலே என்று சொன்னேன். அதைப்பற்றி தலைமை அதிகாரியை அனுப்பி விசாரிக்கச் சொல்லி இருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 50,000 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயி களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். 18,000 ஏக்கர் மதுரை வருஷநாடு பகுதி என்று சொன்னது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக் கூடியது. மற்ற 32,000 ஏக்கர் எந்தெந்தப் பகுதி என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

கூடலூர் பகுதியில் 10 வருஷத்திற்கு மேலாகத் தண்ட வரி கட்டிக் கொண்டிருக்கும், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 50,000 ஏக்கர் பரவலாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முதல் கட்டமாகக் கொடுத்து முடிந்த பிறகு, வேறு எந்தெந்த இடங்களில் கொடுப்பது என்பது முடிவு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நீலகிரி பகுதியில் இருக்கும் கூடலூரில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருப்பது உண்மை. அவர்களை அகற்ற வேண்டுமென்பதைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக்கிரமிப்புச் செய்தவர்களுக்கு அந்த இடத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு கால வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கால வரம்புக்கு உட்பட்டு, அங்கே ஆக்கிரமித்திருப்பவர்களுக்கும் கூட, அரசாங்கத்திற்கு அந்த இடம் தேவையில்லை என்று கருதினால்தான் கொடுக்கப்படும். ஏனென்றால் அந்தப் பகுதியில் காப்பி, தேயிலை பயிரிட 10 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அரசாங்கத்திற்கு நிலம் தேவையாக இருந்தால் அரசாங்கமே நிலத்தை விலைக்கு வாங்க வேண்டிய நிலை வந்துவிடும். ஆகவே, அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் பார்த்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய பரிந்துரையின் மீது அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : 1965-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு குடியேறியவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று சர்க்காரில் திட்டம் இருந்ததாக அறிகிறேன். 1965-ல் குடியேறி இன்றுவரை விவசாயம் செய்து வரக்கூடியவர்களுக்குச் சலுகை தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 1965 என்ற கால வரம்பைச் சொல்லாமல் நான் குறிப்பிட்டேன். 1965-க்கு முன்பு குடியேறியவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும் அந்த நிலம் அரசாங்கத்திற்கு தேவை இல்லை என்ற நிலை இருந்தால்தான் தரமுடியும். கூடலூர் பகுதியில் இன்னொரு விசித்திரமான சூழ்நிலையும் இருக்கிறது.

1971 சூலை 23] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கிறது. எட்டி எட்டி, தனித் தனியாக அமைந்திருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கிறபடி அடமானம் செய்து கொடுத்து விட்டால் இடையே பூமி தனியாக இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதைப் பற்றியெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பரிசீலித்து பரிந்துரை அனுப்பிய பிறகு முடிவு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

THIRU J. JAMES : In view of the assurance given by the Hon. Minister, I withdraw my cut motion.

The cut motion of Thiru J. James to Demand No. 21 was, by leave, withdrawn.

திரு. சுப்பு அவர்களின் வெட்டுப் பிரேரணை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுப் பிரேரணை திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 59,37,700 under Demand No. 21—Cinchona.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

கோரிக்கை எண் 35-க்கு திரு. ஜேம்ஸ், திரு. அழகர்சாமி ஆகியோர் முன்மொழிந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,20,90,900 under Demand No. 35—Forest Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

கோரிக்கை எண் 44-க்கு திரு. ஜேம்ஸ், திரு. தங்கமணி ஆகியோர் முன்மொழிந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,41,74,800 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இத்துடன் முடிவற்று நாளை காலை 9 மணிக்கு மீண்டும் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[1971 சூலை 23]

(8) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A.—Statutory Rules and Orders.

172. Notification issued with Roc. No. 63058/71-F2, dated the 22nd May 1971, in regard to no confidence motion against the Chairman, Kalligudi Panchayat Union Council in Madurai District and removal of the Chairman from the office of the Panchayat Council. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

173. Notification issued with Roc. No. 199072/70-P1, dated the 26th February 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Arisiperiyankuppam panchayat and inclusion in Kariyeeravithankuppam panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B.—Reports, notifications and other papers.

160. Erratum issued with Roc. No. 51889/70-P1, dated the 13th April 1970, relating to bifurcation of Idaikazhinadu Panchayat.

161. Erratum issued with Roc. No. 51889/70-P1, dated the 30th March 1970, relating to bifurcation of Shanmugasundarapuram panchayat.

162. The Performance Budget of the Fisheries Department for the year 1971-72.

@ 163. Review on Labour in Tamil Nadu, 1970-71 (English and Tamil).

@ 164. Policy note on Fisheries Demand, 1971-72 (Tamil).

£ 165. Speech by Hon. Thiru N. V. NATARAJAN, Minister for Labour on Demand No. 24—Labour including Factories for the year 1971-72 (English and Tamil).

@ 166. Annexure to the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Second Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 24 of 1971)

@ Despatched to Members on 21-7-1971.

£ Laid on the Table of the House on 22-7-1971.

1971 சூலை 23]

இணைப்பு 1.

[542-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

முன்னுரை

17. மானியக் கோரிக்கை.—மீளளத்துறையின் கீழ் ரூ. 2,35,15,700-க்கு மேற்படாமல் அரசுக்கு தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கியமான மீளள பணித்திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிப் பின் வரும் பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள புதிய திட்டங்கள் பற்றிய முக்கியக் கூறுகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நோக்கம்.

நீண்ட கடற்கரையும் எண்ணற்ற நீர்த்தேக்கங்களும், ஏரிகளும், குளங்களும் நிறைந்து எழில் குலுங்கும் நாடு இன்பத் தமிழ்நாடு. ஆழ்கடலும் அகநாட்டு நீர் நிலைகளும் மின்வளத்தை வணிக முறையில் மேம்படுத்துவதற்கேற்ற வாய்ப்புக் கூறுகளைப் பெருமளவில் பெற்றுள்ளன. மின் பிடிப்பதற்கேற்ற 77,700 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவுள்ள கடற்பகுதியுடன் தமிழ்நாட்டுக் கடற்கரை 1,000 கி.மீ. நீளமுள்ளதாக அமைந்துள்ளது. உள்நாட்டு நீர் நிலைகளின் பரப்பளவு 7,90,000 ஹெக்டேராகும்.

தமிழ்நாடு மீளளத்துறை 1907-ல் நிறுவப்பட்டது. அன்று முதல் மீளளங்கள், மீனேசி சார்ந்த தொழில்கள் முதலியவற்றை ஆழ்ந்த தறிந்து அவற்றை வளர்ப்பதில் தமிழ்நாடு அரசு நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. எனினும் 1950-க்குப் பின்னர், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் கீழ், மீனின வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்காக மீளள வளர்ச்சி பற்றிய பெருந்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் மீன்பிடி விசைப்படகுகள், நைலான் நூல்கள் வழங்குதல், பிடித்த மீனைப் பாதுகாப்பதற்காக உறை பனிக் கட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கும், பனி அறைகளுக்கும் வகை செய்தல், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கும் மீன்பிடி படகுகளை நிறுத்தி வைப்பதற்குமான வசதிகளுக்கு வகை செய்தல் போன்றவை இத்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கியமான திட்டங்களாகும். வீட்டுவசதி, மீன்பிடி கிராமங்களை இணைக்கும் சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மீளவார்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தவும் இத்துறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அறிவியல் முறையில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்த்து நீர்த்தேக்கங்களில் விடுவதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் உள்ளூர்ப்பகுதிகளிலுள்ள பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் அனைத்தும் துறையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

[1971 சூலை 23]

மீனளத்துறை வளர்ச்சிக்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட செலவையும் 1971-72-ல் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் கீழேயுள்ள விவர அறிக்கையில் காணலாம் :—

மத்திய அரசின் ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள்.	மத்திய அரசின் உதவிப் பெறும் திட்டங்கள்.
--	---

(ரூ. இலட்சத்தில்.)

1969-70 (கணக்குகள்)	27.87	109.39
1970-71 (துறையின் கணக்கு)	49.91	127.80
1971-72 (வரவு-செலவு திட்ட திருத்த மதிப்பீடு)	101.53	183.59

மீன் உற்பத்தி.

கடல் மீன் பிடிப்பின் ஆண்டு அளவு, 1951-ல் 0.44 லட்சம் டன் களிலிருந்து 1970-ல் 2.28 லட்சம் டன் ஆகவும் உள்நாட்டு மீன் பிடிப்பு 0.34 லட்சத்திலிருந்து 1.20 லட்சம் டன் ஆகவும் உயர்ந்துள்ளது. 1969-70-ல் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலைமையின் காரணமாக அந்த ஆண்டில் மீனினப்பெருக்கம் பாதிக்கப்பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், உள்நாட்டு நீர்நிலைகளிலிருந்து 2.00 லட்சம் டன்களும், கடலில் இருந்து 3.00 லட்சம் டன் மீனையும் பிடிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடி விசைப்படகுகள்.

இரண்டாம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீன்பிடி விசைப் படகுகள் திட்டம், அதனை அடுத்து வந்த எல்லாத் திட்டங்களிலும் மீனள வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய திட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கென்றே ஒவ்வொரு ஆண்டும் திட்டச் செலவில் சுமார் 75 சதவீதம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

நான்காவது திட்டத்தில் மீனளத்துறையின் மூலம் 1,000 படகுகளைக் கட்டி வழங்கவும் வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகத்தின் உதவியுடன் மீனவர் கூட்டுறவுத் கூட்டமைப்புகள் மூலம் 275 படகுகளைக் கட்டி வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இத் திட்டத்திற்கு 1969-70-ல் ரூ. 60.02 லட்சம் தொகை செலவிடப்பட்டது. துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் நிலையங்கள் மூலம் 135 விசைப்படகுகள் கட்டப்பட்டன. துறையின் கணக்குப்படி இத் திட்டத்திற்கு 1970-71-ல் ரூ. 98.10 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. தனி முகவர்கள் மூலம் கட்டப்பட்ட 40 படகுகளைத் தவிர, துறையின் படகு கட்டும் நிலையங்கள் மூலம் 146 படகுகள் கட்டப்பட்டன. மேலும் 40 படகுகள் பல்வேறு நிலைகளில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1971-72-ஆம் ஆண்டில், 1970-71-ல் விட்டுப்போன எஞ்சிய வேலை இனங்களைத் தவிர மீனளத்துறையின் படகு கட்டும் நிலையங்களில் 150 படகுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ல்

1971 சூலை 23]

மேலும் 50 படகுகளைத் தனியார் படகு கட்டுபவர்கள் மூலம் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் படகுகள் கட்டுவதற்காக, ரூ. 128.33 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 31-3-1971 வரை குறிப்பாக துறையின் படகு கட்டும் நிலையங்கள் நான்கின் மூலம் 1,198 படகுகள் கட்டப்பட்டன.

இந்தியாவில் முதன் முறையாக இரும்பு-சிமிட்டி (Ferro-Cement) படகுகள் கட்டுவதற்காகத் துறையைச் சேர்ந்த படகு கட்டும் நிலையம் ஒன்று நிறுவும் சிறப்பு தமிழ்நாட்டிற்கே உரிய ஒன்றாகும். இந்தவகைப் படகுகள் காப்பதற்கு எளிதாகவும் மரப்படகுகளைக் காட்டிலும் செலவு குறைந்ததாகவும் இருக்கும். 1971-72-ல், 8 இரும்பு-சிமிட்டிப் படகுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் மீனவர்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட விசைப்படகுகளைப் பொறுத்தவரையில், பழுது பார்க்கும் வசதிகளுக்கு வகை செய்வதற்காக, மீன் கரை சேர்க்கும் முக்கிய இடங்களில் எல்லாம் பணி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்பு.

57 அடி நீளமுள்ள உருக்கு இழு படகுகள் (Steel trawlers) நான்கு கட்டுவதற்காக ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தனியார் நிறுவனங்களால் பெரிய அளவில் வணிக முறையில் மீன் பிடிப் பதற்காக மீன்பிடி இடங்களைத் தமிழ்நாடு கடற்கரையின் ஆழ் கடலில் ஆய்வு செய்வதற்காக இந்த இழு படகுகள் தயாரிக்கப் படும். இதில் இரண்டு இழு படகுகளை கல்கத்தாவில் 1970-71-ல் முன்னரே கட்டி முடித்து வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டது. இவை கூடிய விரைவில் ஒப்படைக்கப்படும். ஏனைய இரண்டு இழு படகு களும் வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டு நடப்பாண்டில் ஒப்படைக்கப் படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்காக, இந்த நான்கு இழு படகுகளையும் துறை பேணி வருவதற்கும் இயக்கு வதற்கும் ரூ. 20.88 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடி சாதனங்கள் வழங்கல்.

மீனவர்களுக்கு விசைப் படகுகளுடன் வழங்கப்படுவதற்காக 1969-70-ல் 10,360 கிலோகிராம் நைலான் நூல் வாங்கப்பட்டது. 1970-71-ல் துறையால் 14,000 கிலோகிராம் நைலான் நூல் வாங்கப் பட்டது. 1971-72-லும் கூட விசைப்படகுகளுடன் சலுகை விலையில் நைலான் முறுக்குக் கயிறு வழங்கும் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல் படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ல் 17,500 கிலோ கிராம் நைலான் நூல் பகிர்ந்தளிப்பதற்கென வாங்குவதற்காக ரூ. 7.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுக்கு ஈடுசெய் விலையில் நைலான் நூல்கள் வாங்கிப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதற்கு மானியத் தொகை வழங்குவதற் கான திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இதற்கென 1971-72-ல் ரூ. 2.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு திட்டத்தின் கீழும் அனுமதிக்கப்பட்ட 20 சதவீதம் உதவித் தொகை 1971-72-லும் தொடர்ந்து வழங்கப் பட்டும்.

[1971 சூலை 23]

மீன் சினைகள் உற்பத்தியும் அக நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் குஞ்சுகளை விடுவதும்.

இயற்கை நீர் நிலைகளிலிருந்து மீன் சினைகளைச் சேகரிக்கும் திட்டத் தினாலும், பெரிய கெண்டை மீன் சினைகளைத் தூண்டுதல் முறையில் பொரிக்கச் செய்து மீன் குஞ்சுகளை நீர்நிலைகளில் விடுவதன் மூலமும் அகநாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 450.00 லட்சம் மீன் குஞ்சுகளும், 338.00 லட்சம் பொரித்த மீன் குஞ்சுகளும் (Hatchlings) வளர்க்கப்பட்டன. 1970-71-ல் சுமார் 600.00 லட்சம் மீன் குஞ்சுகளும், 900.00 லட்சம் பொரித்த மீன் குஞ்சுகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. 1971-72-ல் மீன் குஞ்சுகள் உற்பத்தியை மேலும் அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள மாநில அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நீர்நிலைகளிலும், மாநில அரசால் மேற்கொள்ளப்படாத நீர் நிலைகளிலும் ஊராட்சி நீர் நிலைகளிலும் மீன் வளர்ப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. போதுமான அளவு மீன் சினைகள் இல்லாத காரணத்தால் மாநில அரசு மேற்கொள்ளாத நீர்நிலைகளிலும் ஊராட்சி நீர்நிலைகளிலும் தற்போது குறைந்த அளவு மீன் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. மாநில அரசு மேற்கொண்டுள்ள நீர் நிலைகளிலும் கூட போதுமான அளவு மீன் சினைகள் இல்லாத காரணத்தால் போதுமான அளவு மீன் குஞ்சு வளர்க்க இயலவில்லை. மதிப்பீட்டிற்கிணங்க, 450 லட்சம் மீன் குஞ்சுகள் குறைந்துள்ளன. இந்தக் குறைவு, கூடுதல் உற்பத்தியின் மூலம் நிறைவு செய்யப் படவேண்டும். எனவே 1971-72-ல் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் கீழ் ஆனியாறு, திருமூர்த்தி, கோமுகி போன்ற நீர்த்தேக்கப் பகுதிகளில் தூண்டல் முறையில் கெண்டை மீன் முட்டைகளைப் பொரிக்கச் செய்யும் நிலையங்களைத் (Induced Carp Spawning Centres) தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மாவட்டத்தில் மேற்படி திட்டத்தைச் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பூங்கார், உப்பார் அணை முதலிய இடங்களில் முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள மீன் குஞ்சுப் பண்ணைகளும், மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளும், 1971-72-ல் முடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,200 லட்சம் அளவு மீன் குஞ்சு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் அளவை எய்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நீர்த்தேக்கங்களில் மீன் பண்ணைகளை அமைத்தல்.

1969-70-ஆம் ஆண்டில் மஞ்சளாறு, பூண்டி, புத்தேரி, சாத்தனூர், வைகை, கிருஷ்ணகிரி ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகள் அமைக்கும் பணி முடிக்கப்பட்டு அவை இயங்கி வருகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் திருமூர்த்தி, வைகை, மணிமுத்தாறு ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகள் அமைக்கும் பணி முடிக்கப்பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் அவலாஞ்சி, திருச்சிராப்பள்ளி, வீடுர், கோமுகி ஆகிய இடங்களில் மீன் பண்ணைகள் அமைக்கும் பணியை முடிக்கவும், சோலையாறு, சித்தாறு நீர்த்தேக்கங்களை மேம்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மணிமுத்தாறு நதி, மேல் அணை, சத்தியாறு அணை ஆகிய இடங்களில் முறையாக மீன் குஞ்சுகளை விடுவதற்காக, 1971-72-ல் அந்த இடங்களில் மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளும் கட்டப்படும்.

1971 சூலை 23]

அக நாட்டு நீர்நிலை மீனளங்களைக் குத்தகைக்கு விடுதல்.

மாநில அரசின் நீர்வாயில்களில் மீன் பிடிப்பதற்கான உரிமைகளை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் குத்தகை விடுவ முறை, பொது ஏலம் எதுவுமின்றி, 1970-ஆம் ஆண்டு முதல் அல்லது 1380-ஆம் விளைச்சல் ஆண்டிலிருந்து மேற்கொண்டு மூன்றாண்டுக் கால அளவுக்குத் தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்று ஆணையிடப் பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள குளங்களில் மீன் பிடிப்பதற்கான உரிமைகளை 1969-70 வரையில் தங்களது விருப்பப்படி முடிவு செய்தன. இந்தக் குளங்களில் மீன் பிடிக்கும் உரிமைகளையும் பொது ஏலமின்றி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடவேண்டுமென்று அரசு பின்னர் ஆணையிட்டுள்ளது.

பயிற்சி.

சென்னை, கடலூர், நாகப்பட்டினம், மண்டபம், தூத்துக்குடி, கொளச்சல் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையமாக 6 கடல் மீனவர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன. மேட்டுர் அணைக்கட்டில் உள்நாட்டு மீனவர் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று உள்ளது. மண்டபத்தைத் தவிர, ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும், 10 திங்கள் கால அளவில் ஒரு சமயத்தில் 50 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. மண்டபத்தில் ஒவ்வொரு முறையும் 60 மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் இந்த பயிற்சி நிலையங்கள் எல்லாவற்றிலும் பயிற்சி பெற்ற மீனவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 630 ஆகும். மேம்பாடான முறைகளில் மீன் பிடிப்பதும், விசைப்படுகளை இயக்குவதும் மீனவர்களுக்கு இயலச் செய்வதே பயிற்சித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1971-72-ஆம் ஆண்டில், பயிற்சித் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. திட்டப்பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதில் துறைப் பணியாளர்களின் திறமையை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் அரசிதழ் பதிவுபெற்ற, அரசிதழ் பதிவு பெறாத அதிகாரிகள் பல துறைகளிலும் பயிற்சி பெறுவதற்கு பல மத்திய மீனள நிலையங்களுக்கு முகமையில் அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

பனிக்கட்டி உற்பத்தி பிரிவு, பணி அறைப் பிரிவு,
உறையவைக்கும் பிரிவு.

இத்துறை 27 பனிக்கட்டி உற்பத்திப் பிரிவுகள், பணி அறைப் பிரிவுகள், உறையவைக்கும் பிரிவுகளை நிறுவியுள்ளது. தூத்துக்குடியில் மற்றுமோர் உறையவைக்கும் பிரிவு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உறைய வைக்கும் பிரிவை குத்தகைக்கு விடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி, இடிந்தகரை, கடப்பாக்கம், முத்துப் பேட்டை, சேதுபவாசத்திரம், அதிராம்பட்டினம், தூத்துார், என்னையம் புத்தந்துறை ஆகிய இடங்களில் 5 டன் திறனுள்ள இரண்டு பனிக் கட்டித் தொழிற்சாலைகள் 2 டன் திறனுள்ள ஆறு பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை கட்டப்படும் பணி வெவ்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஆரம்பாக்கத்தில் அந்தப் பகுதியுள்ள மீனவர்களின்

[1971 சூலை 23]

தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மற்றுமோர் பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலை கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்திய-நார்வே திட்டத்தின் கீழ் 10 டன் மீன்களை உறையவைக்கும் திறனுள்ள புழைவழி உறை நிலையம் (Tunnel Freezer) ஒன்றும், 50 டன் திறனுள்ள உறைய வைக்கப்பட்ட மீன்களைச் சேகரித்து வைக்கக்கூடிய பனி அறை ஒன்றும் மண்டபத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் ஒரு டன் திறனுள்ள குளிர் அறைத்தட்டுகளில் உறைவிக்கும் இயந்திரம் ஒன்றும் இந்தப் பிரிவுடன் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைக்கும் பிரிவு.

பதப்படுத்திய மீன்களை டப்பியில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று முன்னேடித் திட்ட அடிப்படையில் 1965-ல் திருநெல்வேலி மாவட்டத் திலுள்ள தூத்துக்குடியில் அமைக்கப்பட்டது. இத் தொழிற்சாலை துவக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து குத்தகைக்கு விடப்பட்டு வரை உற்பத்தி செய்த டப்பிகளின் விரவங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு.

இருல்
டப்பிகள்.‘சார்டின்’ மீன்
டப்பிகள்.

(1)	(2)	(3)
1965	—	7,716
1966	16,689	33,205
1967	1,575	1,21,860
1968	2,351	2,23,287
1969	—	34,502
	20,615	4,20,570

“சார்டின்” மீன் டப்பிகளில் பெரும்பகுதி தரைப்படைக் கொள் முதல் நிறுவனத்தால் ஒப்பந்த அறிவிப்புப்படி வாங்கிக்கொள்ளப் பட்டது. டப்பிகளில் அடைக்கப்படும் மீன்களைத் துறை மூலம் விற்பனை செய்வதில் ஏற்பட்ட இடர்பாடு காரணமாக, இத் தொழிற் சாலை தூத்துக்குடியிலுள்ள மெஸர்ஸ் சி. ஆர். கொரேரா பிரதர் ஸுக்கு 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 16-ம் தேதி முதல் 5 ஆண்டு காலக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

மீனவரீ நலத் திட்டங்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் முதல் தடவையாக மீனவர்களுக்காக 100 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 1968-69-ஆம் ஆண்டில் அரசு ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. மீனவர்களுக்கு இன்னும் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்காக 1969-70-ல் மற்றுமோர் லட்சம் ரூபாய் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட 200 வீடு களில் 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் 127 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய வீடுகள் 1971-72-ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பெறும். இத் திட்டத்தின் கீழ் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 0.73 லட்சமும், 1970-71-ல் ரூ. 0.35 லட்சமும் (துறைக் கணக்கு)

1971 சூலை 23]

செலவிடப்பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிலும் இத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ல் மீனவர்களுக்காக இன்னும் 100 வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூபாய் ஒரு லட்சத்துக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர, புயல் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2.62 லட்சம் செலவில் 1969-70-ல் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அம்மாபட்டினம் கிராமத்தில் 70 வீடுகள் கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இந்த 70 வீடுகளும் 1971-72-ல் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ரூ. 4.00 லட்சம் செலவில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் (1) முக்கியச் சாலையிலிருந்து செருத்தூர் மீனவர் குப்பத்தை இணைக்கும் கிளைச் சாலை, (2) தோப்புத்துறை ரயில் நிலையத்திலிருந்து ஆர்க்காடு சாலை வரை இணைக்கும் கிளைச் சாலை ஆகிய இரண்டு கிளைச் சாலைகளை அமைக்க 1969-70-ஆம் ஆண்டில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இச் சாலைகள் அமைக்கப்படும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. 1971-72-க்குள் அவை அமைத்து முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் ரூ. 0.53 லட்சம் செலவில் எட்டு சிறு சாலைகளை அமைக்கும் பணியை சேதுபவாசத்திர் ஊராட்சி ஒன்றியம் மேற்கொண்டது. செலவு முழுவதும் மீனவ நிதியிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்குத் திரும்ப கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் மேச்சேரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் ரூ. 0.25 லட்சம் செலவில் சேலம் மாவட்டத்தில் கீரக்காரனூரிலிருந்து கூணாண்டியூர் வரை சாலை அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப் பணி நடந்தேறி வருகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் கன்னியாகுமரி பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலைக்கு ஓர் இணைச் சாலை அமைக்கவும், ஏரிபுறக்கரைக்காக மற்றொரு கிளைச் சாலையும் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. சாலைப் பனிக்காக 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 2.20 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடித் தொழிலுக்கான நிறுவன நிதி உதவி.

மீனவ வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு அரசு முக்கியமாய் நிதி உதவி அளித்துவந்தபோதிலும், இத்தகைய பல மேம்பாட்டுப் பணிகளில் வளர்ச்சியை நோக்குமிடத்து அரசின் நிதி வாயில்கள் போதுமானவை அல்ல எனத் தெரியவந்துள்ளது. எனவே, தலியார், கூட்டுறவுத் துறைகளில் மீன்பிடித் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அரசு நிதியுதவி நீட்டிக்க முடியாமலுள்ளது. எனினும், வேளாண்மை மறு நிதியுதவிக் கழகம், வணிக வங்கிகள் முதலிய நிதியுதவும் நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் பெறுவதற்கு இத் துறைகளுக்கு அரசால் ஊக்கமளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது குறித்துத் தேவையான உதவியையும் அரசு வழங்கி வருகிறது. சென்னை மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்பின் ஆதரவுடனும், வேளாண்மை மறு நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடனும் சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலுள்ள மீன்பிடி தொழில் மேம்பாட்டிற்கான திட்டத்திற்கு ரூ. 33.82 லட்சம் மொத்தச் செலவில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அத் தொகையில் ரூ. 22.98 லட்சம் வேளாண்மை மறு நிதியுதவிக் கழகத்

[1971 சூலை 23]

திடமிருந்து கடனாகவும், எஞ்சியுள்ள ரூ. 10.84 லட்சம் அரசால் விசைப் படகு, நைலான் நூல் போன்றவற்றிற்கு உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. அரசு ரூபாய் மூன்று லட்சம் பங்கு மூலதனத்தையும் வழங்கியுள்ளது. திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்பின் ஆதரவின் கீழ் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மீன்பிடித் தொழில் மேம்பாட்டிற்கான இதுபோன்ற ஒரு திட்டம் ரூ. 78.70 லட்சம் செலவில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் வேளாண்மை மறு நிதியுதவித் கழகத்தின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் மீனளத் திட்டங்களை நிறுவுவதற்காக மீன்களைக் கரை சேர்க்கும் இடங்களில் கடற்கரைக் கருகில் நிலங்களை ஒதுக்கியும், நீர், மின்வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தும், மாநில அரசு உதவி செய்து வருகின்றது. மீன்பிடி படகுகள் வேண்டுமென மீனவர்களல்லாதவரிடமிருந்து ஏறத்தாழ 100 விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. மீன்பிடி படகுகளை வாங்குவதற்காக இந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்க வணிக வங்கிகள் அனுசரிப்பட்டு வருகின்றன.

மீன்பிடித் துறைமுகங்களும், மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான துறைகளும்.

இம் மாநில அரசின் அயரா முயற்சியின் பயனாக ரூ. 210 லட்சம் செலவில் தாத்துக்குடியில் மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றை மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்ற இந்திய அரசு முன்வந்தது. இத் துறைமுகப் பணி 1968-69-ல் மேற்கொள்ளப் பட்டது. பணி நடந்தேறி வருகிறது. துறைமுகம் 1972-73 இறுதிக்குள் முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இராமேஸ் வரத்திலும், மண்டபத்திலும் இரு மீன்பிடித் தோணித் துறைகளைக் கட்டுவதற்கான திட்டம் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1968-69-இல் ஒப்புதலளிக்கப்பட்டது. பணி விரைந்து நிறைவேறி வருகிறது. கடலூர் (T.நிலை), நாகப்பட்டினம் துறைமுகப் பணிகளும் நடந்து வருகின்றன. அவை 1971-72-இல் முடிவடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-இல் ரூ. 27.87 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1970-71-ல் ரூ. 49.91 லட்சம் மேற்படி திட்டங்களுக்காகச் செலவிடப்பட்டது. மேற்சொன்ன துறைமுகப் பணிகளுக்காக 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 101.53 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 388 லட்சம் செலவில் சென்னையில் மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றைக் கட்ட இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இப் பணி சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்தால் நிறைவேற்றப்படும். இத் துறைமுகத்திற்கான வடிவமைப்பு வரைபடம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பூனாவிலுள்ள மத்திய நீர்-மின் ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இந்த வடிவமைப்புக்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டு அது இந்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்ற பின்னர், இப் பணியைச் சென்னை துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகம் மேற்கொள்ளும்.

1971 சூலை 23]

இந்திய-நார்வே திட்டம்.

நார்வே நாட்டுத் தொழில் நுட்ப இயந்திர உதவியுடன் மீனளத் திட்டம் ஒன்று 1963 நவம்பர் இங்களில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மண்டபத்தில், தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. படகு கட்டும் தளம், மீனளப் பயிற்சி நிலையம், பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலை, குளிர்தான அறை, மீன்களை உறையவைக்கும் பிரிவு, மீன் மாவுத் தொழிற்சாலை, மீன்பிடி படகுகளை நிறுத்திவைப்பதற்கான வசதிகள், மீனவர் குடியிருப்பு ஆகியவை இத் திட்டத்தின் கீழ் அடங்கும். இப் பணிகள் அனைத்தும் நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, மீனவர் புதுக் குடியிருப்பு நீங்கலாக மற்ற பணிகள் நிறைவேற்றி முடிக்கப் பட்டுள்ளன. மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகளையும் படகுகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான வசதிகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கான பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன. இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 36.43 லட்சம் பெறுமான பொறிகளை நார்வே நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக முதலில் வழங்கப்பட்ட 81 அழகடல் பொறிகளும் இதில் அடங்கும். இத் திட்டத்தை நிறுவ மாநில அரசுக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 66 லட்சம் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஐம்பது டன் பொடி மீன் (Trash Fish) மீன் கழிவு இவற்றை மீன் மாவாக மாற்றுவதற்கான திறனுள்ள மீன் மாவுத் தொழிற்சாலை இப்போது கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. நார்வே பொறியாளர்கள் இத் தொழிற்சாலையில் சோதனை அடிப்படையில் பணிகளை நடத்தி வருகின்றனர். இத் தொழிற்சாலை வணிக ரீதியில் உற்பத்தியை விரைவில் தொடங்கும்.

இந்திய-பெல்ஜிய மீனளத் திட்டம்.

கட்டுமரங்களில் விசைப் பொறிகளை அமைக்கும் திட்டத்தின் முதல் நிலை, கன்வியாகுமரி மாவட்டம் முட்டத்திலுள்ள கோட்டார் சமூகப் பணிச் சங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பெல்ஜியம் பசிப் பினியொழிப்பு இயக்கக் குழு (Belgium Freedom From Hunger Campaign) உதவி அளிக்கிறது. இப்பணி 1970 டிசம்பர் திங்களில் முடிவடைந்துள்ளது. 100 நாட்டுப் படகுகளில் விசைப் பொறிகளை அமைத்துள்ளது. எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டுள்ளது என்பதை இத்துறை ஆய்ந்து வருகிறது. இதன் அடிப்படையில் இரண்டாவது நிலையில் இப் பணியை விரிவுபடுத்துவதே நோக்கமாகும். இரண்டாவது நிலைப் பணி முடிவடைந்தவுடன் மீனள உற்பத்தி அதிகரிப்பதுடன் இத் திட்டப் பகுதியைச் சுற்றி வாழ்ந்துவரும் மீனவர்களின் சமூக-பொருளாதார நிலை மேம்படுமென்றும் கருதப்படுகிறது. இந்த இரண்டாவது நிலைப் பணிக்கு பெல்ஜியம் பசிப் பினி ஒழிப்பு இயக்கக் குழு மேற்கொண்டும் உதவி செய்யமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

முத்துக் குளித்தல்.

தூத்துக்குடி முத்துக் குளிக்கும் கரை, உலகில் இன்று நல் முத்துக்கள் கிடைக்கும் இடங்கள் சிலவற்றில் ஒன்றாகும். இங்கு ஊண்டுதோறும் முத்துக்கள் கிடைப்பதில்லை. 1805 முதல் 1961

[1971 சூலை 23]

வரையில் 27 முறைகள்தான் முத்துக்குளிப்பு நடந்துள்ளது. முத்துச் சிப்பிகள் கிடைக்கும் இடங்களைப்பற்றிக் குறித்த காலத்திற்கு ஒரு முறை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் அறிவியல் முறையில் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. 1970-இல் கடைசியாக நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் மூலம் முத்துச் சிப்பிகள் அதிகமாகக் காணப்படவில்லை யென்றும், இப்போது முத்துக்குளித்தல் நடத்த அவை போது மானவையல்ல வென்றும் தெரியவந்தது.

சங்கு எடுப்போருக்கு உதவியளித்தல்.

இதுவரை தமிழ்நாட்டிலுள்ள சங்கு குளிக்கும் துறைகள், துறையால் இயக்கப்பட்டன. அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அதிக ஒப்பந்த விலை தேட்பவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடப் பட்டன. சங்கு குளிக்கும் ஏழை எளியமக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு, அரசு அண்மையில் ஒரு முடிவெடுத்தது. அதாவது, தூத்துக்குடி சங்கு குளிக்கும் துறை நீங்கலாக தமிழ்நாட்டின் கடற்கரை முழுவதும் உரிமம் பெற்ற சங்கு குளிப்போர் தாராளமாக சங்கு குளிக்கும் பகுதியாய் இருக்குமென அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. முற்போக்கான இந்த ஏற்பாட்டின் காரணமாக, ஏராளமான சங்கு குளிப்போர் ஒரு சில தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சங்குகளை ஒப்புவிக்கும் பொறுப் பிலிருந்து விடுபடுகின்றனர். சங்குகளை விற்பனை செய்யக் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்குமாறு அரசு ஆலோசனை கூறியுள்ளது. தூத்துக்குடி சங்கு குளிக்கும் துறையைப் பொறுத்தவரையில் சங்கு குளிப்போரின் பணிகளை முறைப்படுத்தி சங்குகளைச் சேகரித்து அவற்றை விற்பனை செய்யும் பணியைத் துறையே தொடர்ந்து செய்து வரும்.

மத்திய மீனளக் கழகம்.

கல்கத்தாவிலுள்ள மத்திய மீனளக் கழகத்தில் பங்கு மூலதனமாக மாநில அரசு ரூபாய் மூன்று லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. நியாய மான விலைகளில் துய்ப்போருக்கு மீனை வழங்குவதும், அதே சமயத்தில் நியாயமான விலையை மீனவர்கள் பெறுவதற்கும் வகை செய்வதே இந்தக் கழகத்தின் பொது நோக்கங்களாகும். மேற்கு வங்காளத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்காகவும் சென்னை மாநகரில் சில்லரையில் விற்பனை செய்வதற்காகவும் நமது நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து மத்திய மீனளக் கழகத்திற்கு வழக்கமாக மீன்கள் ஏற்றியனுப்பப்படுகின்றன. இதனால் நமது மாநிலத்தில் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிக்கும் மீனவர்களுக்கு நியாய விலை கிடைப்பது உறுதியாகிறது.

ஏற்றுமதி.

1969-70-இல் தமிழ்நாடு சுமார் ரூ. 2.49 கோடி மதிப்புள்ள மீனையும், மீன் பொருட்களையும் ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. இலங்கைக்கு உலர்ந்த மீனையும், அமெரிக்காவிற்கும், ஜப்பானுக்கும் உறைந்த இரால் மீன்களையும் ஏற்றுமதி செய்ததன் மூலம் இந்த வருமானத்தில் பெரும் பகுதி ஈட்டப்பட்டது.

1971 சூலை 23]

இணைப்பு 2.

[284-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]
தமிழ்நாடு சின்கோனாத்துறையைப் பற்றிய குறிப்பு.

அ. பிரிவு.முகவுரை.

சின்கோனாத்துறை தமிழ்நாடு அரசின் தொன்மை வாய்ந்த வணிக நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும். நீலகிரி மாவட்டத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆனைமலைப் பகுதிகளிலும் இந்தத் துறைக்கு சின்கோனா, பிற மூலிகைச் செடிகள், மணமுள்ள தைலங்கள் நல்கும் செடிகள் உள்ளன. ஆனைமலைப் பகுதியில் கொய்னா பொருட்கள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை யொன்றையும், மருத்துவப் பயனுள்ள நீலகிரித் தைலம், ஜெரேனியம் தைலம், கற்பூரத் தைலம், ஜாவா தைலம் போன்ற தைலங்களைத் தூய்மையாக்கி சேரதித்து, தரப் படுத்தும் வேலைக்காக நடுவட்டத்தில் மற்றுமொரு தொழிற்சாலையையும் இத் துறை நடத்துகிறது.

2. இத் துறையின் அலுவல்கள்.

சின்கோனா பயிரிடுதல், சின்கோனாப் பட்டை எடுத்தல், பல்வேறு கொய்னாப் பொருட்களைப் பிரித்தெடுத்தல், தயாரித்தல், அவ்வுற்பத்திப் பொருட்களை வெளிநாடுகளிலும் உள்நாட்டுச் சந்தைகளிலும் விற்பனை செய்தல் ஆகியவை இத் துறையின் தலையாய பணியாகும். இதன் தொடர்பாக, இத் துறையின் வருவாயைப் பெருக்கவும், இந்நாட்டில் மருந்து மணங்கமழ் தைலங்களுக்கு அதிகரித்து வரும் தேவையினைக் கருத்தில் கொண்டும், மருந்து மணங்கமழ் பொருட்களை நல்கும் பல்வேறு வகையான செடிகளை இத்துறை பயிரிடுகிறது. இவற்றிலிருந்து கிடைக்கின்ற பொருட்களை செய்முறைப்படுத்தி இந்நாட்டிலுள்ள மருந்துத் தொழிற்சாலைகள் நறுமணப் பொருட்கள், ஒப்பனைப் பொருட்கள், சோப்புகள் முதலியன தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளில் கொள்முதல் செய்வோருக்கு விற்பனை செய்து வருகிறது.

மலேரியா நோயைக் குணப்படுத்தும் சஞ்சிவியாகிய கொய்னா, சின்கோனா மரப்பட்டையிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. சாதாரண தடுமன், காய்ச்சல் முதலிய நோய் தணிப்பதற்குப் பயனாகும் பல்வேறு மருந்துகள் தயாரிப்பதற்கும் கொய்னா தற்பொழுது பயன்படுத்தப் படுகிறது. இதய நோய்கள் தணிப்பதற்கு கொய்னா பயன்படுத்தப் படுகிறது. சின்கோனா மரம் தென் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தது. இது முதன் முதலில் 1859-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. தென்னிந்தியாவில் சின்கோனா மரங்கள் சுமார் 3,000 அடி உயரத்தில் தான் செழித்து வளர்கின்றன. இம்மரத்தில் கொய்னா மருந்து தயாரிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள முதிர்ந்த பட்டை பிடிப்பதற்கு எட்டு முதல் பத்தாண்டு காலம் ஆகிறது.

தேயிலை, காப்பி, ரப்பர் முதலிய செடிகளைப்போல், சின்கோனா அவ்வளவாக ஆதாயம் தராத காரணத்தால், தனிப்பட்ட மலைத்

[1971 சூலை 23]

தோட்டக்காரர்கள் பெரும் பரப்பில் இதைப் பயிர் செய்ததில்லை. இருப்பினும் கொய்ளவின் நோய்த் தடுப்பு ஆற்றலைக் கருத்தில் கொண்டு மலேரியா நோய் தடுப்பில் இந்தியாவின் கொய்ளத் தேவையை நிறைவு செய்ய தமிழ்நாடு அரசு இதனைப் பயிரிட வேண்டியதாயிற்று. இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டைத் தவிர கொய்ள உற்பத்தி செய்யும் ஒரே மாநிலம் மேற்கு வங்காளம்தான்.

3. பல்வகை மரங்கள் வளர்க்கப்படும் பரப்பளவு.

1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 31-ஆம் நாள் நிலவரப்படி இத்துறையின் தோட்டங்களில் சின்கோனா மருத்துவப் பயனுள்ள மணங்கமழ் தைல மரங்கள் ஆகியவை வளர்க்கப்படும், பரப்பளவு கீழே தரப்பட்டுள்ளது:—

தொடர் எண்ணும் மரத்தின் பெயரும்.	நிலவரித் தோட்டங்கள்.	ஆணைமலைத் தோட்டங்கள்.	மொத்தப் பரப்பளவு.
	(ஹெக்டேர்களில்.)		
1. சின்கோனா தோட்டங்கள்.	441	1,875	2,316
2. மருத்துவப் பயனுள்ள, மணங் கமழ், தைலப் பொருட்களைத்தரும் எணைய தோட்டங்கள்	353	131	486
மொத்தப் பரப்பு	794	2,008	2,802

4. தொழிற்சாலைகள்.

(அ) ஆணைமலையிலுள்ள அரசு கொய்ள தொழிற்சாலை.

இத்தொழிற்சாலை சின்கோனா பட்டையிலிருந்து பல்வேறு கொய்ளப் பொருட்கள் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஓர் ஆண்டிற்கு 20,000 கிலோ கிராம் கொய்ள சல்பேட்டும், 17,000 கிலோ கிராம் மலேரியா காய்ச்சல் தணிக்கும் சின்கோனா மருந்தும் தயாரிக்கும் வகையில் இத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஓர் ஆண்டில் 16,000 கிலோகிராம் கொய்ள சல்பேட்டும், 12,000 கிலோ கிராம் மலேரியா, காய்ச்சல் தணிக்கும் சின்கோனா மருந்தும் தயாரிப்பதே இத் தொழிற்சாலையின் சாதாரண உற்பத்தித் திறனாகும்.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட முக்கியமான பொருள் உற்பத்தி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட
பெருளின் பெயர்.

	ஆண்டு.		
	1968-69	1969-70	1970-71
	(கிலோ கிராமில்.)		
1. கொய்ள சல்பேட் ..	14,454	14,555	12,434
2. மலேரியா காய்ச்சல் தணிக்கும் சின்கோனா மருந்து	15,627	13,853	11,199
3. கோயினா நீரகப் பாசுதை (ஹைட்ரோகுளோரைடு) ..	11,756	6,731	7,207
4. க்வினிடைன் சல்பேட் ..	இல்லை.	இல்லை.	20

1971 சூலை 23]

(இ) நீலகிரி நடுவட்டத்திலுள்ள மருந்து தைலத் தொழிற்சாலை.

இத் தொழிற்சாலை பல்வேறு மருத்துவத் தைலங்களையும், மணங் கமழ் தைலங்களையும் சோதித்து, தூய்மை செய்து, தரப்படுத்தி, சிப்பம் கட்டும் பணிகளைச் செய்கிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில் தரப் படுத்திய தைலத்தின் மொத்த அளவு 6,500 கிலோகிராமாகும். அத்தொழிற்சாலை அத் தைலங்களின் உற்பத்தியையும் தரத்தையும் பெருக்கும் ஆராய்ச்சிப் பணியினையும் செய்து வருகிறது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இவ்வாலையில் தூய்மைப்படுத்தி தரப்படுத்தப்பட்ட தைலங்களின் மதிப்பு வருமாறு:—

	ரூ.
1968-69	4,60,400
1969-70	5,53,900
1970-71	8,16,000

5. சின்கோனாத்துறை செய்த விற்பனையும் ஈட்டிய வருவாயும்.

(அ) கொயினாப் பொருட்களின் விற்பனை.

1964-ம் ஆண்டிலிருந்தே வெளிநாடுகளில் கொயினாப் பொருட் களுக்கு மிகுந்த தேவை இருந்து வந்திருக்கிறது. கொயினாப் பொருட்களின் விலை கடுகிடுவேன ஏறிவந்தது. ஆனால் 1967-68-ல் அவற்றின் விலை சிறிது குறைந்தது. இவ்வாண்டிலிருந்து அவற்றின் விலை ஏறுமுகமாக உள்ளது. இவற்றின் தேவையும் பெருகி வருகிறது.

ஏற்றுமதி வாயிலாகவும், உள்நாட்டு விற்பனை மூலமாகவும் கடந்த மூன்றாண்டுகளில் கொயினாப் பொருட்கள் விற்பனையால் கிடைத்த வருவாய் வருமாறு:—

ஆண்டு.	ஏற்றுமதி விற்பனை.	இந்தியா விற்குள் விற்பனை.	மொத்த விற்பனை.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
1968-69	37.94	6.37	44.31
1969-70	26.96	11.94	38.90
1970-71	20.84	13.69	34.53

இந்தியாவிற்குள் கொயினா மலிவு விலையில் விற்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டிற்குள்ளும் குறைந்த விலைக்கு அஞ்சலகங்கள் மூலம் கொயினா விற்கப்படுகிறது. கொயினா மருந்து செய்முறைத் தயாரிப்புக்குத் தேவையான சின்கோனா பட்டை போதிய அளவு கிடைக்காததால் கொயினா உப்பு உரிய அளவில் தயாரிக்கப் படவில்லை. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் வருவாயில் ஏற்பட்ட படிப்படியான குறைவிற்கு இதுதான் முக்கிய காரணமாகும்.

[1971 சூலை 23]

(இ) மருந்து, நறுமணத் தைலங்களின் விற்பனை.

இந் நாட்டில் இத்தைலங்களுக்கு அதிகத் தேவையுள்ளது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இந்தத் தைலங்களை விற்பதன் மூலம் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	விற்பனை மதிப்பு.	ரூ. லட்சம்.
1968-69		4.81
1969-70		6.01
1970-71		8.16

6. ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகள்.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் இத்துறையால் நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பணிகள் பின்வருமாறு :

1. மருந்துச் செடிகள், மணங்கமழ் தைலச் செடிகள் வளர்ப்பதை வணிக அளவில் பெருக்கும் திட்டம்.

2. மருந்து தயாரிப்புக்கான, நறுமணத்தைலச் செடிப்பொருட்களுக்கு முன்னோடித் திட்ட அளவில் செய்முறை உருவாக்கும் திட்டம்.

3. மும்முரமான ஆராய்ச்சியையும், வளர்ச்சி முறைகளையும் கையாண்டு மருந்து தயாரிப்புக்கான நறுமணத்தைலச் செடிகளை நட்டு வளர்க்கும் திட்டம்.

4. அதிக அளவில் கொயினாவையும் குவினிடீனையும் தரவல்ல செடிவகைகளைப் பரப்பும் திட்டம்.

5. சின்கோதைத் துறையின் அதிகாரிகளுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், பலன் தரும் வகையில் கட்டடங்கள், சாலைகள் முதலிய பல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டம்.

6. சின்கோதைத் துறையின் இரண்டு தொழிற்சாலைகளுக்கும் தேவையான இயந்திர சாதனங்களை வாங்கும் திட்டம்.

7. ஆணைமலையிலுள்ள அரசு கொய்னா தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த ஆய்வுக் கூடத்திற்குச் சாதனங்கள் வாங்கும் திட்டம்.

8. ஆணைமலை அரசு கொய்னா தொழிற்சாலைக்காக, மருந்து வடிகட்டும் கருவிக்கு வகை செய்யும் திட்டம்.

இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இத்துறை நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது.

1971 சூலை 23]

7. இத் துறையின் நிதியமைப்பு.

1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 31-ஆம் நாள் நிலவரப்படி இத் துறையின் மொத்த இருப்புகளின் மதிப்பு ரூ. 2,53,90,452 ஆகும். இந்த இருப்பு பற்றிய விவரம் தனித்தனித் தலைப்புகளில் கீழே தரப்பட்டுள்ளது:—

நிலையியல் இருப்புகள் :

	ரூ.	காசு.
அ. சின்கோனாத் தோட்டங்கள்	61,31,797	00
இ. விறகு, மருந்து தைலச் செடிகள்	10,39,704	00
உ. கட்டடங்கள், சாலைகள், தொழிற்சாலைகள், இயந்திரத் தளவாடங்கள், மோட்டார் வண்டிகள் முதலான இருப்புகள்	61,39,408	00
தற்காலிக இருப்புகள் :		
பண்டங்கள், வேலை நிறைவு பெற்ற பொருட்கள் முதலியவை	1,20,79,543	00
மொத்தம்	2,53,90,452	00

8. இத் துறை ஈட்டிய ஆதாயம்.

1969-70-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் இத்துறை ரூ. 7.53,179.00 ஆதாயம் ஈட்டியது. ஏறத்தாழ இதேபோன்ற ஆதாயம் 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் இத் துறையால் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆ. பிரிவு.

இத் துறையின் பொதுவான வளர்ச்சித் திட்டம்.

மில்லியில் 1967-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாளில் நடைபெற்ற கொயினு மாநாட்டில் மலேரியா நுண்ணுயிர்கள், மலேரியா நோய் நீக்கும் செயற்கை மருந்துகளை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் அடைந்துள்ளதால், நாட்டில் மலேரியா நோய் பரவலாகவும் கடுமையாகவும் ஏற்படுமானால் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, கொயினுப் பொருட்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கருத்துத் தெரிவித்தது. அனைத்து நாட்டு அங்காடிகளில் நிலவும் போக்கை யொட்டி இத் துறையினரால் உற்பத்தி செய்யப்படும் கொயினுப் பொருட்களுக்குத் தொடர்ச்சியான தேவை இருக்குமென்றும், அதனால் இன்னும் சில காலத்திற்கு இப் பொருட்களை ஆதாய விலைக்கு விற்க முடியுமென்றும் துணிவாகக் கூறலாம். இந்நாட்டில் கொயினு உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் வழிவகைகளை ஆராய வேண்டி இந்திய அரசினரால் அமைக்கப்பட்ட தொழில்நுட்பக் குழு உள் நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் கொயினுப் பொருட்களுக்குப் பெருகிவரும் தேவையைக் கருத்திற் கொண்டு தமிழ்நாடு அரசு தனது சின்கோனாத் தோட்டங்களை மேம்பாடு செய்து பயிரிடும் பகுதிகளையும் பெருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது.

2. பட்டையிலிருந்து கொயினு மருந்து இறக்கும் அளவுக்கு முதிர்ச்சி அடைந்த நல்ல பட்டைகள் கிடைப்பதற்கு சின்கோனா

[1971 சூலை 23]

பயிரிடப்பட்ட நாளிலிருந்து சுமார் 8 முதல் 10 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சின்கோன அதிக அளவில் பயிரிடப்பட்டு சுமார் எட்டு முதல் பத்து ஆண்டுகள் கழித்து அம்மரங்கள் பலன் தரத் தொடங்கும் போது கொயிலுப் பொருட்களின் விலை குறைந்தால், அவற்றின் விலை மீண்டும் உயரும் வரையில் இத் துறைக்குத் தொடர்ந்து விரயம் ஏற்படும்.

3. மேற்கூறிய எல்லாக் கூறுகளையும் கருத்திற் கொண்டு, சின்கோன பயிரிடும் பரப்பை 2,630 ஹெக்டேருக்குப் (6,500 ஏக்கரா) பெருக்க வேண்டும் என்றும், அவ்வாறே தொடர்ந்திருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும் மாநில அரசு ஏற்கனவே ஆணையிட்டுள்ளது. இதற்குத் தேவையான பணியாளர்களை இத் துறையில் நியமிப்பதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாள் நிலவரப்படி சின்கோன பயிரிடப்படும் பரப்பளவு 2,316 ஹெக்டேர் ஆகும். இப் பரப்பளவை 2,630 ஹெக்டேர் அளவுக்கு உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் புதிய பகுதிகளில் பயிரிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை இத்துறை மேற்கொண்டுள்ளது.

4. மருந்து தயாரிப்புக்கான நறுமணத் தைலம் வடிக்கக்கூடிய செடிகளைப் பயிரிடும் அளவைப் படிப்படியாக உயர்த்த வேண்டும் என்றும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இத் துறை இதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

5. வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் கொயிலு உப்புகளுக்கு ஆதாயமான விலைகள் இருப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு வெளிநாடுகளின் தேவையைச் சமாளிக்கவும் அதன் வாயிலாக இத்துறைக்கு ஆதாயம் ஈட்டவும் அதன் உற்பத்தியை முடிந்த அளவுக்குப் பெருக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 1964-ஆம் ஆண்டில் கொயிலு ஏற்றுமதி வாய்ப்பு திடீரென்று அதிகரித்தபோது, இத்துறை தன்னகத்தேயுள்ள எல்லா வசதிகளையும் முனைப்பாகப் பயன்படுத்தித் தேவையை ஈடு செய்ய முற்பட்டது. அதற்காக சின்கோனப் பட்டையைப் பெருமளவில் வெட்டி எடுப்பதற்காக ஒப்பந்த முறைகளையும் பணியாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறைகளையும் செயல்படுத்தியது. மேலும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகவும் கொயிலுப் பொருட்களின் தரத்தை உயர்த்தவும் செய்முறைத் தயாரிப்புக் கால அளவை ஓரளவு குறைப்பதற்காகவும் தரத்தை மேலும் உயர்த்தவும் தொழிற்சாலையில் கூடுதலான கருவிகளும், இயந்திரங்களும் நிறுவப்பட்டன. அயல் நாடுகளில் கொயிலு சல் பேட்டை விட கொயிலு நீரகப் பாசிகைகளையே (Hydrochloride) பெரிதும் விரும்பிக் கேட்பதாகத் தெரிந்தது. சிறப்பான முயற்சிகள் எடுத்ததன் வாயிலாக தொழிற்சாலையில் கீழ்க்கண்ட ஆண்டுகளில் கொயிலு நீரகப் பாசிகை தயாரிக்கப்பட்ட அளவுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

கி. கிராம்.

1967-68	...	...	...	...	...	2,521
1968-69	...	...	...	...	...	11,756
1969-70	...	...	...	...	...	6,731
1970-71	...	...	...	...	...	7,207

1971 சூலை 23]

இந்தோனேசியாவிலிருந்து சின்கோனாப் பட்டையை இறக்குமதி செய்து தொழிற்சாலையில் பட்டையைச் செய்முறைக்குட்படுத்தி கொய்னாப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்து அதன் மூலம் அதிக அளவில் ஆதாயம் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் அனைத்தும் இத்துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

6. சின்கோனாத் தோட்டங்களில் பயிரிடப்படுகின்ற தரப்பிலும் சின்கோனாத் துறையின் தொழிற்சாலையுடன் இணைந்துள்ள ஆய்வுக் கூடங்களில் தயாரிப்புத் தரப்பிலும் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. இத் துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பணிகளில் சில கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

- (1) மலேரியா காய்ச்சல் தவிக்கும் சின்கோனா மருந்திலிருந்து கொய்னா, கொய்னா பழகலிடின் (gumidine) மருந்துகளை தயாரித்தல்.
- (2) மேம்படுத்தப்பட்ட சிக்கனமான முறையில் நச்சுத்தடை பொருந்தியுள்ள சினியோல் தயாரித்தல்.
- (3) நறுமணக் கற்பூரத் தைலம் தயாரித்தல்.
- (4) இஞ்சியிலிருந்து பிசனாக்குக் கலவை (oleoresain) தயாரித்தல்.
- (5) மருந்து தயாரிக்கப்பட்டபின் சின்கோனா பட்டையிலிருந்து வீரியகரியம் (activated carbon) தயாரித்தல்.
- (6) சின்கோனான், சின்கோனான்டைன் ஆகியவற்றைப் பிரித்தெடுத்தல்.
- (7) தெரிந்தெடுத்த சிம்போலின் விண்டேரியன்ஸ் வகைகளைத் தவியே பிரித்தெடுத்தல்.
- (8) இத்துறையைச் சேர்ந்த தோட்டங்களின் மண்வள மாதிரி பார்த்தலும் சோதனையிடுதலும்.

இ. பிரிவு.

1971-72-க்கான திட்டம்.

சின்கோனாத் துறையின் 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான திட்டங்களின் முக்கியக் கூறுகளாவன:—

- (1) இலங்கை அதிகாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க 30 ஹெக்டேரில் புதிதாகச் சின்கோனா பயிரிடுதல்.
- (2) உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் பொருட்டு சுமார் 505 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தற்போது உள்ள சின்கோனாத் தோட்டங்களில் கன்றுகள் நடுவதன் மூலம் சின்கோனா உற்பத்தியை நிலைப்படுத்தல்.
- (3) வான்பதியம், தரைப்பதியம், செடி இருக்கும் இடத்திலேயே பதியம் போடுதல், அரும்பவைத்தல் ஆகியவை மூலமாக சுமார் 6 லட்சம் மேம்படுத்தப்பட்ட சின்கோனா செடி வகைகளை (அதாவது பட்டையில் அதிக சதவீத குளைன், குவினிடன் மருந்துப் பொருள்கள் அடங்கிய செடி வகைகள்) அதிகப் பரப்பளவில் பயிரிடுதல்.

[1971 சூலை 23]

(4) சுமார் 12,000 கிலோகிராம் கொய்ஞ சல்பேட், சுமார் 10,000 கிலோகிராம் மலேரியா காய்ச்சல் தணிக்கும் சின்கோனா மருந்து, சுமார் 6,000 கிலோகிராம் கொய்ஞ நீரகப் பாசிதை ஆகிய வற்றைத் தயாரித்தல். இவற்றின் மதிப்பு ரூ. 49 லட்சமாகும்.

(5) சுமார் 80 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மருந்து நறுமணத் தைலங்கள் தயாரிக்கக் கூடிய தாவரங்களைப் புதிதாகப் பயிரிடுதல்.

(6) சுமார் 11,000 கிலோகிராம் மருந்து, நறுமணத் தைலங்கள் தயாரித்துத் தரப்படுத்துதல். இவற்றின் மதிப்பு ரூ. 10 லட்சமாகும்.

(7) ஐந்தாண்டு திட்டப் பணிகளைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்துதல்.

(8) மேலே குறிப்பிட்ட பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்தல்.

(9) இத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிற்சாலைகளில் சின்கோனா பட்டைகளைச் செய்முறைக்குட்படுத்தி, கொய்ஞப் பொருட்கள் தயாரித்து, அவற்றை ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் துறைக்கு அதிக ஆதாயம் ஈட்டுவதற்காக அயல்நாடுகளிலிருந்து சின்கோனா பட்டைகள் வாங்குதல்.

நிதிநிலை கணிப்பு.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் இத்துறைக்குத் தோராயமாக ரூ. 62 லட்சம் வருவாய் கிடைக்கும் என்றும் ஆண்டு முடிவில் ரூ. 15.62 லட்சம் நிகர ஆதாயம் கிடைக்குமென்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு 3.

காடுகள் துறை மானியக் கோரிக்கை.

[284-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

1970-71-இல், காடுகள் துறை நிர்வாகம் குறித்த முக்கியக் கூறுகளும் 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டங்களும்.

பரப்பளவு.—காடுகள் துறையின்கீழ் வரும் மொத்தப் பரப்பளவு 20,964 சதுர கிலோ மீட்டராகும். இதில் 17,232 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்கக் காடுகளாகும் 3,732 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களாகும். இந்தியாவில் உள்ள காடுகளின் சராசரி பரப்பளவு 22 சதவீதமாக இருக்க, தமிழ்நாட்டில் உள்ள அடவிகளின் பரப்பளவு 16 சதவீதமாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், காடுகள் வளர்ப்புக்குரிய தேசியக் கொள்கையின் குறிக்கோள் அளவு 33 சதவீதமாகும். நமது மாநில நபர்வாரி காடுகள் பகுதி 0.05 ஹெக்டேராயிருக்க, அனைத்திந்தியச் சராசரி 0.15 ஹெக்டேராகும். நீண்ட காலப் பொருளாதார நலங்களையும் மக்களின் பொதுநல வாழ்வையும் கருதிப் பார்க்கையில் குறைந்த

1971 சூலை 23]

(ஆ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்கள்.—

அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 124.63 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 800 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் தோட்டங்களை வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இதுவரை ரூ. 2.78 லட்சம் செலவில் 100 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் தோட்டம் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை இத் திட்டப் பகுதியில் 36 அகதிகள் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

இலங்கை அகதிகளைக் குடியமர்த்தும் காரியத்திற்காக சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள கொல்லி மலையில் காப்பித் தோட்டங்களை ஏற்படுத்துவது குறித்தும் இராமநாதபுரம், திச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் முந்திரித் தோட்டங்களை ஏற்படுத்துவது குறித்தும் இத் துறை பரிசீலித்து வருகிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், ஆணைமலையில் தேயிலைத் தோட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் செயற்குறிப்பு ஒன்றும் உள்ளது.

கிராமப் பணிகள் சிறப்புத் திட்டம்.—இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் வறட்சித் தணிப்பு நடவடிக்கையாக, கிராமப் பணிகள் சிறப்புத் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் மத்திய அரசு ஆதரவளிக்கும் திட்டமாகும். இத் திட்டத் திற்கு இந்திய அரசு முழு உதவித் தொகை அளிக்கிறது. இத்திட்டத் தின் கீழ் ஏறத்தாழ ரூ. 36 லட்சம் செலவுக்கான செயற்குறிப்புகளை காடுகள் துறை பணித்தொழிப்பியுள்ளது. காடுகள் வளர்த்தல், மண் வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல், கிராமங்களில் காடுகள் வளர்த்தல், காட்டுப் பகுதிகளில் சாலைகள் அமைத்தல், அவற்றை மேம்பாடு செய்தல், நீர் வாயில்களை மேம்பாடு செய்தல் ஆகியவை இச்செயற்குறிப்புகளில் அடங்கும். 1970-71-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 1.91 லட்சம் செலவிடப்பட்டது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் பல வளர்ச்சிப் பணிகள் இத்துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1970-71-இல் மேற்கொண்ட திட்டம்பற்றிய விவரங்களும் 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான செயற்குறிப்புகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

காடுகள்—மாநிலப் பணித்திட்டங்கள்.

1. பண்ணைக் காடுகளும், விறகு மரங்களும்.

2. பண்ணைக்காடு—கிராமக் காடுகள்.

(அ) கிராமங்களைச் சுற்றிலும் அடைவாக அமைந்த தகுந்த நிலப் பரப்புகளில், அரசு தரிசு நிலங்களிலும் புறம்போக்குகளிலும் கிராமத் தோட்டங்களை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கிராம வாசிகளுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் விறகு, வெட்டு மரம், தழை உரம், தீவனம் ஆகிய தேவைகளை இக்கிராமக்காடுகள் நிறைவு செய்யும்.

1971 சூலை 23]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 40 லட்சம் செலவில் 16,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் இக் காடுகள் வளர்க்கப்படும். 1970-71-இல் 1,732 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் கிராமக்காடுகள் வளர்க்கப்பட்டன. இதற்கான செலவு ரூ. 3.94 லட்சமாகும்.

1971-72-இல் ரூ. 5.82 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 1,750 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் பண்ணைக்காடுகள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) விறகு, மரங்கள்.—நகர மக்களுக்குத் தேவைப்படும் விறகு கிடைப்பதற்காக, மக்கள் பெருக்கம் மிகுந்த பகுதிகளை அடுத்துள்ள காட்டுப் பகுதிகளில் விறகு மரங்களை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ரூ. 30 லட்சம் செலவில் 6,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் விறகு மரங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-இல், மொத்தம் 595 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் இவ்வகை மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இதற்கான செலவு ரூ. 2.78 லட்சம் ஆகும்.

1971-72-இல், 300 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் விறகு மரங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்படும்.

தொழில் வாணிபப் பயன்வகையில் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மரங்கள்.

1. தேக்கு.—இம் மாநிலத்தில் வெட்டு மரங்களுக்கான வாயில்களைப் பெருக்க வேண்டி, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, நீலகிரி மாவட்டங்களில் தகுந்த இடங்களில் தேக்கு மரங்களையும் ஏனைய கடினவகை மரங்களையும் வளர்ப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில், சுமார் 3,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேக்கு மரங்களையும் ஏனைய கடின மரவகைகளையும் வளர்ப்பதற்காக ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-இல் ரூ. 1.38 லட்சம் செலவில் 374 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் இவ்வகை மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன.

1971-72-இல், 480 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேக்கு மரங்களையும் செம்மரங்களையும் (Red Sanders) வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 1.81 லட்சம் ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

2. மென்மரம்.—மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் தகுந்த இடங்களில் மென்மரங்கள் வளர்ப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்தில் தீப்பெட்டி தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படும் மூலப்பொருள்களை அதிக அளவில் இம் மரங்கள் வழங்கும்.

[1971 சூலை 23]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில், ரூ. 5.00 லட்சம் செலவில் மென்மரங்களை 1,500 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் வளர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் 298 ஹெக்டேரில் மென்மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இதற்கான செலவு ரூ. 0.53 லட்சமாகும்.

1971-72-ல் 245 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மென்மரங்களை வளர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 1.01 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. சவுக்கு மரம்.—மாநிலத்தின் விறகுத் தேவையை ஈடுசெய்வதற்காக தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம், தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களின் கடலோரப் பகுதிகளிலும் படுகை நிலங்களிலும், திருச்சி மாவட்டத்திலும் சவுக்கு மரத்தை அதிக அளவில் வளர்ப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

ரூ. 10.00 லட்சம் செலவில் 2,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் சவுக்கு மரங்களை வளர்ப்பதற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகை செய்கிறது. 1970-71-ல் 336 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் சவுக்கு மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இதற்கான செலவு ரூ. 2.62 லட்சமாகும்.

1971-72-ல் 320 ஹெக்டேரில் சவுக்கு மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ரூ. 2.08 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. மிலாறு.—மரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களுக்கான கூழ் தயாரிக்கும் தொழில்களுக்கும், தோல் பதனிடும் தொழில்களுக்கும், மிலாறு மரமும், மிலாறு மரப்பட்டையும் மிக முக்கியமான மூலப் பொருள்களாக இருப்பதால், நீலகிரியிலும், மேல் பழனியிலும் மிலாறு மரங்களை வளர்க்க இத்திட்டம் வகை செய்கிறது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில் 4,000 ஹெக்டேரில் மிலாறு மரங்கள் வளர்ப்பதற்கான திட்டத்திற்கு ரூ. 20.00 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் 1,200 ஹெக்டேரில் மிலாறு மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இதற்காக ரூ. 5.10 லட்சம் செலவிடப்பட்டது.

1971-72-ல், ரூ. 4.22 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், நீலகிரி மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலும் 800 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மிலாறு மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

5. விரைவில் வளரும் மரவகைகள்.—விரைவில் வளரும் மரவகைகளிலிருந்து கிடைக்கும் பொருள்கள், மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களான காகிதம், ரயான், ஒட்டு மரக்கட்டை (Chip board) ஆகியவற்றின் மூலப் பொருள்களை நிறைவு செய்வதால், விரைவில் வளரும் மரவகைகளை வளர்ப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1971 சூலை 23]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில் ரூ. 75.00 லட்சம் செலவில் 12,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் விரைவில் வளரும் மர வகைகளை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் 2,616 ஹெக்டர் பரப்பளவில் ரூ. 15.57 லட்சம் செலவில் இந்த மரவகைகள் வளர்க்கப்பட்டன. 1971-72-ல் ரூ. 10.86 லட்சம் செலவில் 2,250 ஹெக்டர் பரப்பளவில் இவ்வகை மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

6. சந்தனம்.—சந்தனமரம் இம்மாநிலத்திற்கு கணிசமான வருவாயை ஈட்டித் தருகிறது. சந்தன மர வளர்ப்பைப் பெருக்கும் நோக்குடன் கோயம்புத்தூர், சேலம், வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் சந்தன மரத்தை செயற்கை முறையில் வளர்க்கும் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

நான்காவது திட்டக் கால அளவில் 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரூ. 10.00 லட்சம் செலவில் சந்தன மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் ரூ. 1.76 லட்சம் செலவில் 182 ஹெக்டேர் களில் சந்தன மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன.

1971-72-ல் 125 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் சந்தன மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கென ரூ. 0.63 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. ஆற்றங்கரை, கால்வாய்க்கரை ஓரம், ஏரிக் கரையோரக் காடு.—வெட்டு மரங்களைக் கூடுதலாகப் பெறுவதற்கும் மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கும், தேக்குமரங்களையும் பொருளாதார மதிப்புள்ள பிற மரவகைகளையும் ஆற்றங்கரைகளிலும், கல்வாய்க் கரைகளிலும், ஏரிக் கரைகளிலும் வளர்ப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில் ரூ. 20 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 4,000 ஹெக்டேரில் இந்த மரங்களை வளர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் ரூ. 2.17 லட்சம் செலவில் 503 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் இந்த மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன.

1971-72-ல் ரூ. 2.55 லட்சம் செலவில் 470 ஹெக்டேரில் இந்த மரங்களை வளர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

8. ரப்பர்.—1959-ல் காடுகள் துறை மாநில நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ரப்பர் தோட்டங்களை வளர்க்கத் தொடங்கியது. இதுவரை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், 2,300 ஹெக்டேரில் ரப்பர் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ல் ரூ. 10.09 லட்சம் செலவில் 104 ஹெக்டேரில் ரப்பர் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1971-72-ல் 200 ஹெக்டேரில் ரப்பர் மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கென ரூ. 12.85 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 23]

வன விலங்கு உய்விடங்களின் மேம்பாடு.—வனவிலங்குகளை வளர்ப்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் வனவிலங்கு உய்விடங்கள் முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றன. இவைகள் சீருலாப் பயனிகளைக் கவர்வதாகவும் உள்ளன. மாநிலத்தின் சீருலாப் பணியை மேம்படுத்துவதற்கான நமது திட்டத்தில் வன விலங்கு உய்விடங்களுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும்.

வன விலங்கு உய்விடங்களில் மேம்பாட்டிற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 25.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வன விலங்கு உய்விடங்கள், பறவைகள் உய்விடங்கள் மேம்பாட்டுப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், சீருலாப் பயனிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காகவும் 1970-71-ல் ரூ. 2.32 லட்சம் செலவிடப்பட்டது.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 3.22 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், முதுமலை வனவிலங்குகள் உய்விடம், கோடிக்கரை உய்விடம், முண்டந்துறை புலிகள் உய்விடம், வேடந்தாங்கல் நீர் வாழ்ப் பறவைகள் உய்விடம், கிண்டியிலுள்ள சிறுவர்கள் பூங்கா ஆகியவற்றுக்குச் சீரமைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மரம் வெட்டும் பணிகள்—

இது ஒரு பல்நோக்குத் திட்டம். இதன் குறிக்கோள்கள் பின் வருவன :—

1. கட்டைகள் வெட்டுதல், மரங்களை வெட்டி அகற்றுதல் முறைகளில் மேம்பாடு செய்தல்.

2. வெட்டப்பட்ட மரங்களை எடுத்துச் செல்லும் வசதிகளை மேம்படுத்துதல்.

3. கட்டைகள் வெட்டுதலுக்குரிய மேம்படுத்திய முறைகளில் வனத் தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்நிலைப் பயிற்சியளிக்க வகை செய்தல்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தின்போது, மரம் வெட்டும் கருவிகளைப் பெறவும் வெட்டப்பட்ட மரங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு அதிகரித்த வசதிகளைப் பெறவும் மரம் வெட்டும் தொழில் நுட்பத்தில் வனத்தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்நிலைப் பயிற்சியளிக்கவும் ரூ. 10 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் ரூ. 0.93 லட்சம் செலவில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. தொழிலாளர் குடியிருப்பு ஒன்று கட்டுதலும், மோட்டார் வண்டிப் பணிக்களரி ஒன்று நிறுவுதலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1971-72-ல் டிராக்டர் ஒன்று வாங்கவும் வனத்தொழிலாளர்களுக்குக் கம்பளிப்பின்னல் சட்டைகளும் கம்பளிகளும் வாங்கவும் அடிப்பூச்சி பொருள்கள், வெட்டும், நீர் இவற்றைத்தாங்கி நிற்கும் வன்மையுடைய மெருகெண்ணெய்கள் முதலியனவற்றை உற்பத்தி செய்யும் கருவிகளை வாங்குவதற்கும் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த திட்டத்திற்கு மொத்தம் ரூ. 1.44 லட்சம் செலவாகும்.

1971 சூலை 23]

வன ஆராய்ச்சி—

வளர்ச்சிகள் அனைத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைவது ஆராய்ச்சியே. பல்வேறு ஆராய்ச்சித் திட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ள காடுகள் துறை அமைப்பின் பணியாளர் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதும் வனவளர்ப்பியலின் பல்வேறு துறைகளில் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்கான வன ஆராய்ச்சி நிலையமொன்றை நிறுவுவதும் இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில், இத்திட்டத்திற்கென ரூ. 10 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மரங்கள் மரவியல் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளன. (Genetic section) 1970-71-ல் இத்திட்டம் ரூ. 0.51 லட்சம் செலவில் செயற்படுத்தப்பட்டது. காட்டுமரங்கள் மரவியல் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு தொடர்ந்து செயற்பட்டு வந்தது.

1971-72-ல் காட்டு மரங்கள் மரவியல் ஆராய்ச்சிப் பிரிவும் விதைகள் சேமிப்பு, தரம் பிரித்தல்-வழங்கல் நிலையமும் மேம்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 1.34 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

போக்குவரத்து வசதிகள் (சாலைகள்)—

வெட்டப்பட்ட மரங்களையும், ஏனைய காடுபடு பொருள்களையும் விரைந்து எடுத்துச்செல்ல வசதியளிக்கும் பொருட்டு, காட்டுப்பகுதிகளில் ஏற்கெனவேயுள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதும், புதிய சாலைகள் அமைப்பதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். காட்டுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் போக்குவரத்துக்கும் இச்சாலைகள் உதவும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்துக்கு ரூ. 30.00 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் பதினைந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்குச் சாலைப் பணிகளை மேற்கொண்ட வகையில் ரூ. 3.29 லட்சம் தொகை செலவிடப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ல் 22 கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்குச் சாலைப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். அதற்கான நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 4.50 லட்சமாகும்.

கட்டிடங்கள்—

காடுகளின் உட்பகுதிகளில் பணியிலமர்த்தப்பட்டுள்ள பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் அளிப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத்திட்டத்துக்கென ரூ. 25 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 2.23 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ல் 20 கட்டிடங்களைக் கட்டும் பணியை மேற்கொள்வதன் மூலம் ரூ. 3.00 லட்சம் செலவில் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

[1971 சூலை 23]

வனத்துறைப் பணியாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் வசதி கள்—

குளிர் நிறைந்த பகுதிகளில் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கம்பனிகள் வழங்குதல், தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுதல் முதலிய வசதிகளை வனத்துறைத் தொழிலாளர்கட்கும், பணியாளர்கட்கும் செய்துதருதல் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இத்திட்டத்திற்கென ரூ. 10.00 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் மழைப் பாதுகாப்புக் கம்பனிகள், கம்பனிப் பின்னல் சட்டைகள் வாங்கவும் தொழிலாளர் குடியிருப்புகளும், மருந்தகமும் கட்டுவதற்கும் ரூ. 0.71 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ல் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக ரூ. 0.88 லட்சம் தொகை செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட வகைப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்:—

1. தமிழ்நாடு வன வளர்ப்பியல் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு ஒரு சிறிய பேருந்து (Mini Bus) வாங்குதல்.
2. ஹாசனூரிலுள்ள சார்நிலைப் பணியாளர் குடியிருப்புக் குடும்ப நிர்வாக வகை செய்தல்.
3. ஹாசனூரில், மாளிகைக் காவலாளுக்குக் குடியிருப்புக் கட்டுதல்.
4. மழைப் பாதுகாப்புக் கோட்டுகள், கம்பனிகள், கம்பனிப் பின்னல் சட்டைகள் வாங்குதல்.
5. கோயம்புத்தூரிலுள்ள வனத் துறை அலுவலகங்களுக்குச் சிறுநுண்டிக் கொட்டகைகள், பொதுக் கழிப்பிடங்கள் முதலியன கட்டுதல்.
6. யானைப் பாகர்களுக்குக் குடியிருப்பு கட்டுதல்.

காடுகள் பற்றிய விளம்பரம்—

நாட்டின் நலனில் காடுகளும் வன விலங்குகளும் ஆற்றும் பங்கு குறித்தும், அவற்றைக் காப்பதன் அவசியம் குறித்தும் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தும் நோக்கத்துடன் காடுகள் துறையில் விளம்பரப் பிரிவு ஒன்றை அமைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

வெளியீடுகள், திரைப்படங்கள், பொருட்காட்சிகள் முதலியவை மூலம் இதுகுறித்து பிரச்சாரம் செய்யப்படும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வன விளம்பரத்திற்காக ரூ. 2.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 0.25 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ம் ஆண்டில், சுவரொட்டிகள், திரைப்படத்துண்டு விளம்பரங்கள், விளம்பரத்தட்டிகள், பட அஞ்சல் அட்டைகள் முதலான பிரச்சாரப் பொருள்கள் தயாரிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் இதற்காக ரூ. 0.09 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 23]

வனப் பாதுகாப்பு—

தி விபத்துக்களிலிருந்தும் ஏனைய இடையூறுகளிலிருந்தும் வனங்களைக் காப்பதற்கான வழிவகைகளை வகுப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்காக ரூ. 10.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 0.49 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. கோபிச்செட்டிப் பாளையத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு மாவட்ட இயல் ரோந்து காவல் படை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ல் இத்திட்டத்தை ரூ. 0.63 லட்சம் செலவில் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

செயல் திட்டங்கள்.

ஒவ்வொரு வனக் கோட்டத்திலும் செயல் திட்டங்கள் நிர்வாகத்தின் அடிப்படையாக அமைகின்றன. செயல் திட்டங்களைத் தயாரிக்கும் பொறுப்புள்ள சிறப்பு நிறுவனம் ஒன்று உள்ளது. கூடுதல் பணியாளர்களை நியமிப்பதற்கும், செயல் திட்டங்களை விரைவாகவும், திறம்படவும் தயாரிப்பதற்கு தேவையான சாதனங்களை வாங்குவதற்கும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இதற்காக நான்காவது திட்டத்தில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 0.43 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது.

1971-72-ல் ரூ. 0.37 லட்சம் செலவில் இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

காடுபடு சிறு பொருள்கள்.

புளி, கோக்கோ, இலவங்கம், குங்கிலியம் (Bursera), கற்பூரத் தைல மரம், எலுமிச்சை வகைச் செடிகள் (Citriodora), மாசிக்காய் முதலிய காடுபடு சிறு பொருள்கள் நல்கும் மரங்களைச் செறிவாக வளர்ப்பதால் அதிக மதிப்புள்ள காடுபடு சிறு பொருள்கள் சிலவற்றிலிருந்து வருவாய் அதிகரிக்க சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன என்னும் காரணத்தால், இத்தகைய மரங்களை வளர்ப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1,500 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் காடுபடு சிறு பொருள்கள் நல்கும் மரங்களை வளர்ப்பதற்காக நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ரூ. 10.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் 219 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் மலைத் தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதற்காக மொத்தம் ரூ. 0.83 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ல் 242 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் இவற்றை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ரூ. 1.34 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1971 சூலை 23]

திட்ட, புள்ளி விவரப் பிரிவு.

வனங்கள் குறித்த புள்ளி விவரங்களைத் திரட்டவும், விளை பொருள்கள் முதலியன குறித்த புள்ளி விவரங்களைத் தொகுக்கவும், அங்காடிகள் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும், தற்பொழுதைய வருங்காலத் தேவைகளை மதிப்பிடவும் பிரிவு ஒன்றை அமைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதன் பொருட்டு ரூ. 2.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ல் ரூ. 35,100 செலவில் திட்ட-புள்ளி விவரப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

காடுகள் நிர்வாகத்தைத் திறம்படச் செய்தல்.

காடுகள் குறித்து பணிகள் விரைந்து பெருகிவருவதால், பயனுள்ள வகையில் மேற்பார்வையிட இயலாத அளவிற்கு பரந்து விரிவடைந்துள்ள காட்டு வட்டாரங்கள், கோட்டங்கள் சரகங்கள் ஆகியவற்றின் அதிகார எல்லையை மாற்றியமைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத்திட்டத் திற்காக ரூ. 2.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது நீலகிரிக் கோட்டத்தில் அதிகார எல்லை கட்டுக்கடங்காத அளவிற்கு அதிகமாக உள்ளது. 1971-72-ல் பணிகளைச் செவ்விய முறையில் செயல்படுத்தப்படுவதற்கும், சிறந்த முறையில் நிர்வகிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் இயலுவதற்காக, இந்தக் கோட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

காட்டுத் திட்டங்கள்—மத்திய அரசு ஆதரவு பெறுபவை.

காட்டு வளம் குறித்து ஆய்வு.

காட்டு வளங்களை நல்ல முறையிலும் அறிவார்ந்த வகையிலும் பயன்படுத்துவதற்குத் திட்டமிடுவதற்காக காட்டுவளங்களின் விரிவான ஆய்வினை மேற்கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 10.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நாகர்கோயிலைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு 1969-70-ல் காட்டு வளங்களை ஆய்வு செய்யும் கோட்டம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. முதற்கண், கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ள காட்டுவளங்களை ஆய்வு செய்யும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் ரூ. 0.73 லட்சம் செலவில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 357 சதுரமைல் ஒதுக்ககாடுகளில் ஆய்வு நடத்தப்பட்டுள்ளது. மதுரையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட புதிய கோட்டம் ஒன்று மதுரை மாவட்டத்தில் ஆய்வை மேற்கொள்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ல் ரூ. 0.83 லட்சம் செலவில் இத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 23]

பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் (மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டம்).

இது மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டமாகும்.

பயிர்ப்பாதுகாப்பு, பயிர் நோய்த் தடுப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் முந்திரி விளைச்சலைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1970-71-ல் ரூ. 2.33 லட்சம் செலவழிக்கப் பட்டுள்ளது. செங்கற்பட்டு, கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி வனவள மாவட்டங்களில், 9,000 ஏக்கர்களில் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 0.85 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மண்வளப் பாதுகாப்பு மாநிலத் திட்டங்கள்—வைகை ஆற்று நீர்கோள் பகுதிகளில் மண்வளப் பாதுகாப்பு.

வைகை ஆற்று நீர்கோள் பகுதிகளில் மண்வளப் பாதுகாப்பிற்காக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் நீர்கோள் பகுதிகளிலுள்ள நீர்த் தேக்கங்கள், ஏரிகள், குளங்குட்டைகளில் வண்டல் படிவது தடுக்கப்படுகிறது.

4-வது திட்டக் காலத்தில் ரூ. 30.00 லட்சம் இப்பணிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் 337 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள பகுதியில் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. ரூ. 2.87 லட்சம் இதற்கான செலவாகும்.

ரூ. 3.88 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், காடுவளர்ப்பு, பொறியியல் பணிகள், ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல் உட்பட 300 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள பகுதிக்கு மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மேட்டூர் ஸ்டான்லி நீர்த்தேக்கத்தில் மண்வளப் பாதுகாப்பு.

மண் அரிப்பையும், நீர்த்தேக்கத்தில் வண்டல் படிவதையும் தடுப்பதற்காக, மேட்டூர் ஸ்டான்லி நீர்த்தேக்கத்தின் நீர்கோள் பகுதிகளில் பலவகை மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

4,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 30.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் 520 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதற்கு ரூ. 3.06 லட்சம் செலவு ஆகியது.

[1971 சூலை 23]

1971-72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5.47 லட்சம் செலவில் இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. வெள்ளத்தடுப்புச் சுவர்கள், தடுப்பு அணைகள், நீர் அரிக்காவண்ணம் சரிவான படிகளை அமைத்தல் (Bench Terraces) முதலிய பணிகளைத் தவிர 500 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள நிலப்பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு—மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் திட்டங்கள்.
குந்தா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு நீர்கோள் பகுதிகளில் மண்வளப்
பாதுகாப்பு.

குந்தா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குத் திட்ட நீர்கோள் பகுதிகளுக்குள் மண் வள பாதுகாப்பு, சுரத்தன்மை பாதுகாப்பு, நீர்த்தேக்கங்களில் தூர் படிவதைத் தடுத்தல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 7,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள நிலப் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக நான்காவது திட்டக் காலத்தில் இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 60.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் 153 தடுப்பு அணைகள், 94 வெள்ளத் தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டுவது தவிர, 232 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்காக ரூ. 5.10 லட்சம் செலவாகியது.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 7.64 லட்சம் செலவில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் :—

- (1) வேளாண்மைப் பணிகள்—500 ஹெக்டேர்.
- (2) கட்டப்படும் தடுப்பு அணைகள்—200.
- (3) கட்டப்படும் வெள்ளத்தடுப்புச் சுவர்கள்—600.
- (4) தூர்படிவதைக் கன்காணிக்கும் இடங்களைப் பேணுதல்.

கீழ் பவானித் திட்டத்தில் மண் வளப் பாதுகாப்பு—மத்திய அரசு
ஆதரவு பெறும் திட்டங்கள்.

கீழ் பவானித் திட்டப் பகுதிகளிலும், பிற ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு திட்டப்பகுதிகளிலும் மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பல வற்றை மேற்கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் இதற்காக ரூ. 30.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் 840 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ஆய்வுப் பணிகளும், மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளும், மேற்கொள்ள திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 4.10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

* 309 வினா திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு தொழில் துறை
வேளாண்மை உற்பத்தி.

காட்டுப் பகுதிகளில் முந்திரி வளர்ப்பு.

முந்திரி மரங்களை வளர்ப்பதற்குத் தகுந்த பகுதிகளில் முந்திரித் தோட்டங்களை வளர்த்தலும் உரங்களைப் பயன்படுத்தல், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைத் தெளித்தல் போன்ற மும்முரப் பயிரிடும் முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் தற்போதுள்ள முந்திரித் தோட்டங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குதலும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 30.00 லட்சம் செலவில் 6,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி வளர்க்கப்படும்.

1970-71-ஆம் ஆண்டில், 1,253 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி வளர்ப்பும், 2,750 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் விழிப்புடன் பேணுதல் பணியும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்கு ரூ. 10.96 லட்சம் செலவாகியது.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் 1,700 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி வளர்க்கவும் 2,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் விழிப்புடன் பேணுதல் பணியை மேற்கொள்ளவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்காகவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ்ச் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 9.19 லட்சம் ஆகும்.

அரக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம்.

மதுரை தெற்குக் கோட்டத்தில் வண்ணாத்திப் பாறையில் உள்ள அரக்கு பண்ணையில் அரக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மதுரையிலுள்ள அரக்குத் தொழிற்சாலையும் மேம்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தின்கீழ் அரக்கு மற்றும் மரங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

அரக்கு தயாரிக்கும் பணிகளை விரிவுபடுத்தல், அரக்கு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்கு மேம்பாடு செய்தல் ஆகியவற்றோடு 200 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள நிலத்தில் அரக்கு மற்றும் மரங்கள் வளர்ப்பதற்கு இத்திட்டத்திற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 6.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் அரக்கு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்கு ஆய்வுக் கூடம் ஒன்றை நிறுவுவதோடு 40 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அரக்கு பற்றும் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 0.42 லட்சமாகும்.

1971-72-ல் மதுரை தெற்குக் கோட்டத்தில் 30 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அரக்கு பற்றும் மரங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வண்ணாத்திப்பாறை அரக்குப் பண்ணையில் அரக்கு தயாரிப்புப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறும். மதுரையில் உதவி இரசாயன வல்லுநர், உதவியாளர், கடைநிலை அரசுப் பணியாளர் ஆகியோருக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டும்பணி மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின்கீழ் மதிப்பிட்ட செலவு ரூ. 0.81 லட்சமாகும்.

[1971 சூலை 23]

முடிவுரை.

வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு இவற்றிற்கு ஆதரவாகவும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்காகவும், போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கும் காடுகள் இன்றியமையாதவை என்பது ஒருமனதாக அனைவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தட்பவெப்ப நிலை உரியவாறு இருக்கச் செய்வதிலும், ஆறுகளின் நீர்பெருக்கினை முறைப்படுத்துவதிலும், மண்வளத்தையும் ஈரத்தையும் பாதுகாப்பதிலும் வனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அண்மைக் காலத்தில் நம் நாட்டைத் தொழில் மயமாக்குதலில் காடுகள் பெருமளவில் பயன்பட்டு வருகின்றன. இம் மாநிலத்தின் வனவளங்களை நம்பி காடுபடு பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெரிய தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு மரத்தை சிறிய கன்றாக நட்டு வளர்த்துப் பாதுகாத்து பெரிய மரமாக்குவதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்பதும், ஆனால் அதை வெட்டி வீழ்த்த அதிக நேரமாகாது என்பதும் அனைவரும் அறிந்த உண்மையே. அது போலவே பயிர் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்காக ஓரங்குல உயரத்திற்கு வளங்கொழித்த மேல்மண்ணை நிலத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்றால், அதற்குப் பல்லாழி காலம் ஆகின்றது. ஆனால் தக்க தாவரப்பாதுகாப்பு இல்லையெனில் அல்லது போதிய மண்வளப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் தக்கவாறு மேற்கொள்ளப்படவில்லையெனில் வளங்கொழித்த மேல் மண் ஒரு சில மணி நேரத்தில் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விடும். காடுகளை வளர்த்தல், வளம் குன்றாமல் காத்தல், அழியாமல் பாதுகாத்தல், அறிவார்ந்த முறையில் பயன்படுத்தல் ஆகியவற்றை செய்யும் பணி மாபெரும் பணியாகும். ஆகவே இப்பணித் திட்டங்களில் மக்களும் அவர்தம் தலைவர்களும் மனமுவந்து ஒன்றி நின்று ஊக்கமுடன் இடைவிடாமல் ஒத்துழைப்பு நல்கினால்தான் பெரும்பொறுப்புள்ள இந்தப் பணியை அரசு நிறைவேற்ற இயலும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS